

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Tự siết chặt vòng kim cô !!!

Bốn ngày, 10 cuộc gặp với hầu hết quan chức Ban Thường ủy đảng Tàu cộng, 15 văn bản ký kết, 1 Thông cáo chung trong chuyến Hoa du châu Tập đầu năm 2017, đó là thành tích mới nhất của Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng. Một động thái ngoại giao tự tiện, bất cần ý kiến đóng góp, lời lẽ can ngăn của đông đảo đảng viên cao cấp, hàng trăm trí thức nhân sĩ, hàng ngàn công dân thiện chí trong các tổ chức dân sự và các trang blogs tự do. Một thành tích đáng ghi vào những trang sử đen của nước Việt cũng như khắc trên bia miệng dân Lạc Hồng ngàn năm.

Giờ phút này đây, trong không khí xuân Đinh Dậu, bên cạnh món quà vòng kim cô "16 chữ vàng", "4 chữ tốt" nhận từ lâu từ các kẻ tiền nhiệm, nay Tổng Lú đang vui mừng mân mê món quà mới được Đại đồng chí Bắc Kinh ban cho. Đó là "3 chữ đồng" lẫn "1 chữ nhất": "đồng cảm, đồng thuận, đồng tâm" và "nhất quán". Một sợi xích đồng khó đứt thắt chặt tình nghĩa cộng sản anh em, ràng buộc lòng trung của nô với chủ, để tên đầy tớ ở Ba Đình không được nhị tâm, bất thuận.

Bất thuận, nhị tâm sao được vì chữ ký còn sờ sờ trên 15 văn kiện. Những văn kiện gán bó nhiều mặt nhất, sâu đậm nhất giữa 2 đảng, 2 nhà nước cộng sản từ trước đến nay. Ta hãy điểm qua và sơ xét các văn kiện này để thấy được sự ràng buộc có lẽ chưa từng có trong thế giới cộng sản và trong nền ngoại giao khắp thế giới.

- *Thỏa thuận hợp tác đào tạo cán bộ cấp cao giữa đảng CSVN và đảng CSTQ.* Nghe thì có vẻ bình đẳng nhưng chắc chắn sẽ không bao giờ có chuyện "hợp tác" song phương, đào tạo qua lại, mà chỉ có chuyện thầy Bắc Kinh dạy trò Hà Nội, nặn ra một đám "thái thú bản xứ" làm tay sai cho thiên triều, để từ việc hán hóa cán bộ Ba Đình sang hán hóa đất nước VN.

- *Bản ghi nhớ hợp tác giữa Ban Kinh tế Trung ương với Trung tâm Nghiên cứu phát triển Quốc vụ viện TQ.* Điều này có nghĩa là mọi hoạch định kinh tế mà VC áp đặt lên đất nước sẽ phải hoàn toàn đi theo và là 1 phần toàn bộ kế hoạch phát triển kinh tế của Tàu cộng, đúng thực chất "nền kinh tế thị trường theo định hướng XHCN", nghĩa là vì quyền lợi 2 đảng.

- *Biên bản ghi nhớ giữa Ngân hàng Đầu tư phát triển VN và Ngân hàng Phát triển TQ về việc hợp tác tài trợ dự án và cho vay song phương trung, dài hạn giai đoạn 2017-2019.* Trước tình trạng nợ công sắp đến hồi bực vớ, "tài khóa quốc gia có nguy cơ đổ sập" (lời của T.T.Phúc), VC đành phải sống bám và sống nhờ vào tiền của Tàu cộng. Như thế càng lệ thuộc hơn.

- *Tuyên bố Tầm nhìn chung về hợp tác quốc phòng giữa Bộ Quốc phòng VN và Bộ QP TQ đến năm 2025.* Quốc phòng bao giờ cũng là vấn đề mang tính độc lập nhất, thế nhưng trong bối cảnh Tàu đang dần xâm chiếm Việt từ hải đảo vào đất liền, thì văn kiện "hợp tác" quốc phòng này cho thấy Trọng đã thay mặt toàn thể quân đội ký bản đầu hàng Bắc Kinh.

- *Hiệp định khung hợp tác cửa khẩu biên giới đất liền giữa Bộ Quốc phòng VN và Tổng cục Hải quan TQ.* Từ bao năm qua, nhiều vùng đất biên giới Việt-Trung đã bị Bắc Kinh chiếm hay Hà Nội dâng. Nay việc hợp tác cửa khẩu là sự tái công nhận những vùng đất của VN đã bị lọt vào tay TC là của TC, theo các thỏa thuận dâng quốc thổ của đám lãnh đạo Ba Đình.

- *Bản ghi nhớ giữa Bộ Công thương VN và Tổng cục Giám sát chất lượng, kiểm nghiệm kiểm dịch quốc gia TQ về việc tăng cường hợp tác trong lĩnh vực kỹ thuật thương mại.* Điều này có nghĩa mức độ an toàn của mọi sản phẩm Tàu (đa phần độc hại và giả dỏm) nhập vào VN sẽ không được kiểm soát bởi VN là quốc gia tiêu thụ. Nhân dân tiếp tục lãnh đủ.

- *Thỏa thuận hợp tác thả giống nuôi trồng nguồn lợi thủy sinh khu vực Vịnh Bắc Bộ VN-TQ.* Bao năm qua, ngư dân Việt điều đứng nghề nghiệp và bấp bênh sinh mạng vì "Tàu lạ", thế mà nay Nguyễn Phú Trọng vẫn cam kết để Trung cộng làm chủ, khai thác, hiện diện và hoạt động trên toàn Vịnh Bắc Bộ dưới danh nghĩa "thả giống nuôi trồng nguồn lợi thủy sinh".

- *Kế hoạch hợp tác Du lịch Việt-Trung giai đoạn 2017-2019.* Kế hoạch này là một ý đồ chính trị, tạo điều kiện vừa cho hàng vạn du khách Tàu "đổ bộ" VN (rồi âm thầm ở lại thực hiện việc đồng hóa mai sau) vừa cho các hướng dẫn viên Tàu trình bày lịch sử, tên gọi... các danh lam thắng cảnh VN theo kiểu "gốc gác Tàu" đúng hướng "xâm lược mềm" của Trung Nam Hải.

- *Thỏa thuận hợp tác giữa NXB Chính trị Quốc gia (Sự Thật) và Nhà xuất bản Nhân dân TQ giai đoạn 2017-2021.* Rồi đây dân Việt sẽ bị tiêm nhiễm những điều lếu láo, dối trá và xuyên tạc của Tàu cộng. Toàn bộ diễn giải về chính trị và lịch sử sẽ được Nhà xuất bản của Hà Nội trình bày theo ý hướng của TC như là "sự thật" cho nhân dân VN. Sự nỗ lực nào bằng!

- *Bản ghi nhớ về việc hợp tác làm phim truyền hình chuyên đề "Sức lôi cuốn của Việt Nam - Sức lôi cuốn của Trung Quốc" giữa Đài Truyền hình VN và Đài Truyền hình Trung ương TQ* cũng như *Thỏa thuận hợp tác giữa Đài Tiếng nói VN và Đài Phát thanh quốc tế TQ* càng gia tăng hơn sự khống chế về tư tưởng và sự thần phục về tâm tình cho một dân tộc luôn mang máu kháng Tàu.

- *Bản ghi nhớ về kế hoạch hợp tác giai đoạn 2017-2021 giữa Liên hiệp các tổ chức hữu nghị Việt Nam và Hội Hữu nghị đối ngoại nhân dân Trung Quốc.* Đây là việc mở rộng sự thần phục của đảng con đối với đảng cha, của đảng nô đối với đảng chủ ra đến toàn thể nhân dân, để một ngày nào đó người Việt thấy mình thành dân Tàu mà chẳng thức mắc, y như con ếch bị luộc chín từ từ.

- *Công thư trao đổi về việc hỗ trợ kỹ thuật lập quy hoạch tuyến đường sắt Lào Cai - Hà Nội - Hải Phòng.* Trong bối cảnh thần phục Tàu, quy hoạch đường sắt LC-HN-HP vốn nằm trong đất Việt rõ ràng sẽ do Tàu làm chủ, với bao vấn đề kỹ thuật và tài chánh như nhiều dự án khác. Ngoài ra, thiết lộ nối từ biên giới núi về biên giới biển này chẳng hàm chứa nguy cơ quốc phòng sao?

Bên cạnh đó, 2 ký kết mang tính nhân đạo: *Bản ghi nhớ hợp tác giữa Trung ương Hội Chữ thập đỏ VN và Trung ương Hội Chữ thập đỏ TQ* cũng như *Bản ghi nhớ về hợp tác triển khai viện trợ không hoàn lại chuyên về lĩnh vực y tế công cộng giữa Bộ Kế hoạch và Đầu tư VN với Bộ Thương mại TQ* phải chăng cho phép Bắc Kinh có mặt, kiểm soát và "giải quyết" những đại nạn về y tế, môi trường xảy ra ở mức vĩ mô mà nguyên nhân chính là các nhà máy công nghiệp xây dựng bởi Tàu cộng khắp cả nước, những sản phẩm tiêu dùng sản xuất bởi Tàu cộng ngập mọi nơi.

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ➤ **Tự siết chặt vòng kim cô !!!**
- Trg 03 ➤ **Tuyên bố khẩn cấp v/v bà Trần Thị Nga bị bắt giam.**
-Nhiều Tổ chức và cá nhân.
- Trg 04 ➤ **Thư chúc Tết Đinh Dậu 2017.**
-Hội đồng Liên kết QN-HN.
- Trg 05 ➤ **Thư Xuân Đinh Dậu 2017.**
-Giáo hội Trung ương PGHH.
- Trg 06 ➤ **Thông điệp Xuân Đinh Dậu.**
-HT Thích Quảng Độ.
- Trg 08 ➤ **Nhà cầm quyền muốn tháo dỡ Dòng Mến Th. Giá Thủ Thiêm.**
-Người Việt+VOA.
- Trg 10 ➤ **Nguyễn Phú Trọng và đảng CSVN tiếp tục thực hiện chủ...**
-Nhóm Bà Đầm Xòe.
- Trg 11 ➤ **Ông Nguyễn Phú Trọng quyết tâm "hán hóa" đội ngũ lãnh...**
-Lê Anh Hùng.
- Trg 12 ➤ **Không buông, còn ôm chặt.**
-Bùi Tín..
- Trg 14 ➤ **Để khai dụng các biện pháp trừng phạt trong Luật nhân...**
-Nguyễn Đình Thắng.
- Trg 15 ➤ **Khai dụng Đạo luật Magnitsky trừng phạt lãnh đạo CSVN.**
-Nguyễn Ngọc Bảo.
- Trg 16 ➤ **"Sụp đổ tài khóa quốc gia". Thủ tướng Phúc không muốn...**
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 18 ➤ **Tâm thư đầu năm.**
-Ts Nguyễn Văn Lương.
- Trg 19 ➤ **Mùa Xuân Dân tộc sẽ đến từ Nghệ Tĩnh?**
-Sơn Tùng.
- Trg 20 ➤ **Hà Tĩnh: Con bão lòng dân lại nổi vì Formosa, dân biểu...**
-Nguyễn Hữu Vinh.
- Trg 21 ➤ **Quảng Bình: Người dân tiếp tục chặn quốc lộ biểu tình.**
-CTV Dân Làm Báo.
- Trg 22 ➤ **Cuộc tưởng niệm Tử sĩ Hoàng Sa lại tiếp tục bị đàn áp.**
-Đài Á Châu Tự Do.
- Trg 23 ➤ **Vong ân bội nghĩa.**
-Nguyễn Tường Thụy.
- Trg 24 ➤ **Cuộc triển lãm "giấy mời" lên làm việc của công an Việt Nam.**
-Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ.
- Trg 25 ➤ **Bắt cho hết đi rồi trả nợ 1 lần.**
-Trần Nhật Phong.
- Trg 26 ➤ **Nghề rúc gầm giường.**
-Hương Khê.

Và một số bài khác...

Tóm lại, các văn kiện ấy nêu lên việc giúp nhau đào tạo cán bộ cấp cao, cùng nhau nghiên cứu lý luận chính trị, hợp tác trong an ninh biên giới, an ninh quốc phòng, quan hệ ngoại giao, đầu tư công nghiệp, giao thông vận tải, khai thác khoáng sản, giao dịch thương mại, ngân hàng tín dụng, xuất nhập hàng hóa, an toàn thực phẩm, truyền thanh truyền hình, xuất bản và du lịch... Nghĩa là một sự hợp tác, đúng ra là lệ thuộc toàn diện, tự siết chặt vòng kim cô từ phía VN!

Sở dĩ Nguyễn Phú Trọng đã tức tốc sang Bắc Kinh và giao hẳn Việt Nam vào tay Trung Quốc bằng 15 văn kiện ký kết trước sự chứng kiến của Thành Cát Tư Hãn hiện đại là Tập Cận Bình, đó là vì tân tổng thống Donald Trump của Hoa Kỳ đang dần dần hé lộ chính sách thân Nga chống Tàu, đảng lẫn các quan chức Việt cộng thấy trước viễn ảnh hết làm giàu vì TPP bị khai tử, và dám tham quan bạo ngược đang lo sợ cảnh bị Hoa Kỳ và các nước dân chủ trừng phạt qua đạo luật nhân quyền Magnitsky mới ban hành và những đạo luật tương tự sẽ được thông qua.

Để dọn đường cho hành động thần phục ngày càng toàn diện đó cũng như để chứng minh cho thái độ lệ thuộc ngày càng sâu đậm đó, nhà cầm quyền Hà Nội một đảng đã tỏ ra hết sức vô trách nhiệm (trước mắt dân Việt, nhưng rất trách nhiệm trước mắt đảng Tàu) trong việc giải quyết thảm họa ô nhiễm môi trường biển từ Vũng Áng do công ty Formosa gây ra dưới sự điều khiển của tập đoàn Luyện kim TQ. Cho tới nay, mặc cho biển Việt dấy chết, đất Việt kêu trời, dân Việt ngất ngư, đám lãnh đạo Ba Đình vẫn quyết tâm không động tới sợi lông chân của thủ phạm chính đã nhận lệnh từ Trung Nam Hải để đầu độc giang sơn Việt và dòng giống Việt. Đảng khác, những tổ chức lẫn công dân từ lâu chống Tàu và nay càng chống quyết liệt hơn thì đã bị đàn áp tàn khốc. Từ những cuộc biểu tình phản đối Formosa năm rồi đến cuộc tưởng niệm Tử sĩ Hoàng Sa mới đây, từ những công dân và giáo xứ xuống đường đòi công lý cho bản thân và môi trường đến những chiến sĩ dân chủ, nhà báo độc lập. Họ hoặc bị sách nhiễu, hăm dọa, bị vu khống, thóa mạ hoặc bị bắt bớ, giam cầm. Chấn động công luận nhất là các cô Ng. Ngọc Như Quỳnh, Trần Thị Nga, là các anh Ng. Văn Oai, Nguyễn Văn Hóa... Những hành động thất nhân tâm và phản chính trị này đều xoay quanh chuyến đi Bắc Kinh của Nguyễn Phú Trọng.

Giữa lúc đó, đứng trước mối nguy kếp ngày càng lớn dần đến từ phương Bắc (một đảng Tàu cộng hung hãn xâm chiếm trọn vẹn Biển Đông và quyết tâm thôn tính đất Việt theo não trạng Đại Hán muôn thuở, với một kế hoạch tuần tự nhi tiến khởi thảo từ thời Mao Hồ; đảng khác Trung Quốc nay gặp khó khăn chia rẽ trong nội bộ đảng, gặp khủng hoảng nguy cơ là kinh tế mất đà, đồng nguyên sục giá, nợ nần chồng chất, dự trữ ngoại tệ ngày một vơi đi, môi trường sinh sống càng lúc càng ô nhiễm, các dân tộc thuộc trị không ngừng nổi dậy; bên cạnh đó, Đài Loan tỏ ra cứng cỏi tự tin, có môi đòi độc lập, Hồng Kông cũng ra mặt thách thức và muốn thoát khỏi sự chi phối từ Bắc Kinh), đứng trước mối nguy kếp đó, ý kiến chung của số công dân yêu nước, sáng suốt và dũng cảm là: lúc này hơn lúc nào hết, lãnh đạo đảng và nhà nước phải công khai hóa nội dung mật nghị Thành Đô, dứt khoát từ bỏ sợi dây trói buộc "16 chữ vàng", "4 chữ tốt", "3 chữ đồng" đầy lường gạt, xem xét lại cụ thể các mối quan hệ, các dự án kinh tế, công nghiệp, xây dựng, thương mại với Tàu cộng, loại bỏ mọi ký kết bất bình đẳng, có thiệt hại lớn cho phía Việt Nam, xem xét số người Hoa trên đất nước trả về những ai không đủ giấy tờ hợp lệ.

Nhưng với não trạng cuồng tín về ý thức hệ, với xích xiềng ràng buộc về chính trị, kinh tế, tài chánh, với hứa hẹn bảo vệ về quyền lực, đảng Việt cộng khó mà chuyển mình. Thành thử toàn dân phải ra tay. Cụ thể nhất và hữu hiệu nhất là xuống đường liên tục, đông đảo và rộng khắp, để dồn đảng Việt cộng vào chân tường. Cứ noi gương quần chúng bên Đông Âu và Trung Đông để may ra giải quyết các vấn đề của đất nước. **BAN BIÊN TẬP.**

Cha nào con nấy (Babui, DCVonline)

TỔ CHỨC CHÍNH TRỊ VÀ XÃ HỘI DÂN SỰ VIỆT NAM

TUYÊN BỐ KHẨN CẤP

về việc bà Trần Thị Nga bị bắt giam

.....Nhiều Tổ chức chính trị xã hội và nhiều cá nhân 21-01-2017.....

Chúng tôi, những người ký tên dưới đây được biết, Công an Việt Nam vừa bắt giam, khởi tố hình sự bà Trần Thị Nga lúc 8 giờ sáng ngày 21-1-2017, theo điều 88, Bộ Luật Hình sự: “Tội tuyên truyền chống nhà nước”.

1- Chúng tôi nhận thức và nhận định rằng:

a) Trong nhiều năm qua, Bà Trần Thị Nga liên tục bị khủng bố dưới các hình thức canh giữ, đeo bám, ngăn cản quyền tự do đi lại, cướp tài sản... Bà từng nhiều lần bị xúc phạm nhân phẩm, bị đánh đập đến tàn phế.

Là một phụ nữ can đảm, nhận thức việc làm của mình là đúng đắn nên bà Nga không hề nao núng, vẫn kiên định tranh đấu cho các quyền cơ bản của con người, vì một Việt Nam tự do, dân chủ, tiến bộ xã hội, văn minh, cường thịnh.

b) Qua tìm hiểu chúng tôi thấy những việc Bà Nga làm gồm:

- Tư vấn pháp luật cho những người lao động ở Đài Loan biết đề đòi quyền lợi chính đáng của mình;

- Tuyên truyền cho người dân về dân chủ, về quyền con người, các quyền của người dân được quy định tại Hiến pháp Việt Nam và Công ước của Liên Hiệp quốc về các quyền dân sự, chính trị mà Việt Nam là thành viên; bày tỏ cảm thông, đoàn kết, giúp đỡ người dân cùng khổ bị áp bức;

- Bày tỏ sự phản nộ, lên án hành động xâm lược, gây hấn của Trung Quốc đối với chủ quyền của VN;

- Bày tỏ sự phản nộ, lên án những hành vi chà đạp lên pháp luật, áp bức dân lành;

- Bà Nga chưa đưa ra một thông tin nào bịa đặt, xuyên tạc.

Những hoạt động này của Bà Trần Thị Nga hoàn toàn phù hợp với pháp luật Việt Nam, thể hiện trách nhiệm của một công dân đối với đất nước, với xã hội, đúng đạo lý, không phải là tội. Tuy nhiên,

việc làm của Bà Nga đã làm khó chịu cho những cá nhân và nhóm lợi ích vì quyền lợi ích kỷ của họ.

c) Việc bắt Bà Trần Thị Nga vào những ngày giáp Tết cổ truyền trong khi hoàn cảnh của bà một mình đang phải nuôi 2 con nhỏ là 1 việc làm phi đạo lý, trái pháp luật.

2. Chúng tôi cảnh báo:

- Việc bắt Bà Trần Thị Nga sẽ gây nên làn sóng phản đối trong nước và quốc tế, làm tồi tệ thêm tình trạng nhân quyền ở Việt Nam.

- Việc bắt giam Bà Nga không thể làm nhụt chí những người có lương tri, tâm huyết và can đảm. Ngược lại, phong trào đòi tự do, dân chủ, nhân quyền, phản đối mọi sự khủng bố bạo ngược càng thêm mạnh mẽ.

3. Chúng tôi yêu cầu:

- Trả tự do cho Bà Trần Thị Nga lập tức và vô điều kiện.

- Chấm dứt mọi hành vi đánh đập, xúc phạm nhân phẩm Bà T.Thị Nga trong thời gian bà bị giam giữ, cũng như sau khi trả tự do cho Bà.

Hà Nội, Việt Nam 21-1-2017

Cập nhật tới 24-01-2017:

- **24 tổ chức, hội nhóm.**

- **687 facebookers.**

- **750 chủ emails.**

NHÀ HOẠT ĐỘNG TRẦN THỊ NGA BỊ BẮT

CTV Danlambao 21-01-2017

Sau nhiều ngày khủng bố, đe dọa và giam lỏng tại nhà riêng, bà Trần Thị Nga đã bị Cơ quan An ninh điều tra - Công an tỉnh Hà Nam khám xét nơi ở và đọc lệnh bắt tạm giam vào ngày 21/1/2017.

Bạn bè cho hay, bà Nga bị khởi tố theo điều 88 BLHS “tuyên truyền chống nhà nước CHXHCN Việt Nam”, một trong những điều luật cho phép nhà cầm quyền bắt bớ tùy tiện và trả thù các nhân vật bất đồng chính kiến.

Hình ảnh từ clip của truyền thông lề đảng ghi lại cảnh hàng

chục công an khám nhà, đọc lệnh bắt và còng tay đưa bà Nga đi. Bị bao vây bởi lực lượng công an đông đảo cả sắc phục lẫn thường phục, cả nam lẫn nữ nhưng bà Trần Thị Nga vẫn giữ được vẻ bình thản, hiên ngang, điềm tĩnh và rất tự tin, khác hẳn với những gương mặt bặm trợn nhưng lo lắng và căng thẳng của bọn bắt người.

Không nghe rõ những tên công an nói gì vì tiếng quá nhỏ, nhưng bà Nga đã trả lời rất đĩnh đạc, giọng hơi giễu cợt “Ok, thế à?”. Khi bị giải lên xe tù, có lẽ một công an nào đó đã đe dọa bà. Không ngần ngại, bà Nga tuyên bố một câu rất đĩnh đạc “...lúc đây có khi xã hội đã bị thay đổi rồi”.

Bà Trần Thị Nga năm nay 40 tuổi và có bốn người con trai. Con thứ 3 mới vào lớp một và con trai út được 4 tuổi. Bà là một trong những gương mặt nữ tiêu biểu trong phong trào đấu tranh đòi nhân quyền, dân chủ tại Việt Nam.

Năm 2014, bà bị CA dùng gậy đánh gãy chân khi đang đi cùng hai con nhỏ. Nhà riêng của bà liên tục bị ném bom bắn, bị công an côn đồ đến gây sự. Ba mẹ con bà Nga cũng liên tục bị bắt cóc, bị chặn đánh giữa đường bởi công an mặt thường phục. Bà đã nhiều lần bị tạm giữ, câu lưu trái phép chỉ vì tham gia các phong trào biểu tình chống Tàu xâm lược, chống Formosa và các hoạt động đường phố ôn hòa khác.

Năm 2015, một cuốn e-book về những phụ nữ đấu tranh cho quyền con người ở châu Á được tái bản. Cuốn sách bao gồm 17 chân dung của những phụ nữ quả cảm trong những quốc gia và vùng lãnh thổ mà nhân quyền bị đàn áp dữ dội. Bà Nga là một trong hai phụ nữ VN vinh dự có tên trong cuốn sách này.

Giống như trường hợp của Blogger Mẹ Nấm - Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, việc bắt một bà mẹ đang nuôi con nhỏ như bà T.T.Nga là một hành động trả thù hèn hạ của nhà cầm quyền đối với những hoạt động ôn hòa của hai người phụ nữ này nói riêng, và đối với những người dân VN muốn đóng góp cho sự đổi thay đất nước nói chung.

CTV Danlambao

HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT QUỐC NỘI HẢI NGOẠI VIỆT NAM THƯ CHÚC TẾT ĐÌNH DẬU 2017

—17 Thành viên chính của Hội đồng Liên kết 25-01-2017—

Kính thưa toàn thể đồng bào,

Trước giờ phút thiêng liêng Giao Thừa chuyển sang Năm Mới, chúng tôi toàn thể Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam kính xin Hồn thiêng sông núi, Anh linh tiền nhân, Anh hùng hào kiệt, Anh thư liệt nữ phù trợ cho dân tộc và đất nước Việt Nam chuyển sang một thời kỳ mới, một Việt Nam mới không còn bóng dáng của Cộng sản vô thần bất nhân hại dân bán nước.

Sau gần 42 năm kể từ ngày xâm chiếm miền nam và thống trị toàn dân tộc, tập đoàn Cộng sản Việt Nam đã đưa đất nước vào danh sách một trong những nước nghèo nàn chậm tiến nhất thế giới; một xã hội đồi trụy sa đọa, đập lên nhau mà sống; một nền giáo dục sản sinh những cỗ máy vô tri vô giác, những con người vô hồn vô cảm, mất hết tính nhân bản; một nền kinh tế khủng hoảng với tài chánh kiệt quệ, nợ công ngập đầu, dẫn tới tình trạng phá sản bất cứ lúc nào.

Nhân dân phải đổ mồ hôi sôi nước mắt làm lụng vất vả mới đủ sống cầm hơi cho qua ngày... Thế mà, mỗi người từ đứa bé mới chào đời đến cụ già sắp quá vãng chẳng được hưởng lợi lộc từ những công trình xây dựng vô ích, tốn hao hàng tỉ tỉ đồng, lại phải gánh chịu bình quân mỗi người 36 triệu đồng cho khoản nợ công mà bọn quan quyền Cộng sản đã gây ra do làm ăn cầu thả, phá hoại phung phí hoặc chia chác bỏ vào túi tham không đáy của chúng...

Đồng bào miền Trung liên tiếp chịu cảnh lũ lụt cơ hàn, màn trời chiếu đất, tương lai mờ mịt, khôn khổ vì thiên tai thì ít mà hứng chịu nhân họa thì nhiều, do những kẻ tham lam ngu dốt rước Formosa vào gây thảm họa môi trường, ác tâm ích kỷ phá rừng bán gỗ, xả lũ vô trách nhiệm, liên tiếp tạo biết bao thảm họa, khiến cho môi trường ô nhiễm độc hại, biển chết cá chết, ngư dân miền Trung mất kế sinh nhai, cuộc sống vốn đã nghèo đói

quanh năm trở nên khổ cực bi thảm, tác hại lâu dài đến đời sống và sức khỏe của người dân miền Trung nói riêng và toàn thể đất nước Việt Nam nói chung...

Một năm cũ qua đi, một năm mới lại đến nhưng chưa có một dấu hiệu gì của dân chủ tự do và tiến bộ xã hội. Toàn dân Việt vẫn còn sống quần quai trong ngục tù CS, mọi quyền tự do căn bản bị tước bỏ, mọi tài nguyên đất nước bị tước đoạt, người dân vô tội bị nhà cầm quyền cướp bóc tài sản, sách nhiễu hăm dọa, đánh đập bắt bớ, bỏ tù giết chết bất cứ lúc nào... Toàn thể Đồng bào trong nước vẫn luôn sống trong lo âu vì hiểm họa Bắc thuộc, nguy cơ mất nước cận kề do ý đồ thâm hiểm của Tàu cộng và Việt cộng.

Kính thưa Toàn thể đồng bào,

Trước hoàn cảnh như thế, toàn dân thấy cần phải đoàn kết nắm tay nhau chung sức chung lòng cứu nguy Tổ quốc. Phong trào quốc dân đòi lại nhân quyền, phong trào nông dân đòi lại đất đai, phong trào ngư dân đòi lại biển cả, phong trào tin đồ đòi lại quyền sống đạo, phong trào yêu nước đòi lại quyền tự quyết dân tộc.... ngày một dâng cao, chứng tỏ ý chí quyết tâm của toàn dân muốn chuyển đổi lịch sử.

Thể hiện ý chí hành động ấy của Đồng bào trong và ngoài nước, Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam đã được thành lập và chính thức ra mắt nhân ngày Giỗ Tổ Hùng Vương 10-3 năm Bính Thân 2016, nay đã có những hoạt động bên cạnh Liên Hiệp Quốc và chính giới Hoa Kỳ lẫn nhiều chính phủ khác để nỗ lực vận động Quốc tế ủng hộ và thúc đẩy tiến trình dân chủ hóa Việt Nam.

Toàn dân Việt Nam ngày nay đã thấy rõ bộ mặt thật của tập đoàn Cộng sản Việt Nam là nội thù phá hoại Tổ quốc, nguyên nhân chính yếu của sự lụn bại Đất nước, biến Việt Nam thành một khu tự trị của đế quốc mới Trung Cộng. Toàn dân Việt Nam, qua các phong trào dân

chủ nhân quyền nói trên đang ngày càng đẩy bạo quyền vào thế suy sụp rệu rã do tranh giành nội bộ, gia tăng áp bức bóc lột, tạo ra bất công xã hội, dân tình bất mãn...

Bên cạnh đó, chủ trương cứng rắn quyết liệt của tân Tổng thống Hoa Kỳ Donald Trump về biển Đông sẽ tạo điều kiện để toàn quân toàn dân đứng lên chuyển đổi lịch sử trong nay mai. Do đó, năm Đinh Dậu 2017 sẽ là năm của hy vọng, năm thắng lợi của toàn dân VN.

Với niềm tin tất thắng vào đại nghĩa Dân tộc, trước thềm xuân Đinh Dậu, Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam kính chúc toàn thể đồng bào một năm mới an khang thịnh vượng, quyết tâm hành động để thắng lợi cuối cùng sẽ đến với toàn dân Việt Nam.

Nguyện cầu Hồn thiêng sông núi phù trì cho Tổ quốc, Dân tộc và Đất nước Việt Nam của chúng ta.

Xuân Đinh Dậu 2017

TM. Hội Đồng Liên Kết Quốc Nội Hải Ngoại

Cố vấn: LM Nguyễn Văn Lý - Hòa thượng Thích Minh Tuyên.

Các Đồng Chủ tịch:

Hòa thượng Thích Không Tánh - LM Phêrô Phan Văn Lợi - Chánh trị sự Hứa Phi - Đạo Huỳnh Lê Văn Súc (Hòa Hảo TT) - Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa - BS Võ Đình Hữu - BS Đỗ Văn Hội - Ông Lưu Văn Tươi - Ông Nguyễn Văn Tánh - Ông Cao Xuân Khai - Ô Lạc Việt - NBK Phạm Trần Anh - Ông Trần Văn Đông - PTS Trần Viết Hùng - BS Hoàng Thị Mỹ Lâm (Đức).

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

http://www.tdngonluan.com

www.tudodanchuvietnam.net

http://tudongonluan.atspace.com

http://khai8406vn.blogspot.com

https://www.facebook.com/T%E1

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY

CÙNG CÓ GIÁO QUYỀN-THỐNG NHẤT GIÁO HỘI-XIÊN DƯƠNG GIÁO PHÁP

THƯ XUÂN ĐÌNH DẬU (2017)

.....**Giáo hội Trung ương (Việt Nam) 17-01-2017**.....

Nam mô Bổn sư Thích ca Mâu ni Phật. Nam mô A di đà Phật.

Kính gửi :

- Toàn thể đồng bào quốc nội và hải ngoại.
- Chư tín hữu PGHH quốc nội và hải ngoại.

Trong không khí Xuân thiêng liêng đang rào rạt về với đoàn thể và dân tộc trên khắp mọi miền của đất nước hình chữ S, còn mang đầy nỗi âu lo khắc khoải, làm cho chúng ta lại liên tưởng đến những vần thi xuân dạt dào tự tình dân tộc năm nào của Đức Tôn Sư: “... *Tháng lùn ngày qua năm đã tàn. Tré già nô nức đón xuân sang. Chờ coi năm mới hên hay chẳng? Chóng đạt công danh kéo muôn màng... Ngày Tết đến rồi các bạn ơi. Tổ tiên truyền lại mấy ngàn đời. Ước ao Xuân mới bằng Xuân cũ. Thanh bạch tâm hồn cuộc thánh thời...*”

Bóng quang âm thầm thoát thoi đưa, đông khứ xuân lai hạ tàn thu đến. Thời tiết bốn mùa cứ vùn xoay theo chu trình dịch chuyển không ngừng của vũ trụ, nhưng với niềm tin mãnh liệt của người tín đồ vẫn không hề lay chuyển, đó là “niềm tin Tôn giáo” luôn luôn bất diệt, mãi mãi ngự trị trong tâm thức, bất chấp “vật đổi sao dời”.

Nhìn lại chặng đường đã qua của năm Bính Thân 2016, trên đất nước Việt Nam qua hai mặt Đạo-Đời, chúng ta không khỏi chạnh lòng ưu tư cho số phận của người con dân đất Việt, sao mãi còn chịu lắm gian truân khổ nạn!!!?

Về mặt Đời:

Năm 2016 vừa qua với bao cơ cực lâm than đã đè nặng lên đôi vai người dân đen vốn suốt đời quanh năm đội nắng dầm sương, bán mặt cho đất bán lưng cho Trời chỉ mong kiếm được bữa no lòng..., nhưng nào ngờ tai họa Formosa ập đến mang theo biết bao thiệt hại về tính mạng con người, cá chết trắng hàng loạt các tỉnh ven biển miền Trung, môi trường nhiễm độc, biển xanh

dần chết, gây thiệt hại nặng nề cho nền kinh tế quốc dân, cuộc sống của người dân lâm vào ngõ cụt. Những tiếng kêu than, những phản ứng chính đáng lại bị thế quyền bao vây bóp chặt. Không biết cho đến bao giờ môi trường biển được trở lại trong lành, sinh vật hồi sinh. Cho người dân được tiếp tục cuộc sống thật sự của con người.

Sự cố Formosa chưa nguôi thì “tai Trời ách nước” lại đến, người dân các tỉnh miền Trung lại tiếp tục oằn mình gồng gồng những cơn bão lũ. Lũ do “thiên tai” và lũ do “nhân tạo”, lũ trùng lũ làm cho hàng trăm người chết, hàng trăm ngàn người lâm vào cảnh màn trời chiếu đất. Nhà cửa, tài sản chất chui gãy đổ suốt bao năm phút chốc làm mỗi cho lũ dữ. Trái ngược với thảm họa miền Trung, các tỉnh miền Tây Nam bộ phải gánh chịu nạn hạn hán kéo dài, đồng bằng bị xâm nhập mặn làm cho hoa màu thất trắng. Cuộc sống vốn dĩ đã khó khăn nay lại càng khó khăn hơn.

Và chưa bao giờ người dân khắp cả nước lại sống trong nỗi hoang mang và sợ hãi vì một vấn nạn nữa đó là “ngộ độc thực phẩm” “thực phẩm bẩn” tràn lan trên khắp các khu chợ của cả nước từ thị thành cho đến nông thôn. Nhưng nặng nề hơn tất cả những thảm họa môi trường do thiên tai hay nhân tạo mang đến, một lần nữa dân tộc Việt Nam đang đứng trước hiểm họa vong nô do bọn xâm lược Bắc phương - Anh em “4 tốt-16 chữ vàng” áp đặt, chúng xem biển Đông là ao nhà nên tung hoành ngang dọc, găm nhăm từng vùng biển đảo quê hương...

Về mặt Đạo:

Về Đời đã khó, Đạo vẫn chẳng dễ dàng gì hơn. Mọi hoạt động tôn giáo nhìn chung cũng còn nhiều khó khăn trở ngại bằng nhiều cách từ thế quyền đem đến. Trước những khó khăn, tồn tại năm Bính Thân, chúng ta “đã làm gì, thực hiện được những

gì để đem lại phước lợi cho toàn thể chúng sanh” đúng như lời khuyên giáo của Đức Thầy đối với người tín đồ PGHH. Bất chấp mọi trở lực, với những cố gắng vượt bậc để phản đối thảm họa môi trường Formosa, cộng đồng tín đồ PGHH thuần túy cùng hướng về miền Trung đoàn kết với Hội đồng Liên tôn VN, Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại, hiệp thông cùng đồng bào giáo dân các tỉnh miền Trung cất cao tiếng nói đòi chấm dứt và đòi bồi thường thiệt hại môi trường biển, cũng như kịp thời cứu trợ đồng bào bị lũ lụt sớm khắc phục hậu quả thiên tai để dân ổn định cuộc sống. Những việc làm thiết thực vừa qua tuy có mức độ, sự thành công chưa hoàn mãn nhưng cũng thể hiện được tinh thần đoàn kết và tấm lòng hòa ái của người tín đồ tôn giáo, một con dân chung nước Việt “Bầu ơi thương lấy bí cùng, tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn”.

Kính thưa quý đồng bào và đồng đạo!

Dù khó khăn còn nhiều, áp lực còn lớn, nhưng tin rằng với tấm lòng kiên trì và sự kiên định của người tín đồ PGHH thuần túy, qua lời Thánh huấn của Đức Thầy, chúng ta sẽ đồng hành cùng dân tộc, vượt qua mọi khó khăn thách thức và luôn vững chắc niềm tin “hết cơn bĩ cực tới hồi thái lai”, tin tưởng một ngày mai tươi sáng sẽ đến với dân tộc Việt Nam..

Dẫu biết rằng: “...*Nào dè Xuân ấy là Xuân gượng. Của buổi loạn ly gọi thăm sầu...*”, nhưng trước khung cảnh chuẩn bị đón Xuân Đình Dậu 2017, mừng xuân cổ truyền của dân tộc dù là “Xuân gượng”, chúng tôi nhân danh giáo hội Trung ương PGHH Thuần túy chân thành gửi đến toàn thể đồng bào các giới, đồng đạo PGHH trong và ngoài nước lời chúc mừng năm mới thật nhiều sức khỏe, an khang thịnh vượng. Đạt được nhiều thành tựu trong cuộc sống đời, và đời sống tâm linh được nhiều thăng tiến trên lộ trình tìm về “chân thiện mỹ”. Cùng thương yêu nhau cùng đoàn kết nhau góp phần dựng xây đất nước Việt Nam được thật sự phú

cường, thoát qua thảm họa vong nô. Để dân tộc có được cuộc sống “thái bình thanh trị” thật sự và vĩnh cửu.

Thân ái kính chào!

Nam mô Bổn sư Thích ca Mâu ni Phật. Nam mô A di đà Phật.

Trân trọng!

Việt Nam, ngày 20 tháng Chạp năm Bính Thân.

Giáo hội Trung ương Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy

hàng trăm cuộc kháng chiến vệ quốc mười thế kỷ đầu Tây lịch để gìn giữ chiếc nôi văn hiến Việt trên đất Giao Châu, khiến cho người Việt không bị vong quốc, nước Việt không bị nô lệ Bắc phương.

Chính đức tính Vô úy ấy đã sinh thành ra quốc gia Đại Việt sáng chói dưới các triều đại Đinh, Lê, Lý, Trần, đương đầu với mọi sức mạnh bạo động, làm nên lịch sử dân tộc mà cũng là lịch sử của Phật giáo Việt Nam.

Tu viện Long Quang – Thị xã Hương Trà - Tỉnh Thừa Thiên Huế
Phật lịch 2560 Số 01.17/VHĐ/TX/VT

THƯ XUÂN ĐINH DẬU 2017

VIỆN TRƯỞNG VIỆN HÓA ĐẠO
GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
THỐNG NHẤT

Kính gửi :

Chư Tôn Giáo Phẩm Hội Đồng Lương Viện
Chư Hòa thượng, Thượng tọa, Đại đức Tăng, Ni
Liệt vị Thiện hữu Tri thức
Toàn thể Đồng bào Phật tử trong và ngoài nước

Nam mô Bổn sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính bạch Chư Tôn Đức

Kính thưa Chư Liệt Vị.

Hôm nay, những ngày cuối cùng của năm Bính Thân, tôi xin thay mặt Hội đồng Lương viện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất kính gửi đến Chư Liệt Vị lời chúc mừng một năm mới Đinh Dậu đang trở về với lòng mong ước an vui, hạnh phúc, vạn sự cát tường, vượt mọi khó khăn để thành tựu sứ mệnh Hoàng dương Chánh pháp, bảo vệ Tổ quốc, phụng sự Dân tộc và vạn loại Chúng sinh.

Nhìn lại toàn cảnh thế giới một năm qua, chúng ta không khỏi bàng hoàng, lo lắng với những thảm cảnh đau thương của nhân loại do hàng loạt thiên tai khủng khiếp đất trời tạo nên. Nhưng nhìn vào thực tế chúng ta không khỏi oán trời, trách đất vì thiên tai, hạn hán, bão lũ, động đất, sóng thần còn do con người tiếp tay với thiên nhiên trong việc phá hoại môi trường sống của nhân dân. “*Tam giới bất an do như hỏa trạch*”. Xin cầu nguyện nhân tâm bừng tỉnh như mùa Xuân đang bừng tỉnh đất trời.

Kính thưa Liệt Quý Vị

Ngoảnh nhìn lại giang sơn gấm vóc, chúng ta không khỏi ngậm ngùi cho số phận quê hương khi thiên thời, địa lợi và nhân hòa vắng bóng trên đất nước thân yêu.

Hạn hán, bão lũ đã cướp đi bao nhiêu nghìn sinh mạng và tài sản của người dân vô tội. Vì lợi ích cá nhân hay lợi ích nhóm, những kẻ có chức quyền đã cố ý tiếp tay với thiên tai mà chúng ta nhìn thấy qua vụ Formosa hay những vụ xả lũ tùy tiện tại các hồ thủy điện làm cho người dân đã khổ khổ lại càng khổ khổ chất chồng.

Mồ mả cha ông, chùa chiền miếu mạo vẫn tiếp tục bị xới cây, đào phá để xây dựng thiên đường Xã hội Chủ nghĩa. Thiên đường chưa thấy, chỉ thấy hàng vạn dân oan trên mọi miền đất nước miệt mài kêu gào công lý, là nỗi đau thương thống khổ không vơi

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

THÔNG DIỆP XUÂN ĐINH DẬU 2017

của Đức Đệ ngũ Tăng thống Thích Quảng Độ

❀ ❀ ❀ ❀ Sài Gòn, Thanh minh Thiền viện 28-01-2017 ❀ ❀ ❀ ❀

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
THỐNG NHẤT

VIỆN TĂNG THỐNG

Thanh Minh Thiền Viện, 90 Trần Huy Liệu, Phường 15, Quận Phú Nhuận, TP Saigon

Phật lịch 2560 Số 01/VT/TT

Kính bạch chư tôn Hoà thượng, Thượng tọa, Đại đức Tăng Ni,
Kính gửi Đồng bào Phật tử trong và ngoài nước,

Nam Mô Bổn sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Thay mặt Hội Đồng Lương Viện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, tôi trân trọng gửi đến Chư Tôn Hòa thượng, Thượng tọa, Đại đức Tăng Ni và toàn thể Phật tử các giới trong và ngoài nước lời chúc Năm Mới An lành, Như ý, Phật sự viên thành, Chí nguyện độ sinh thành tựu.

Bốn mươi hai năm đã dài và đủ để nhận rõ sức mạnh bạo động tiếp tục đe dọa và hãm hại Phật giáo, không cho Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN) tự do sinh hoạt tôn giáo, và hoàng dương Chánh pháp cứu khổ độ sinh. Không tự mình hoá giải pháp nạn, thì chẳng ai khác cứu mình.

Đối diện với thảm trạng này, người Phật tử làm gì ?

Bạo động chống lại bạo động chỉ là cuồng vọng đẩy đưa xã hội và loài người tới bờ vực thẳm. Cho nên, tôi kêu gọi đức tính Vô úy của người Phật tử để thánh hoá cái sống của Chánh pháp, làm nền tảng phục vụ dân tộc và nhân loại.

Đức tính Vô úy chính là sức mạnh bất bạo động dẹp tan mọi cuồng vọng làm khổ đau, ly tán và chết chóc nhân sinh. Đức tính Vô úy đã thể hiện qua

Xuân đến rồi Xuân đi, người đến rồi người cũng đi, theo định luật Vô thường. Nhưng Xuân chưa hề mất trong vòng sinh hoá. Người cũng vĩnh viễn tồn tại trong đức tính Vô úy để thánh hoá cái sống của Phật pháp nơi viễn trình Cứu khổ Trừ nguy.

Xin Phật giáo đồ trong nước hãy vực dậy đức tính Vô úy của người Phật tử làm tiền đề cho đạo pháp trường tồn.

Xin đồng bào Phật tử ở hải ngoại khai triển đức tính Vô úy để cùng với các quốc gia Phật giáo Châu Á nêu danh Phật giáo Việt Nam như một đóng góp của đạo Từ bi xoá tan nạn độc tài, khủng bố hoành hành.

Phật giáo đồ Việt Nam đã mở ra hai cuộc vận động lừng danh vào thế kỷ XX. Đó là cuộc vận động Chấn hưng Phật giáo thập niên 20, đào tạo Tăng tài và phát huy giáo lý. Rồi cuộc vận động thập niên 60 cho tự do tín ngưỡng, bình đẳng tôn giáo và công bằng xã hội.

Với đức tính Vô úy mà tôi kêu gọi vào mùa Xuân năm nay, xin chư tôn đức và đồng bào Phật tử các giới hãy nỗ lực thực hiện cuộc vận động mới của Phật giáo Việt Nam cho hoà bình, dân chủ, và phát triển, mà đất nước trông đợi hơn bất cứ lúc nào.

Saigon, Thanh Minh Thiền viện,

Xuân Đinh Dậu, 2017

Đệ Ngũ Tăng Thống

Giáo hội Phật giáo Việt Nam

Thống nhất

(ấn ký)

Sa môn Thích Quảng Độ

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT
VIỆN HOÁ ĐẠO

khi chúng ta cùng chung da vàng máu đỏ và cùng chung cảnh ngộ.

Báo đài của Nhà nước hằng ngày vẫn phơi bày một xã hội trên đà băng hoại với bao nhiêu tệ nạn ngày một gia tăng khó bề kiểm soát. Điều đáng nói hơn cả là giáo dục, nơi đào tạo phẩm giá con người nhưng bạo lực học đường như căn bệnh trầm kha, đưa lớp trẻ, lớp kế thừa tương lai Dân tộc đến bên hố thẳm vô phương cứu chữa.

Năm 2016 cũng là năm mà chúng ta chứng kiến những cuộc thay ngôi đổi chủ ở cấp lãnh đạo trong cuộc tranh đua quyền lực trước hiểm họa Trung Cộng công khai gặm nhấm từng mảnh đất, từng vùng biển quê hương, hủy hoại tài nguyên môi trường mà cha ông ta đã giầy công vun xới. Gần đây nhất họ còn ngang nhiên công khai xâm phạm bầu trời Việt Nam như một báo hiệu ngàn năm Bắc thuộc mới.

Kính thưa Quý Liệt Vị

Mùa xuân tới, cỏ cây hoa lá đua sắc khoe hương làm bừng tỉnh đất trời sau những ngày đông tháng giá.

Mùa xuân tới, trầm hương quện tỏa không gian thúc giục chân tâm trở về nguồn cội, sau những ngày tháng bồn ba vì lợi danh hay mưu sinh nhọc nhằn, gian khổ.

Với người con Phật, mùa Xuân tới mang hương sắc làm hành trang gọi nhắc lòng Từ bi và Trí tuệ để khai mở suốt bốn mùa thành cảnh tịnh độ nhân gian.

Khát khao một Mùa xuân Dân tộc, suốt hơn bốn thập kỷ qua, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất tuy bị Đảng và Nhà nước kềm tỏa. Nhưng đường lối nhất quán của Giáo hội do Đức Đệ ngũ Tăng thống Thích Quảng Độ lãnh đạo vẫn kiên quyết đấu tranh bất bạo động cho một nền Dân chủ Đa nguyên để con Rồng cháu Tiên trong hay ngoài nước có cơ duyên hội tụ, nhìn nhận nhau dưới mái ấm ngôi nhà Việt Nam, kiến tạo mùa Xuân mới cho Dân tộc.

Đức Đệ ngũ Tăng thống dạy rằng: *"Tự do, dân chủ, nhân quyền không chỉ là một ước mơ và sẽ không bao giờ xuất hiện, nếu chúng ta im lặng, lo an thân thụ động chờ thời. Không có gì đáng sợ bằng Tổ Quốc bị ngoại bang đô hộ, Dân Tộc bị nô lệ đọa đày. Không có gì đáng sợ hơn Đất Nước bị độc tài thống trị, người dân sống trong áp bức ngục tù"*.

Lời dạy của Ngài là hướng đi đích thực cho Phật tử chúng ta với niềm tin vô úy để được thấy mùa Xuân tự do, an lành, hạnh phúc trở về trên Quê Mẹ.

Kính Bạch Chư Tôn Đức,

Kính thưa liệt Quý Vị,

Năm Bính Thân với bao nhiêu tai họa, khổ đau đang dần dần khép lại, với hy vọng mùa Xuân Đinh Dậu mang lại an bình, hạnh phúc. Chúng ta cùng nhau thấp nén hương lòng cầu nguyện Chư Lịch đại Tổ sư, Chư Tiên bối Hữu công, Chư Anh linh Thánh Tử đạo hộ phù cho Dân tộc và Đạo pháp xương minh. Cầu nguyện Hồn thiêng Sông núi, chư Tiên nhân, chư Anh hùng, Tử sĩ đã nằm xuống, tiếp tục bảo vệ giang sơn gấm vóc sớm thoát cảnh đọa đày. Cầu nguyện cho con dân Đất Việt sớm được hạnh phúc ấm no.

Đồng thời nguyện cầu siêu thoát cho các vong linh trong cuộc thiên tai, bão lụt ở các tỉnh Miền Trung.

Kính thưa Liệt Quý Vị

Bao nhiêu mùa Xuân đã về trong vòng kềm tỏa, áp bức, nhưng Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất vẫn tồn tại như một thực thể không tách rời với quê hương, đất nước, chúng ta hãy thành tâm đánh lễ năm đời Tăng thống đã và đang uy dũng lãnh đạo Giáo hội, khai mở con đường dựng văn, giữ nước cho chúng ta tiếp bước đi vào mùa Xuân An lạc.

Mừng xuân Đinh Dậu

Thay mặt Viện Hóa đạo, tôi xin thành kính tán thán công đức Chư Tôn Giáo phẩm Hội đồng Lưỡng viện đã kham nhẫn giữ vững mạng mạch Chánh pháp và nền tảng Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất cho thế hệ con cháu chúng ta tiếp bước trong tiến trình xương minh Đạo pháp, quang phục Quê hương.

Để góp công gìn giữ vững mạng mạch ấy, đặc biệt Viện Hóa đạo xin thành kính tri ân và cảm tạ Tổ hợp Luật sư **The Tammy Tran Law Firm** với tinh thần bất vụ lợi, phục vụ công lý, bất phân tín ngưỡng, sát cánh cùng Giáo hội đòi lại danh dự của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất bị kẻ ác tâm đội lốt nhà sư tham dục tiềm danh, tiềm của, biến chính thành tà, phục vụ ngoại nhân. Và cầu nguyện cho Tổ hợp Luật sư The Tammy Tran Law Firm một năm an lành, thành công như ý.

Kính xin tán thán tinh thần của Đồng bào Phật tử hải ngoại đã sát cánh cùng Hòa thượng Chủ tịch Hội đồng Điều hành Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất Hải ngoại tại Hoa Kỳ tổ chức thành công Đại hội thường niên tháng 10 năm 2016 để kiện toàn Nhân sự và hoạch định chương trình sinh hoạt theo tôn chỉ của Hiến chương GHPGVNTN tồn tại nhờ máu xương và chí nguyện của Chư Tăng ni và Phật tử mà chẳng ai

có quyền tước đoạt.

Viện Hóa đạo cảm khái tán thán tinh thần và công tác của Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế và Phòng Liên lạc Phật giáo Quốc tế, dù điều kiện và phương tiện hoạt động vô cùng khó khăn nơi đất khách. Nhưng nhờ vậy, tiếng nói của GHPGVNTN vẫn cất cao khắp trên toàn thế giới, qua các châu lục. Tiếng nói ấy luôn mang lại niềm tin và hy vọng cho Người Phật tử chân chính trong nước cũng như ngoài nước, là tia nắng xuân sưởi ấm Quê nhà suốt bốn mùa u ám.

Viện Hóa đạo cũng tự hào với Đại bi tâm của Tổng vụ Từ thiện Xã hội đã không quản ngại đèo cao núi sâu, vượt qua bão lũ hiểm nguy đến với đồng bào khốn khổ trên mọi miền đất nước.

Và trên hết, Viện Hóa đạo xin thành kính tri ân Chư Tôn Đức cùng Quý Phật Tử đã tin tưởng Giáo hội đóng góp hăng sản, hăng tâm cúng dường Đức Tăng thống trong hoàn cảnh quản chế vô cùng nghiệt ngã, giúp Giáo hội có điều kiện tối thiểu để duy trì mạng mạch Chánh pháp trước sự hà khắc của Nhà cầm quyền Cộng sản, giúp Chư Tôn Đức Hội đồng Lưỡng viện có thêm phương tiện hoằng hóa chúng sanh, và nhất là tạo điều kiện cho các Tổng vụ Viện Hoá đạo, đặc biệt Tổng vụ Từ thiện Xã hội, có thiện duyên đến với người nghèo khó, neo đơn, nhất là đồng bào nạn nhân của các đợt thiên tai, bão lụt vừa qua.

Kính chúc Chư tôn Giáo phẩm, Chư Hòa thượng, Thượng tọa, Đại đức Tăng, Ni, Pháp thể khinh an, chúng sanh dị độ, bảo toàn mạng mạch Chánh pháp để đồng hành cùng Dân tộc và Nhân loại phục vụ nhân sinh.

Kính chúc Chư thiện Tri thức và Đồng bào, Phật tử, Bồ Đề tâm kiên cố góp phần kiến tạo một mùa Xuân giải thoát trong tinh thần Vô úy.

Nam mô Đương lai Hạ sanh Di Lặc Tôn Phật

Phật lịch 2560 – Tu viện Long Quang,

Cuối đông Bính Thân,

ngày 11 tháng 01 năm 2017

Viện trưởng Viện Hoá đạo

Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất

(ấn ký)

Tỳ kheo Thích Thanh Quang

Nhà Cẩm Quyền

muốn tháo dỡ Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm

.....Người Việt+VOA 14-01-2017.....

CANADA LÊN TIẾNG VỀ VỤ PHÁ DỠ TU VIỆN DÒNG MẾN THÁNH GIÁ THỦ THIÊM

Người Việt 14-01-2017

Tổng Lãnh sự quán Canada tại Sài Gòn vừa lên tiếng về việc nhà cầm quyền thành phố này dự định phá dỡ Tu viện Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm, đồng thời nói rằng đây là các di sản còn lâu đời hơn cả Canada.

Chỉ ít giờ sau khi đưa nội dung này lên trang Facebook, "status" đã nhận được hơn 12,630 lượt "like" bày tỏ sự ủng hộ sự lên tiếng của Tổng Lãnh sự quán Canada, tiếp theo đó là hơn 2,200 lượt bình luận, và hơn 9,000 lượt share.

Nội dung của status như sau: "Bạn nghĩ có nên phá hủy một di sản còn lâu đời hơn cả Canada? Theo kế hoạch phát triển khu đô thị mới Thủ Thiêm tại Quận 2, chính quyền Sài Gòn có dự định phá dỡ Tu viện Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm và nhà thờ Thủ Thiêm để nhường chỗ cho khu đô thị mới. Tu viện được thành lập tại Thủ Thiêm vào năm 1840, nghĩa là đã ở đó được 177 năm (trong khi Canada vừa bước sang tuổi 150 năm nay). Bạn nghĩ thế nào nếu chúng ta hòa nhập những công trình mang tính lịch sử như thế này vào các khu đô thị mới thay vì phá dỡ chúng? Hãy cho chúng tôi biết ý kiến của bạn nhé!"

Rất nhanh chóng, đã có hàng ngàn ý kiến bày tỏ sự quan tâm về việc này.

Facebooker Đức Thành bình luận: "Chỉ Taliban, IS mới đi phá các di sản hàng trăm năm tuổi." Liên sau đó Facebooker Doãn Công Hào viết: "Và Cộng sản nữa."

Tiếp theo, Facebooker Bưởi Da Xanh viết: "Bọn Cộng sản Việt Nam có khác gì IS," và Facebooker Trần Ninh viết tiếp: "Bọn này còn hơn cả Taliban và IS."

Facebooker Hung Nguyen nhận xét: "Đô thị mà không có đền đài, chùa chiền, nhà thờ, các di tích lịch sử... giống như cơ thể có xác mà không có hồn. Thử tưởng tượng Sài Gòn mà không có nhà thờ Đức Bà, chợ Bến Thành... thì có gì mà ấn tượng."

Facebooker Anhnoc LE tự vấn: "Tôi không biết vì sao người ta lại muốn phá bỏ những công trình mang tính lịch sử như thế này? Vì quyền lợi cá nhân hay vì sự kém cỏi trong nhận thức xã hội? Hay là vì họ đang thực hiện hành vi 'diệt chủng văn hóa' theo lệnh của Bắc Kinh như lời thiên hạ đang đồn đoán? (Những gì mang dấu ấn lịch sử Việt Nam họ ra tay tàn phá). Tôi tự hỏi có ai lại tự phá đi những di sản của mình không? Không!"

Facebooker Tong Ngoc Minh Chau nổi giận: "Chính quyền Cộng Sản chỉ quan tâm đến tiền, quyền và lợi ích nhóm. Ngay trong nội bộ chúng còn đấu đá nhau khốc liệt thì đối với dân thường chúng làm gì chả được. Luật của chúng là thứ luật rừng, tự biên tự diễn. Thêm nữa, tư tưởng Cộng sản là vô thần nên chúng càng ra sức đàn áp tôn giáo, và tài sản đất đai của các dòng tu trở thành miếng ngon béo bở để chúng xâu xé chia nhau. Thời mới 'giải phóng' chúng đã cướp không biết bao nhiêu là tài sản của các dòng tu, các tu sinh thì bị đuổi về không cho tu nữa. Và hơn 40 năm qua cho đến bây giờ chúng vẫn còn tiếp tục cướp ở mọi nơi trên đất nước này."

Đồng tình, Facebooker Dien Phuc Nguyen viết: "Cộng sản thì không có xưa, cái gì cướp được thì cướp, chúng cố tình xóa bỏ những di tích của Sài Gòn để cho những thế hệ kế tiếp không biết gì, giống như chúng đã làm với chùa Liên Trì... Bất cứ quy hoạch đô thị ở đâu cũng vậy, đều có tâm linh, đó là món ăn tinh thần của mọi người dân, không phải cứ phát triển đô thị là phải san bằng. Là con người,

sống phải có tình người hướng chi loài cầm thú cũng có tình nghĩa vậy. Chỉ có những kẻ dòng máu lạnh cầm mới làm điều đó."

Mềm mỏng hơn, Facebooker Mai Phạm Thị Thanh viết: "Tôi không theo đạo nhưng tôi không đồng ý việc phá bỏ những di tích lịch sử này, nhất là khi việc thực hiện dự án này có thật sự là vì lợi ích chung?"

Là nhà báo, Facebooker Lê Thị Bạch Mai viết: "Thật cảm kích trước sự quan tâm của Tổng Lãnh sự quán Canada. Họ không phải là người Việt, cảnh quan này không thuộc đất nước của họ, không nằm trong hệ thống văn hóa kiến trúc của họ, lại càng không mang dấu ấn gì trong đời sống văn hóa của họ... Nhưng, người ta đã kịp đặt ra một câu hỏi khê khàng mà rất trang trọng (để làm 'mất mặt' chính quyền Sài Gòn khi đưa ra đề án phát triển khu đô thị mới Thủ Thiêm như thế này). Tầm nhìn hạn hẹp. Hiểu biết nông cạn về giá trị lịch sử của các công trình văn hóa lâu đời. Chỉ có lợi nhuận là trên hết. Thật tội nghiệp cho Sài Gòn trong tương lai, nếu đề án này được thực hiện! Tôi không đồng ý việc phá bỏ. 1,000 lần không!"

Facebooker Khanh Phan viết: "Tôi cảm ơn Tổng Lãnh Sự Quán Canada tại Sài Gòn đã quan tâm đến Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm và nhà thờ Thủ Thiêm. Đây là một công trình mang tính lịch sử và tôn giáo cần phải được bảo tồn một cách triệt để. Khu đô thị hiện đại có thể xây dựng trong 10 năm nhưng công trình lịch sử được xây dựng và bảo vệ hàng trăm năm bằng bao mồ hôi, công sức của quý cha và quý soeur."

Theo trang web của Hội Dòng MTG Thủ Thiêm, thời vua Minh Mạng, đạo bị bách hại dữ dội, tàn phá các nhà thờ, tu viện. Nhiều tu viện bị phá hủy hoàn toàn, chính vì thế các nữ tu của các tu viện này đã chạy tứ tán khắp nơi. Một số gặp nhau ở Thủ Thiêm và dừng chân ở đây vào khoảng năm 1840.

Theo trang web Giáo xứ Giáo họ Việt Nam, nhà thờ Thủ Thiêm thuộc Tổng Giáo Phận Sài Gòn hình

Nguyễn Phú Trọng và đảng CSVN tiếp tục thực hiện chủ trương nhập nước Việt Nam vào nước Trung Hoa giai đoạn cuối.Nhóm Bà Đầm Xòe 15-01-2017.....

1- Xâm lược và chiếm giữ:

Năm 1974, Tàu Cộng (TC) cướp Hoàng Sa của Việt Nam.

Năm 1979-1990 (năm có thỏa thuận Thành Đô), TC cướp 14.430 km² đất đai/lãnh thổ ở biên giới phía Bắc; 3.200 hải lý vuông (khoảng 11 ngàn km²) lãnh hải/ lãnh thổ trong vịnh Bắc bộ của VN.

Từ năm 1988 đến nay, TC cướp đảo Gạc ma, đảo đá Chữ Thập và một số đảo khác trong quần đảo Hoàng Sa của VN.

Những phần lãnh thổ này, TC dùng vũ lực quân sự để cướp, chiếm giữ, xây dựng thành những đơn vị hành chính và quân sự của Trung Quốc (TQ). Ngoài những tuyên bố, phản đối để lấy lệ, để yên lòng dân/lừa dân mà người phát ngôn Bộ Ngoại giao VN đã học thộc lòng, nhà nước VN của ĐCSVN không có bất kỳ một hành động ngăn cản nào. Đặc biệt, Nguyễn Phú Trọng, TBT đảng CSVN, chưa từng một lần mở mồm ra ta thán lấy một câu. Trái lại, ông ta còn thường xuyên tìm cách biện minh cho các hành động xâm lược của TC.

Đối với TC, việc dùng vũ lực quân sự chiếm đất đai lãnh thổ của VN như thế là đủ. Vì, phía Bắc VN đã là lực lượng của chính họ. Phía Tây VN, nước Lào và Campuchia đã bị TC mua chuộc thành công. Phía biển Đông VN, TC cũng đã chiếm giữ các vị trí đảo then chốt, đủ để TC làm chủ mặt biển và bầu trời. Như vậy, TC đã dàn quân bao vây, khống chế VN tứ bề. Nước VN thực sự đã trở thành những chú cá cảnh chỉ có thể bơi tung tăng trong một cái chậu do TC để cho. Vì vậy, TC để cho người phát ngôn VN tha hồ la lên: "Vô cùng quan ngại", "Yêu cầu" và thỉnh thoảng "bật đèn xanh" cho gửi cái công hàm.

Trong một thế bao vây kín như vậy, giới chóp bu TC hoàn toàn có thể yên tâm thực hiện kế sách biến VN thành một tỉnh của Tàu Cộng mà không không cần phải đem quân đi xâm lược vào lãnh thổ của VN như chúng đã từng đưa trong năm 1979 hay các triều đại trước đây của TQ.

2- Trong cái chậu cá mang tên VN, dưới chiêu bài đầu tư, TC đã triệt hạ kinh tế VN trong hơn hai mươi năm qua. Đã dần dần từng bước, từng hợp đồng làm cho nền kinh tế VN phôi xương tro óc. Các doanh nhân VN chỉ còn có khả năng phối

hợp với chính quyền cướp đất đai, moi móc tài nguyên còn sót lại để kiếp chác, làm giàu. Ngoài ra, các doanh nhân VN không còn có khả năng sản xuất ra hàng hóa. Các doanh nghiệp chết dần chết mòn, nền kinh tế không những bị khánh kiệt xơ xương mà còn kèm thêm những khoản nợ khổng lồ với TC. Hơn thế, núp dưới chiêu bài đầu tư, một lực lượng binh lính, sĩ quan to lớn mang tên công nhân, nhà đầu tư người TQ đã ém ở tất cả các vị trí hiểm yếu của VN. Lực lượng này chỉ cần có lệnh của Bắc Kinh, lập tức trở thành những sư đoàn bộ binh tác chiến ngay tại chỗ, chiếm giữ lãnh thổ VN ngay tại chỗ và tiêu diệt sức chống cự của người VN ngay tại chỗ.

Kịch bản bao vây và ém quân trong lãnh thổ VN đã hoàn tất. Bắc Kinh cũng như Nguyễn Phú Trọng và những lãnh đạo chóp bu của VN biết rất rõ điều này. Bởi vậy, chiến lược đưa VN thành một tỉnh của TC được Bắc Kinh, Nguyễn Phú Trọng thấy, đến lúc phải tuyên bố kế sách giai đoạn kết nhập VN vào TQ diễn ra vào năm 2020. Đó là kế hoạch đào tạo người VN thay mặt TC làm lãnh đạo dân VN ở hiện tại và tương lai trên mọi ngành mọi cấp, từ trong đảng đến dân, từ nhà nước đến các cơ quan cấp bộ, ngành. Kế sách này tương tự như kế sách ngày xưa của người Pháp lập ra trường đào tạo các quan cai trị xứ Đông Dương trên đất Pháp: Đào tạo người Đông Dương để cai trị người Đông Dương.

Điều này đã hiện hữu ở 15 thỏa thuận và bản ghi nhớ mà Nguyễn Phú Trọng đã ký với quan thầy Bắc Kinh ngày 12-1-2017 khi Nguyễn Phú Trọng vừa đặt chân tới Bắc Kinh. Sở dĩ nó được ký ngay vì các văn bản này đã được hai bên chuẩn bị và soạn thảo kỹ càng từ trước.

Trong các văn bản được ký kết, lần đầu tiên việc giáo dục, đào tạo người VN hãy yêu nước TQ, người TQ chính thức được nâng cấp lên tầm quốc gia bằng việc ký kết hợp tác giữa đài Truyền hình VN, đài Tiếng nói VN và NXB Chính trị Quốc gia với các "đối tác" tương đương bên TQ. Thực chất, Nguyễn Phú Trọng cùng các lãnh nhà nước CS VN đã đồng ý và quan thầy TC đã chấp nhận đưa các bộ, các cơ quan ngang bộ của VN này thành một bộ phận trong các

bộ và các cơ quan ngang bộ của TC như các bộ ngành khác đã là một bộ phận cấp dưới của TC như Bộ Quốc phòng, Bộ Kế hoạch và Đầu tư, Bộ Công thương, Ban Tư tưởng Văn hóa Trung ương, vân vân từ lâu rồi.

Ngoài ba đơn vị mới trở thành đơn vị cấp dưới của ba ban ngành của TC như nêu trên, còn có thêm "Bản ghi nhớ hợp tác giữa Ban Kinh tế Trung ương với Trung tâm Nghiên cứu phát triển Quốc vụ viện TQ". Tại sao lại sát nhập đơn vị này vào thành bộ phận cấp dưới của TC? Lâu nay các đơn vị kinh tế của VN cũng đã thuộc bài và kinh doanh theo kiểu cách và theo hướng dẫn của TC. Nhưng, còn một ngành nghề kinh doanh, ở bên Tàu thì có đã lâu với mức lời lãi siêu lợi nhuận, đạt cả chục triệu đô la/ năm, nhưng nó chưa được triển khai ở VN, đó là ngành nghề kinh doanh nội tạng người và xương thịt người. Đưa Ban Kinh tế Trung ương VN hợp tác với Trung tâm Nghiên cứu của TQ là để lãnh đạo chủ chốt của đảng CSVN học ngón nghề kinh doanh này và sẽ triển khai ngay ở VN vào năm 2020.

Đây là kế sách mềm, nhằm từng bước biến VN thành một tỉnh của TC diễn ra một cách êm đềm, không tiếng súng. Nguyễn Phú Trọng và lãnh đạo đảng CSVN cùng giới lãnh đạo chóp bu Bắc Kinh tính toán và thống nhất rằng, nếu Bắc Kinh dùng lực lượng vũ trang xâm chiếm VN, không những bị thế giới lên án mà nhất định nhân dân VN với mắt thấy rõ ràng, sẽ vùng lên cầm súng chống lại TC xâm lược và xô đổ luôn chế độ cộng sản VN tức thì. Nhưng, với kế sách đạo đào, sát nhập từng bước khoan dung, người VN có mắt mà như mù sẽ không nhìn thấy bất kỳ một tên TC xâm lược nào. Với bản tính nô lệ ngàn năm, bản tính cơ hội ngàn năm chỉ muốn được không muốn mất, dân VN vẫn chỉ "bình chân như vại", tin tưởng vào đảng và nhà nước, vui thú chuyện ăn ỉa đụ đái, chọi gà, đánh bạc, bon chen, bới móc lẫn nhau... sẽ chẳng ai có phản kháng nào rõ rệt. Đến khi Nguyễn Phú Trọng và lãnh đạo CSVN đã nhập nước Việt vào nước Tàu xong rồi, truyền thông reo vang bài hát "Đông phương hồng", "VN Trung Hoa núi liền núi, sông liền sông", lãnh đạo VN mới chính thức công bố: "Nước VN ta từ nay là một tỉnh của nước Mệ Trung Hoa vĩ đại" thì người người VN mới té ngựa ra. Nhưng hồi ôi, biết lúc này thì đã muộn.

Các văn bản nhập VN vào nước Trung Hoa giai đoạn cuối.

Tại Đại lễ đường Nhân dân, ngay sau khi kết thúc hội đàm, Tổng Bí thư

<https://tieulun.hopto.org>

KHÔNG BUÔNG, CÒN ÔM CHẶT

.....**Bùi Tín 19-01-2017**.....

động kinh doanh, v.v... Đặc biệt nhất trong số tù nhân này là Phạm Minh Đức, sinh năm 1957, quê quán Hà Nội, từng là Phó ban Tổ chức Trung ương Đảng. Với sự can thiệp từ phía Trung Quốc, ông ta chỉ phải nhận bản án 5 năm tù dù là "gián điệp loại 1".

Tìm hiểu từ các đối tượng từng làm gián điệp cho Trung Quốc, anh Phạm Văn Trội cho biết: "Từ năm 1993 đến 2008 có 632 đoàn cán bộ Việt Nam sang Trung Quốc học tập mô hình 'chủ nghĩa xã hội mang màu sắc Trung Quốc'. Mỗi đoàn khoảng 20 đến 30 người, từ các ngành như quân đội, công an, hành chính, y tế, giáo dục, đặc biệt là hải quan, v.v... Tuần đầu sang Trung Quốc, họ được đưa đi thăm thú các danh lam thắng cảnh trên đất nước Trung Quốc. Sau đó, người của Cục Tình báo Hoa Nam dưới những vỏ bọc khác nhau sẽ tham gia đào tạo họ. Ngày thi học tập, tối thì mỗi cán bộ Việt Nam ở một phòng VIP và có mỹ nữ phục vụ. Dĩ nhiên, họ sẽ bị ghi hình lên để rồi rơi vào vòng khống chế của Trung Quốc lúc nào không hay. Chương trình đi học tập này do Ban Tổ chức TW tổ chức. Khi về nước, thông qua bàn tay chỉ đạo của Bắc Kinh, họ sẽ được đề bạt vào các chức vụ rồi dần dần vào các vị trí lãnh đạo chủ chốt. Đây là một hình thức cài cắm người của Tình báo Hoa Nam."

Với bản chất "thâm như Tàu", không cần phải nói thì ai cũng biết Trung Quốc là "bạc thầy" trong việc dụ dỗ, mua chuộc, gài bẫy... đối tượng, hoặc thậm chí là lung lạc, đe dọa đối tượng khiến họ đi đến chỗ bị thu phục.

Nguy cơ đội ngũ lãnh đạo cấp cao bị "Hán hoá"

Việc cử cán bộ sang Trung Quốc để được họ "đào tạo" rõ ràng là rất nguy hiểm, tiềm ẩn những hệ lụy khôn lường không chỉ về chính trị mà đặc biệt là về an ninh quốc gia. Trong trường hợp những người được "đào tạo" là cán bộ cấp cao thì mức độ nguy hiểm lại càng lớn.

VN thì không thể "đào tạo cán bộ cấp cao" cho TQ được, đó là điều không cần phải bàn cãi. Vì vậy, thông qua văn kiện "hợp tác đào tạo" mới được ký kết ngày 12-01 vừa qua, đội ngũ cán bộ lãnh đạo cấp cao của VN sẽ dần dần bị Trung Quốc kiểm soát, khống chế và thao túng, trở thành công cụ phục vụ đắc lực cho mưu đồ thôn tính Việt Nam của Bắc Kinh.

Với quyết tâm "Hán hoá" đội ngũ cán bộ lãnh đạo từ thấp đến cao như vậy, lịch sử rồi đây sẽ "vinh danh" ông Nguyễn Phú Trọng như thế nào?

Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng mở đầu năm 2017 bằng cuộc sang châu Bắc Triều của Tập Cận Bình để nhận chỉ thị mới. Bốn ngày, 10 cuộc gặp với hầu hết quan chức trong Ban Thường ủy, 15 văn bản ký kết, 1 Thông cáo chung. Đó là nội dung của các cuộc hội đàm Việt - Trung mở đầu năm 2017. Có gì đặc biệt hay mới mẻ trong cuộc hội đàm này?

Có thể nói ngay nó rất cũ. Vẫn nhắc đến "16 chữ vàng" và "4 Tốt". Tuy nhiên, cũng có vài điều mới, đáng chú ý. Phía TQ đề ra "tam đồng" - "đồng cảm, đồng thuận, đồng tâm" - để thắt chặt hơn tình nghĩa cộng sản anh em, vì họ lo sợ sự bất đồng, sự phân tâm vào lúc này. Có một từ mới nữa là "nhất quán", cả 2 bên đều dùng, với cái nghĩa là "một mực như trước, không thay đổi chút nào". Hai chữ này nói lên niềm lo âu, chủ sợ người ở bỏ chủ, người ở lo chủ trừng phạt, cả hai đều lo sự thay lòng đổi dạ khi tình hình thế giới và khu vực đang có thay đổi lớn.

Đâu là những nét mới nữa? Trước hết đây là các văn kiện gắn bó nhiều mặt nhất, sâu đậm nhất giữa 2 đảng, 2 nhà nước cộng sản từ trước đến nay. Các từ "chân thành, thẳng thắn" được nhắc đi nhắc lại nói lên sự lo ngại, nghi kỵ nhau, khi thế giới đang biến động. Các văn kiện nêu lên việc giúp nhau đào tạo cán bộ cấp cao, cùng nhau nghiên cứu lý luận chính trị, hợp tác trong an ninh biên giới, an ninh quốc phòng, quan hệ ngoại giao, đầu tư phát triển công nghiệp, giao thông vận tải, khai khoáng, thương mại, ngân hàng tín dụng, xuất nhập khẩu và viện trợ, an toàn thực phẩm, truyền thông, truyền thanh truyền hình, xuất bản và du lịch...

Nét nổi bật của chuyến đi Trung Quốc của ông Trọng kỳ này là ông và Bộ Chính trị đã bỏ ngoài tai mọi ý kiến đóng góp, can ngăn của đông đảo nhân dân, của một bộ phận đông đảo đảng viên, trong đó có nhiều đảng viên cao cấp, từng là ủy viên Bộ Chính trị, Phó thủ tướng,

Chủ tịch Quốc hội, Bộ trưởng, hàng trăm Giáo sư Tiến sĩ, các nguyên cố vấn của thủ tướng và hàng ngàn công dân nam nữ đầy thiện chí trong hơn ba chục tổ chức dân sự và hàng trăm bloggers tự do.

Ý kiến chung của số công dân yêu nước, sáng suốt và dũng cảm này là: lúc này hơn lúc nào hết cần dựa trên tư duy độc lập và quyền tự quyết dân tộc, lãnh đạo đảng và Nhà nước phải công khai hóa nội dung cuộc mật đàm Thành Đô, dứt khoát từ bỏ sợi dây trói buộc "16 chữ vàng" và "4 Tốt" lừa mỵ, xem xét lại cụ thể các mối quan hệ, các dự án kinh tế, công nghiệp, xây dựng, buôn bán với TQ, loại bỏ mọi ký kết bất bình đẳng, có thiệt hại lớn cho phía VN, xem xét số người Hoa trên đất VN, trả về những người không đủ giấy tờ hợp lệ.

Mong rằng Ban Tuyên huấn trung ương sẽ tiến hành một cuộc điều tra dư luận trung thực để xem nhân dân, trí thức, đảng viên cộng sản, đoàn viên cộng sản còn có bao nhiêu phần trăm còn tin ở chủ nghĩa Mác-Lênin, chủ nghĩa xã hội Mác-xít và chế độ độc đảng?

Tình hình nội bộ Trung Quốc hiện nay là khó khăn, nguy hiểm nhất - kinh tế mất đà, đồng nguyên mất giá, nợ nần chồng chất, dự trữ ngoại tệ rơi đi từng ngày; Đài Loan tỏ ra cứng cỏi tự tin; Hồng Kông ra mặt thách thức, tự coi mình tiên bộ, văn minh hơn lục địa.

Cả Ngoại trưởng mới Rex Tillerson lẫn Bộ trưởng Quốc phòng mới James Mattis của Hoa Kỳ dưới thời Donald Trump sắp tới đều xem TQ là đối tượng cần ngăn chặn, trừng phạt, cô lập, còn nghiêm khắc cảnh cáo Trung Cộng không được xây dựng thêm các đảo nhân tạo ở Biển Đông và không được quân sự hóa, thậm chí không được phép sử dụng các đảo này, theo như kết luận của Tòa án Quốc tế. Đây là một điểm nhắc nhở cho phe nhóm giáo điều cực đoan của ông Trọng hãy sáng suốt, kịp thời tách xa khỏi Bắc Kinh. Nếu chưa tách xa thì cũng phải buông lỏng ra từng bước, khi

TQ đang trong tình trạng bị cô lập và đe dọa, không còn đáng sợ nữa. Thời cơ lớn để "thoát Trung" trong khi vẫn giữ quan hệ hòa bình hợp tác bình đẳng với Trung Quốc là lúc này. Hãy nêu cao tinh thần độc lập tự chủ, gắn bó với thời đại, tự tin ở nội lực dân tộc. Lúc này cũng là dịp tốt nhất để đảng Cộng sản thực hiện đại đoàn kết dân tộc.

Chuyến đi Bắc Kinh của ông Trọng rất tai hại vì nó trái lẽ phải, trái ý dân, phản dân tộc, đi ngược lại các bước đối ngoại thức thời, tiến bộ gần đây của Việt Nam gắn bó thêm với Liên Âu, Nhật Bản, Ấn Độ, Đài Loan, Indonesia và Malaysia...

Cho nên vào lúc lẽ ra phải buông lỏng mối quan hệ phụ thuộc với TQ để từng bước thắt chặt hơn mối quan hệ với các nước dân chủ quốc tế, thì ông Trọng và Bộ Chính trị lại lao sâu hơn vào cái cũ Thành Đô, đi ngược lại mong muốn của tuyệt đại đa số nhân dân VN cũng như của đông đảo bạn bè quốc tế.

Thật là đáng buồn cho những ngày Tết Đinh Dậu sắp đến cho nhân dân ta. Chuyến đi của ông Tổng Trọng như một bóng đen phủ kín bầu trời Việt Nam, dù cho đốt bao nhiêu pháo bông của không tởa sáng nổi.

GẮN CHẶT VÀO TRUNG CỘNG

Huỳnh Ngọc Chênh 17-01-17

Cùng với thông báo chung và 15 văn kiện vừa ký kết ở Bắc Kinh, ông Nguyễn Phú Trọng đã hoàn thành những bước đi dứt khoát đẩy Việt Nam gắn chặt vào quốc gia phương Bắc, một đất nước vốn có truyền thống lâu đời là thù địch với Việt Nam vì những dã tâm bành trướng không bao giờ ngưng nghỉ của họ.

Những bước đi này là sự tiếp nối những gì ông Nguyễn Văn Linh và ê-kíp bảo thủ của ông đã mở ra khi bí mật bay sang Trung cộng cam kết quy thuận trở lại trong hội nghị Thành Đô đầy tai tiếng vào đầu thập niên 90.

Kể từ đó, Hà Nội từng bước nhích dần về phương Bắc tương

thích với những đòi hỏi bí thư tiếp sau Nguyễn Văn Linh phải là những người trong ê-kíp bảo thủ, được Bắc Kinh ủng hộ, đồng thời với sự loại bỏ dần những người tiến bộ có xu hướng hòa nhập với phương Tây trong bộ máy lãnh đạo của đảng CSVN, dù cho xu hướng đó đã đưa Việt Nam thoát khỏi tình cảnh khốn cùng do CNXH mang lại.

Tuy vậy, những tổng bí thư tiếp theo sau Nguyễn Văn Linh vẫn còn đôi chút e dè giấu diếm trong những bước đi nhích về phía Bắc. Nhưng đến đời ông Nguyễn Phú Trọng, nhất là sau Đại hội 12, quyền lực được thu về một mối, đã làm ông đủ tự tin cất những bước đi mạnh mẽ và công khai đẩy Việt Nam gắn chặt số phận của mình vào Trung Hoa cộng sản. Trong ý nghĩa này, Đại hội đảng CSVN lần thứ 12 đã thành công tốt đẹp như đảng tự đánh giá.

Dường như lịch sử đang lặp lại. Sau khi thống nhất đất nước vào đầu thế kỷ 19, bỏ qua nhưng lời khuyên tiến bộ với xu hướng cởi mở ra thế giới, Triều đình phong kiến nhà Nguyễn đã tự nguyện "bế quan tỏa cảng" gắn chặt số phận vào triều đình phong kiến Mãn Thanh, đẩy đất nước vào đêm dài lạc hậu để cuối cùng đi đến chỗ mất nước. Vẫn còn may là đã không mất nước vào tay Mãn Thanh như số phận các quốc gia Tây Tạng, Tân Cương.

Ngày nay, qua những gì ông Trọng đã và đang làm, số phận Việt Nam lại gắn chặt vào số phận Trung Hoa hơn bao giờ hết. Hệ tư tưởng gắn chặt với hệ tư tưởng, chế độ cộng sản gắn chặt với chế độ cộng sản, đảng gắn chặt với đảng, nhà nước gắn chặt với nhà nước, đường lối gắn chặt với đường lối...

Cái gọi là hợp tác toàn diện với Trung cộng từ đảng, đến quốc phòng, an ninh, ngoại giao, kinh tế, du lịch, tuyên truyền, truyền hình, phát thanh, xuất bản, làm phim... thực chất là cam kết lệ thuộc.

Hợp tác đào tạo cán bộ đảng cao cấp là gì nếu không nói thẳng ra là các tầng lớp lãnh đạo của Việt Nam phải được đào tạo và chọn lọc từ Trung cộng. Ngược lại, nếu nói có qua có lại là đưa cán bộ lãnh đạo

của Bắc Kinh qua học tập và đào tạo tại Việt Nam thì đó là chuyện hoang tưởng hết sức mĩa mai. Ai cũng thấy rõ, một khi đã ký cam kết "sản xuất ra nhà máy cái" này thì Trung cộng chẳng cần phải ký các cam kết gọi là hợp tác khác như an ninh, quốc phòng, ngoại giao, kinh tế... mà vẫn nắm chặt các hoạt động đó của Việt Nam.

Hợp tác đầu tư là gì nếu không nói là trải thảm đỏ mời gọi doanh nghiệp Trung cộng trong mọi lĩnh vực tràn vào Việt Nam, là mở rộng cửa cho hàng hóa trong đó có hàng kém chất lượng và độc hại, là đón nhận thiết bị và công nghệ lạc hậu đến lúc phải phế thải của Trung cộng ào ạt vào Việt Nam. Xi măng lò đứng, nhà máy đường phế thải, thiết bị điện lạc hậu, các nhà máy ngàn tỉ đắp chiếu vì công nghệ Trung cộng, rồi bôxít Tây Nguyên, đường sắt trên cao Hà Nội (đội vốn lên 300%), Formosa Hà Tĩnh... đã gây ra biết bao nhiêu tác hại không thể che giấu từ cái gọi là hợp tác đầu tư bình đẳng của hai phía.

Với đất nước tiên tiến và hùng mạnh nhất thế giới mà Hà Nội đang xa lánh dần vì phải gắn chặt vào Bắc Kinh là Hoa Kỳ, Việt Nam xuất siêu đến 29 tỷ đôla trong năm 2016, nhưng cay đắng thay, số tiền đó vừa đủ để bù nhập siêu với thị trường Trung cộng, là đất nước mà ông Trọng đang lao vào "hợp tác" toàn diện bằng mọi giá.

Gọng kìm của Trung cộng đang thít chặt vào VN từ nhiều hướng. Từ biên Đông, từ Lào và Campuchia, từ biên giới phía Bắc, từ trên cao xuống và từ ngay trong nước.

Lịch sử cay đắng của dân tộc Việt Nam đang lặp lại ở mức độ cao sâu và nghiệt ngã hơn.

Việt Nam ở đầu thế kỷ 19, vẫn còn may là chưa kịp bị nuốt chửng thì phong kiến Mãn Thanh đã bước vào lụn bại.

Việt Nam ngày hôm nay chỉ còn chút hy vọng mong manh là Cộng sản Trung Hoa cũng tự sụp đổ vì sự phát triển méo mó của chính nó trước khi kịp nuốt chửng Việt Nam một lần nữa.

FB Huỳnh Ngọc Chênh

Để khai dụng các biện pháp trừng phạt trong Luật Nhân quyền của HK

.....Nguyễn Đình Thắng 21-01-2017.....

Chúng ta ở trong và ngoài nước cần đổi cách làm

Hôm nay là ngày tròn vẹn đầu tiên mà đất nước Hoa Kỳ được điều hành bởi Hành pháp mới. Trong những ngày tháng tới đây, Hành pháp này sẽ phải triển khai và thực thi hai đạo luật nhân quyền được Quốc hội thông qua và TT Obama ban hành cuối năm ngoái: Luật tăng cường bảo vệ tự do tôn giáo quốc tế và luật trừng phạt thủ phạm đàn áp nhân quyền.

Sau niềm phấn khởi lúc ban đầu, câu hỏi lớn được đặt ra cho các người quan tâm đến nhân quyền và dân chủ ở Việt Nam là: Làm sao để khai dụng các biện pháp trừng phạt trong các luật mới này đối với VN?

Trong mấy tuần qua, có người ở trong và ngoài VN phổ biến tên tuổi của một số lãnh đạo đảng và nhà nước VN, đã mãn nhiệm hay còn đương nhiệm, với gợi ý rằng họ phải là đối tượng của các biện pháp chế tài của HK. Thực tế không đơn giản như vậy. Luật HK rất chặt chẽ và đặt nặng nguyên tắc "vô tội cho đến khi bị chứng minh là có tội", và nguyên tắc "nói có sách, mách có chứng". Chúng ta không thể nêu tên khơi khơi mà hy vọng là sẽ có kết quả.

Giai đoạn triển khai luật

Tuy các luật mới này đã được ban hành, nhưng chúng chưa thực sự hiệu lực vì các cơ quan hữu trách còn phải triển khai các quy định, điều lệ, tiêu chuẩn và thủ tục thích ứng. Tiến trình này sẽ phải mất từ 3 đến 6 tháng và đòi hỏi sự phối hợp giữa Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ với nhiều cơ quan chính quyền thuộc Bộ Nội an, Bộ Ngân khố, v.v... Họ sẽ phải quy định rõ ràng về định nghĩa thế nào là vi phạm nghiêm trọng; những tiêu chuẩn để chứng minh sự liên can của giới chức chính quyền với hành vi đàn áp nhân quyền; những thủ tục nhận diện thủ phạm để các tòa lãnh sự Hoa Kỳ ngăn chặn nhập cảnh và, quan trọng không kém, để tránh chế tài làm người; thủ tục trục xuất các thủ phạm hay thân nhân của họ nếu đã có mặt ở Hoa Kỳ, v.v...

Đốc thúc tiến độ triển khai luật

Chiến thuật của chúng tôi (BPSOS) là nộp sớm cho Bộ Ngoại giao các thông tin hữu ích cho việc triển khai luật và đồng thời vận động Quốc hội đôn đốc để việc triển khai được tiến hành nhanh chóng.

Cuối tháng 12 năm ngoái, chúng tôi bắt đầu trao đổi với một số giới

chức Bộ Ngoại giao và nhân viên Quốc hội về việc thực thi 2 đạo luật mới kể trên.

Đầu tháng 1 chúng tôi nộp danh sách 75 tù nhân tôn giáo và yêu cầu Bộ Ngoại giao đưa vào bản phúc trình cho năm 2016, theo đòi hỏi của luật tăng cường tự do tôn giáo quốc tế mới được ban hành.

Ngày 1 tháng 2, BPSOS sẽ triệu tập buổi hội thảo tại Quốc hội để trình bày một số hồ sơ điển hình.

Đầu tháng 2, chúng tôi sẽ gửi cho Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ khoảng 20 hồ sơ đàn áp tôn giáo và các nhân quyền khác, kèm với danh tính thủ phạm. Mục đích của chúng tôi là đưa Việt Nam vào danh sách các "quốc gia phải theo dõi đặc biệt" vì vi phạm quyền tự do tôn giáo một cách nghiêm trọng.

Để chuẩn bị cho cuộc tổng vận động Quốc hội năm nay, chúng tôi sẽ chọn khoảng 5 hồ sơ điển hình. Chúng tôi sẽ tuần tự đưa các hồ sơ này cho Quốc hội để chuyển cho Bộ Ngoại giao. Hồ sơ đầu tiên được chọn là vụ đàn áp tôn giáo ở Giáo xứ Đông Yên đã được chuyển cho Bộ Ngoại giao.

Tuy Hành pháp chưa ban hành các quy định về xác định thủ phạm, chúng tôi có thể đoán trước dựa vào kinh nghiệm với những điều luật tương tự đã có. Chẳng hạn, BPSOS đã có nhiều kinh nghiệm với điều khoản trục xuất các thủ phạm vi phạm nhân quyền nghiêm trọng. Trường hợp Ông Bùi Đình Thi là hồ sơ nhiều người biết đến nhưng không phải là hồ sơ duy nhất mà chúng tôi đưa ra luật pháp Hoa Kỳ.

BPSOS cũng có kinh nghiệm với điều khoản cấm nhập cảnh theo Luật Tự do Tôn giáo Quốc tế ban hành năm 1998; năm 2007 chúng tôi đã đề nghị 5 giới chức Việt Nam để bị chế tài theo luật này nhưng Bộ Ngoại giao không hưởng ứng. Lúc ấy chúng tôi không làm được gì thêm vì luật hẫng còn lỏng lẻo. Luật tăng cường bảo vệ tự do tôn giáo quốc tế mới được thông qua đã thắt lại sự lỏng lẻo này.

Dựa vào những kinh nghiệm này, chúng tôi đã bắt đầu lập danh sách thủ phạm dù chưa có quy định về thực thi 2 luật mới.

Cách xác định thủ phạm

Có 3 cách để xác định thủ phạm:

- (1) Nhân chứng (có thể là nạn nhân) xác nhận,
- (2) Văn bản xác nhận, hoặc

(3) Quy chiếu tam giác.

Hai cách đầu thường chỉ xác định được những thủ phạm trực tiếp, nghĩa là những viên chức ký văn bản bắt giam, Công an viên tra tấn ép cung... Phần lớn họ chỉ là những người thừa hành và chẳng bao giờ có cơ hội công du Hoa Kỳ, gửi vợ chồng hay con cái đến Hoa Kỳ hay chuyển tài sản sang Hoa Kỳ. Do đó, biện pháp trừng phạt chỉ mang tính biểu tượng chứ không có tác dụng thiết thực đối với thành phần này.

Muốn truy ra thủ phạm "có tóc" thì phải dùng phép quy chiếu tam giác (triangulation). Đó là quy chiếu từ 2 hướng độc lập. Chẳng hạn, bà Trần Thị Hồng bị tra tấn hồi tháng 5-2016 bởi những Công an viên cấp thấp. Muốn truy tìm thủ phạm "có tóc", nghĩa là những người có thể bị ảnh hưởng bởi các biện pháp trừng phạt, thì phải xuất phát từ 2 hướng: dưới lên và trên xuống.

Từ dưới lên nghĩa là phải leo thang dần lên đến cấp hữu trách cao hơn, như gửi đơn tố cáo lên Giám đốc sở Công an thành phố Pleiku; nếu nơi này không điều tra và xử lý trong thời gian luật định thì có thể kết luận rằng cấp này chỉ ít đã dung dưỡng và bao che cho cấp dưới. Kế đến là leo thang lên Giám đốc sở Công an tỉnh Gia Lai, và rồi đến Bộ trưởng Công an, rồi đến Thủ tướng và Chủ tịch Nước.

Từ trên xuống nghĩa là vận động Liên Hiệp quốc và chính phủ của một số quốc gia như Hoa Kỳ tổng đạt văn thư đến Thủ tướng và Chủ tịch Nước để yêu cầu điều tra. Nếu họ không làm gì thì xem như chính họ đang dung túng hay bao che. Nếu như họ chuyển hồ sơ xuống cho Giám đốc sở Công an tỉnh và nó bị khựng tại đó thì có thể kết luận là cấp này đang dung túng hay bao che.

Cứ thế, từ 2 hướng chúng ta có thể quy chiếu được "cấp có tóc" mà là manh mối của hành vi đàn áp nhân quyền.

Không chỉ vậy. Chúng tôi còn hướng quy chiếu thứ 3: bề rộng. Nếu trong năm 2016 có hàng loạt các vụ đàn áp, bạo lực, tra tấn xảy ra trên địa bàn tỉnh Gia Lai thì điều này giúp khẳng định thêm rằng manh mối là sở Công an cấp tỉnh. Cũng vậy, nếu có nhiều vụ đàn áp xảy ra cùng lúc và có phối hợp ở nhiều tỉnh Tây Nguyên thì chính sách phải xuất phát từ cấp trung ương.

Những việc phải làm của người Việt ở trong nước

Để khai dụng luật chế tài của Hoa Kỳ, một bản báo cáo vi phạm phải hội đủ hai yếu tố: (1) xác minh lĩnh vực

nhân quyền bị vi phạm và tính nghiêm trọng của sự vi phạm; (2) xác định sự liên can của thủ phạm trực tiếp và các cấp cao hơn. Đây là những công việc khá phức hợp, đòi hỏi sự hoạt động mang tính tổ chức và kiến thức chuyên sâu trong từng lĩnh vực nhân quyền đặc thù.

Cho đến nay, các người đấu tranh cho nhân quyền ở trong nước có khuynh hướng hoạt động riêng lẻ. Một ngộ nhận rất phổ quát là, hễ nhiều người tụ lại thì đó là tổ chức. Không phải vậy. Những viên gạch được xếp ngay hàng thẳng lối vẫn là rời rạc; một tổ chức tương tự như một công trình kiến trúc, nơi mà mỗi viên gạch đều được cài đặt trong mối tương quan nhất định với những viên gạch khác.

Khuynh hướng thứ hai của những người hoạt động ở trong nước là dàn trải – lĩnh vực nào cũng can dự vào, việc gì cũng có thể cho ý kiến – nhưng thiếu sự nghiên cứu, kỹ năng và kinh nghiệm chuyên sâu. Trong khi ấy, mỗi lĩnh vực nhân quyền đều là một rừng học mênh mông với nhiều ngõ ngách phức tạp.

Một bản báo cáo hời hợt, qua loa thường không có giá trị thuyết phục.

Những việc phải làm của người Việt ở Hoa Kỳ

Một bản báo cáo phù hợp tiêu chuẩn là yếu tố tuyệt đối cần, nhưng chưa đủ. Phải có người cầm lái nó để đi vận động chính quyền HK thực thi biện pháp chế tài đối với các thủ phạm. Đây là vai trò và trách nhiệm của những người Việt ở Hoa Kỳ. Họ phải vận dụng tư cách công dân Hoa Kỳ để đòi hỏi và theo dõi việc chính quyền thực thi đúng đắn luật Hoa Kỳ.

Có 2 cách để đòi hỏi và theo dõi: (1) đặt vấn đề trực tiếp với các cơ quan Hành pháp hữu trách; (2) yêu cầu các vị dân cử liên bang đại diện mình lên tiếng với Hành pháp. Muốn tăng triển vọng thành công, chúng ta phải dùng cả 2 cách cùng lúc.

Nghĩa là chúng ta cần thêm nhiều người Việt ở HK dấn sâu vào con đường vận động Hành pháp và vận động lập pháp. Đây là 2 lĩnh vực mà hầy còn rất ít người Việt ở Hoa Kỳ quan tâm.

Trước lạ sau quen

Nói tóm lại, muốn khai dụng các biện pháp trừng phạt trong luật Hoa Kỳ, cả người Việt ở trong và ngoài nước phải thay đổi hẳn cách làm so với trước đây. Sự thay đổi ấy có thể không dễ, nhưng việc gì làm nhiều lần rồi cũng trở thành quen thuộc.

Để khuyến khích và hỗ trợ cho sự chuyển cách làm này, từ nhiều năm qua BPSOS đã tổ chức:

- Các khoá đào tạo dài hạn về hình thành, điều hành và phát triển tổ chức xã hội dân sự;
- Các khoá huấn luyện về báo cáo vi phạm trong một số lĩnh vực nhân quyền đặc thù;
- Các cuộc tổng vận động Quốc hội Hoa Kỳ;
- Các phái đoàn vận động Hành pháp Hoa Kỳ.

Chúng tôi sẽ nói rộng những công tác này trong năm 2017. Chúng tôi cũng sẽ có những bài viết hướng dẫn chi tiết về các công tác này dành cho những ai quan tâm.

<http://machsongmedia.com>

Khai dụng Đạo luật Magnitsky trừng phạt lãnh đạo Cộng sản VN

+++++Nguyễn Ngọc Bảo 24-01-2017+++++

Ngày 23-12-2016, non một tháng trước khi chấm dứt nhiệm kỳ thứ hai, Tổng Thống Hoa Kỳ Obama đã phê chuẩn đạo luật NDAA 2017 (S. 2493 National Defense Authorization Act) về chuẩn chi ngân sách quốc phòng cho tài khóa 2017, trong đó có đạo luật Magnitsky Trách nhiệm về Nhân quyền trên Toàn cầu (S. 294 Global Magnitsky Human Rights Accountability Act) (1), vừa được Thượng viện thông qua vào ngày 8-12-2016.

Đạo luật quan trọng này cho phép hành pháp Hoa Kỳ tiến hành những biện pháp trừng phạt hiệu quả ngoài lãnh vực hình sự (nguyên tắc NCB Non Conviction Based). Những biện pháp này nhắm vào những quyền lợi thiết thực nhất của các thủ phạm có những hành vi đàn áp, tra tấn, giết người, biến thủ công quỹ, sang đoạt tài sản người khác, trên khắp thế giới.

Đó là là niềm phong và tịch thu phần tài sản phi pháp tóm thu được, trong trường hợp không thể truy tố được các thành phần này ra trước một tòa án vì quyền đặc miễn (immunity) hay không thể bắt họ ra tòa được vì ngoài thẩm quyền pháp lý của Hoa Kỳ.

Đặc biệt đối với các nạn nhân, tổ chức dân chủ tại các quốc gia độc tài, tổ chức nhân quyền quốc tế, đều có thể đứng tên lập hồ sơ tố cáo và yêu cầu trừng phạt các lãnh đạo độc tài, có liên hệ hay ra lệnh các đàn áp, giết người. Những biện pháp được hình thành dựa trên kinh nghiệm đối phó hiệu quả với các hình thái tổ chức rất đa dạng và tinh vi những hoạt động tội ác có tổ chức, bởi các nhóm mafia hay các guồng máy cầm quyền độc tài trong vòng 40 năm qua.

Trong phạm vi bài này, chúng ta

sẽ duyệt qua:

1. Bối cảnh đưa đến sự hình thành các biện pháp trừng phạt ngoài hình sự.

2. Các Đạo luật trừng phạt đầu tiên nằm ngoài khuôn khổ hình sự (criminal).

3. Những điều kiện cần thiết cho sự khả thi các biện pháp trừng phạt ngoài hình sự.

4. Tinh thần của đạo luật Magnitsky hỗ trợ bởi 2 Công ước Quốc tế về chống Tra tấn (UN Convention Against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment 10/12/1984) và Công ước chống Tham nhũng của

Liên Hiệp quốc (UN Convention Against Corruption 2004).

5. Sau cùng, những việc lực lượng dân chủ VN cần làm để khai dụng đạo luật Magnitsky, thành phương tiện áp lực và trừng phạt các thủ phạm ra lệnh các hành vi tra tấn, giết người và biến thủ công quỹ, tham nhũng quy mô trong hàng ngũ lãnh đạo CSVN.

I- BỐI CẢNH HÌNH THÀNH:

Sự hình thành các biện pháp trừng phạt ngoài hình sự, phát xuất từ cuộc chiến chống tội ác Mafia, rất gay gắt giữa người dân Ý can trường và tập đoàn Mafia từ những năm cuối của thế kỷ 19, với các phong trào tự phát của nông dân chống các đại điền chủ liên kết với Mafia cho đến thập niên 1950.

Lúc đó Mafia Ý bắt đầu xâm nhập vào lãnh vực địa ốc, các hội đồng Thành phố, các vụ đấu thầu các công trường công cộng và vào đầu thập niên 80, thuê mướn các đội sát thủ, công khai thách thức chính phủ Ý, giết hại nhiều viên chức chính phủ cao cấp tại Nam Ý, như ông Mattarella, Chủ tịch HĐ vùng Sicile, tỉnh trưởng Dalla Chiesa, ông Pio La Torre, TTK đảng CS Ý, cùng nhiều quan tòa và nhân viên công lực.

Cuộc chiến chống tội ác lên cao điểm vào thập niên 1980, với phiên tòa xử gần 500 bị cáo thuộc tập đoàn Mafia vào năm 1986 tại Palermo. Dựa trên kinh nghiệm đối đầu trên trận địa chống tội ác có tổ chức, một số vị quan tòa thanh liêm, can trường như Giovanni Falcone cùng các cơ quan công lực đã suy nghĩ đến một số biện pháp rất ráo nhằm đánh vào điểm mạnh và cũng là điểm yếu cốt lõi của Mafia Ý. Đó là đánh vào nguồn tài

chánh, đánh vào các tài sản phi pháp khổng lồ mà Mafia đã tóm thu được từ các dịch vụ phi pháp (đánh bài, buôn bán á phiện, thu hối chết, buôn lậu, gái điếm, rửa tiền,...).

Sau vụ Mafia ám sát chết quan toà Falcone vào năm 1992, một số đạo luật đặc biệt đã được thông qua tại Ý để chống Mafia, tiền thân cho các đạo luật trừng phạt các cá nhân trách nhiệm các hành vi tội ác sau này trên thế giới: Công ước Liên Hiệp quốc chống Tham nhũng, các đạo luật tại Liên Âu, Hoa Kỳ. Những đạo luật này tuy đã hình thành vào thập niên 90 nhưng không được xử dụng hay không hữu hiệu nhiều đối với các hoạt động tội ác vì những yếu tố khả thi chưa có hội đủ.

Dư luận những người yêu chuộng công lý, các tổ chức phi chính phủ tranh đấu cho nhân quyền và cho sự trong sáng cùng các nạn nhân phải đợi đến gần 20 năm sau vào cuối thập niên đầu tiên của tk 21, để thấy các yếu tố khả thi hội tụ đủ, để có thể trừng phạt hữu hiệu các thành phần tội ác ngoài lãnh vực hình sự.

II- CÁC ĐẠO LUẬT ĐẦU TIÊN NẪM NGOÀI KHUÔN KHỔ HÌNH SỰ (CRIMINAL)

Bắt đầu từ năm 1992, một cơ quan phối hợp cấp quốc gia các nỗ lực chống Mafia được thành lập tại Ý, nhằm tập trung mọi nỗ lực truy lùng, điều tra các hành vi tội ác. Cơ quan này có thẩm quyền điều động bất cứ một cơ quan công lực nào, nhất là các cơ quan chuyên điều tra về tài chánh và thuế vụ.

Một đạo luật được thông qua năm 1992 cho phép các quan tòa thẩm quyền tịch thu một cách rộng rãi các tài sản phi pháp (TSPP) của tập đoàn Mafia ngoài khuôn khổ hình sự.

Từ năm 2008 đến 2011, hơn 15.000 tài sản phi pháp (khách sạn, casino, du thuyền, địa ốc,...) trị giá hơn 9 tỷ Euros bị niêm phong và 5,5 tỷ Euro bị tịch thu.

Nguyên tắc được áp dụng là niêm phong trước TSPP rồi mới trả lại sau, sau khi người sở hữu chủ tài sản chứng minh là đã thủ đắc một cách bình thường được từ nguồn lợi tức hợp pháp của họ.

Vào ngày 28-1-2010, chính phủ Ý trong một buổi ngay tại ồ của Mafia 'Ndrangheta tại Calabre đã thông qua một chương trình đặc biệt chống lại Mafia. Với sự hình thành một cơ quan quốc gia để quản trị các tài sản phi pháp tịch thu được cùng với một bộ luật chuyên chống Mafia.

Biện pháp niêm phong, tịch thu các TSPP trở thành một vũ khí chống tội ác vô cùng hữu hiệu, đã giúp làm

triệt tiêu dần dần khả năng của Mafia khống chế người dân Ý, qua việc xử dụng số tài chánh khổng lồ nhằm mua chuộc hay nuôi dưỡng sát thủ.

Bộ luật chuyên biệt chống Mafia gồm một số điều khoản trong Bộ luật Hình sự được sửa đổi và Quốc hội Ý thông qua; nhằm cho phép mở rộng thẩm quyền điều tra các cơ quan công lực và thẩm quyền các quan tòa niêm phong và tịch thu tài sản phi pháp ngoài hình sự (nguyên tắc NCB).

Vào cùng thời điểm, một đạo luật 203-2004 ngày 9-3-2004 liên hệ đến việc điều chỉnh luật nhằm thích nghi với các thay đổi hình thái hoạt động tội ác, được Quốc hội Pháp thông qua. Mục tiêu là không chỉ nhằm trừng phạt bằng những bản án tù hay tiền phạt mà còn để cho phép tịch thu từng phần hay toàn bộ TSPP ngoài hình sự, ngay cả khi thủ phạm chưa bị tuyên án.

Điều khoản mới 706-103 của Bộ luật Hình sự cho phép quan tòa về Quyền Tự do và Giam giữ ra lệnh niêm phong những TSPP của các thủ phạm đang bị điều tra. Trước đó, vào ngày 8-11-1990, một Công ước của Liên hiệp Âu châu liên hệ đến rửa tiền, khám phá, bắt giữ và tịch thu các TSPP đã được thông qua và các quốc gia cần phải điều chỉnh luật quốc gia để tuân thủ và thi hành Công Ước này.

Đánh vào TSPP là một biện pháp rất hữu hiệu ngoài hình sự nhằm trừng phạt thủ phạm các vi phạm nhân quyền trầm trọng. Đó cũng là tinh thần của Đạo luật Magnitsky với các biện pháp niêm phong, phong tỏa tài sản (trương mục ngân hàng, cổ phần, địa ốc,...) và không cấp chiếu khán nhập cảnh vào Hoa Kỳ.

không hẳn là chỉ đạo tại Hội nghị Chính phủ với địa phương vào cuối năm 2016.

Đây là lần đầu tiên một quan chức có trách nhiệm đề cập đến thực tế nợ công đã vượt trần, tức vượt ngưỡng nguy hiểm 65% GDP. Trước đó, tất cả các quan chức chính phủ, từ nguyên Thủ tướng Ng. Tấn Dũng đến Bộ Tài chính, Bộ Kế hoạch và Đầu tư... đều khẳng định nói rằng nợ công vẫn dưới ngưỡng nguy hiểm. Đây cũng là lần đầu tiên một cấp phó của nguyên Thủ tướng Dũng dám có cách nhìn trái với cựu thủ trưởng của mình.

Sau phát ngôn "lạ" vừa nêu, ông Nguyễn Xuân Phúc càng làm dư luận sững sốt với nhận xét "*Tôi nghe chuyên gia báo cáo, cảnh báo, nếu không chấm dứt tình trạng này, sự sụp đổ của nền tài khóa quốc gia không thể tránh khỏi*" trong hội nghị tổng kết ngành tài chính được tổ chức chiều ngày 6-1-2017.

Phát ngôn đặc biệt vừa kể đã được chính Thông tấn xã Việt Nam đăng lại với tựa đề "*Nợ công tăng nhanh, Thủ tướng cảnh báo 'sụp đổ tài khóa quốc gia'*", nhưng sau đó có lẽ bị Ban Tuyên giáo trung ương chỉnh huấn nên lại đổi thành "*Thủ tướng đề nghị kiểm soát nợ công và đảm bảo khả năng trả nợ*".

Có thể cho rằng, đây là lần đầu tiên một quan chức cao cấp của Việt Nam đề cập đến nguy cơ sụp đổ tài khóa quốc gia, đặc biệt đã sử dụng từ "sụp đổ", vốn là một từ ngữ bị

"Sụp đổ tài khóa quốc gia" Thủ tướng Phúc không muốn phải "đổ vỡ" ——Phạm Chí Dũng 18-01-2017——

Thủ tướng Việt Nam thừa nhận nợ công vượt trần

Gần một năm sau cuộc chuyển giao quyền lực chính phủ, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc bắt đầu có những phát ngôn "lạ" về kinh tế ngay vào khoảng thời gian chuyển thời giữa năm 2016 và 2017.

Bắt đầu 'mở miệng'

"*Nợ công sát trần cho phép và nếu tính đủ thì có thể đã vượt trần*", Thủ tướng Phúc đột ngột phát biểu

coi là cực kỳ "nhạy cảm chính trị" mà hệ thống đảng và chính quyền từ trước tới nay chưa bao giờ nói đến một cách công khai.

Hãy hồi tưởng, trong suốt những năm làm Phó Thủ tướng, ông Phúc đã chẳng có bất kỳ phát ngôn công khai nào về "nợ công đã vượt trần" hay "sụp đổ tài khóa quốc gia". Ngược lại, ông nhấn nại hòa nhịp với cấp trên trực tiếp của mình.

Nhưng bây giờ thì khác. Theo

Hiền pháp, Nguyễn Xuân Phúc đang là thủ tướng. Có thể hiểu tâm thế của Thủ tướng Phúc ra sao khi ông dám nói thẳng về “nợ công đã vượt trần” trong hiện tại và đặc biệt là “sụp đổ tài khóa quốc gia”, dù chỉ dùng để nói về tương lai?

Đời thủ tướng khó khăn nhất

Một năm sau Đại hội XII, lịch sử của đảng CSVN đã đủ thời gian để cho thấy chưa bao giờ có một đời thủ tướng nào lại phải gánh chịu quá nhiều hậu quả và di họa như Nguyễn Xuân Phúc. Không chỉ nợ công mà còn là đủ thứ di họa khác về nợ xấu, ngân sách, môi trường, tham nhũng... Chưa kể tình trạng “đồng chí không đồng lòng” ngày càng lan rộng trong nội bộ mà chỉ một chút sơ sẩy là “toi”.

Trong khi các cơ quan trung ương của đảng vẫn cứ theo thói quen chỉ tay năm ngón, chẳng phải chịu trách nhiệm nào về mặt pháp lý nhưng vẫn đều đều nhận ngân sách ưu tiên, thì người đứng đầu nền hành pháp Việt Nam mới là nhân vật cao cấp nhất phải “đưa đầu chịu báng”. Nếu không thể xử lý được một phần nào đó trong vô số hậu quả do vị thủ tướng tiền nhiệm để lại, đặc biệt là vấn đề nợ công và ngân sách, ông Phúc rất dễ bị “đòn dưới thắt lưng” của một số nhân vật chẳng ưa thích gì ông, và hậu quả là tương lai chính trị của ông Phúc cũng chẳng hề được bảo đảm.

Khác với những nhận định lạc quan thường bị một số người chế nhạo của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng về các chỉ số kinh tế quốc gia, những phát biểu về kinh tế của Nguyễn Xuân Phúc có độ khả tin cao hơn do được dựa trên một số cơ sở nhất định.

Trong những năm làm phó thủ tướng dưới quyền ông Nguyễn Tấn Dũng, ông Phúc được phân công theo dõi khối văn phòng chính phủ và là quan chức tiếp cận với nhiều báo cáo, đề án kinh tế..., nói chung là một người làm cụ thể chứ không mắc căn bệnh quan liêu chỉ tay năm ngón của Thủ tướng Dũng. Chính vì thế, có thể xem ông Phúc là “tay hòm chìa khóa” và am hiểu về tình hình thực chất của nợ công và túi tiền ngân sách.

Khi trở thành thủ tướng, ông Nguyễn Xuân Phúc càng có điều kiện được Bộ Tài chính, Ngân hàng nhà nước và Bộ Kế hoạch và Đầu tư báo cáo chi tiết về tiền trong ngân sách còn nhiều hay ít và có lẽ cả triển vọng khi nào ngân sách sẽ cạn kiệt, hoặc khi nào có thể vỡ nợ công. Rất có thể, Thủ tướng Phúc đã biết về một kịch bản cạn kiệt ngân sách và dẫn đến “sụp đổ tài khóa quốc gia”, thậm chí là trong tương lai gần.

Minsky nợ công

Vào cuối năm 2015, tỷ lệ nợ công mà Chính phủ của ông Nguyễn Tấn Dũng nêu ra như một thành tích để “tiến tới Đại hội XII” vẫn chỉ dưới 60% GDP. Nhưng sau Đại hội, khi ông Nguyễn Tấn Dũng “rớt đài”, những kỳ họp Quốc hội đã cho thấy giới quan chức Bộ Tài chính bắt đầu dao động. Tỷ lệ nợ công dần được nâng lên đến 60% GDP và gần đây là 62% GDP.

Tuy nhiên, những tỷ lệ báo cáo trên vẫn còn quá thấp so với thực tế.

Trong suốt giai đoạn hai chục năm từ 1994 đến 2014, Việt Nam đã vay mượn đến 80 tỷ USD vốn ODA, nâng nợ công lên đến vài ngàn USD mỗi đầu người.

Vào tháng 5-2016, một chuyên gia kinh tế là Tiến sĩ Lê Đăng Doanh cho rằng nếu tính đủ các khoản nợ từ cấp xã đến nợ xây dựng cơ bản của các bộ ngành, địa phương, nợ của doanh nghiệp nhà nước thì nợ công của Việt Nam có lẽ lên đến 110-120% GDP, khoảng trên 4,5 triệu tỷ đồng, tương đương khoảng 220 tỷ USD.

Thậm chí có những đánh giá không chính thức cho rằng tỷ lệ nợ công của Việt Nam đang vào khoảng 150%/GDP, tức lên đến khoảng 300 tỷ USD, hoàn toàn có thể làm cho nền kinh tế Việt Nam bị phá sản trong ít năm tới - không khác mấy với trường hợp Argentina bị vỡ nợ đến hai lần vào năm 2001 và năm 2014.

Vậy “nếu tính đủ” về nợ công có nghĩa là thế nào?

Trong thực tế, Luật Nợ công của Việt Nam đã cố tình bỏ qua một tiêu chí tính nợ vay nước ngoài của các tập đoàn, doanh nghiệp nhà

nước, trong khi tiêu chí này nằm trong số 5 tiêu chí bắt buộc của cơ quan thống kê của Liên Hiệp Quốc. Theo con số nợ tương đối của các doanh nghiệp nhà nước được công bố từ tận... năm 2011, loại nợ này đã đạt đến khoảng 25-30 tỷ USD, chiếm khoảng 15% GDP. Cho tới nay, không ai biết số nợ này sẽ được trả bằng cách nào.

Sau hai chục năm vay mượn và đầu tư khiến phát sinh hàng núi nợ công và nợ xấu, cuối cùng thì thời điểm Minsky - các khoản nợ đến kỳ đáo hạn nhưng còn lâu mới trả được - đang lộ lộ hơn bao giờ hết.

‘Kẻ ăn ốc, người đồ vỏ’

Với những phát ngôn “lạ” mới đây về kinh tế, hẳn TT Phúc không muốn bị biến thành nhân vật trong tục ngữ “kẻ ăn ốc, người đồ vỏ”.

Một lý do khác khiến Thủ tướng Phúc trở thành nhân vật “kiến tạo” những phát ngôn chưa từng có tiền lệ về “nợ công đã vượt trần” và “sụp đổ tài khóa quốc gia” là nếu không đủ can đảm nói ra một sự thật mà trong cả nước chỉ có đảng là cố bịt tai nhắm mắt, ngay bây giờ hoặc chẳng bao lâu nữa ông Phúc sẽ phải chịu trách nhiệm về những hậu quả ghê gớm được để lại từ đời Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Không chỉ bị đảng có thể xếp loại “đảng viên không hoàn thành nhiệm vụ”, ông Phúc có thể còn bị những đối thủ chính trị vin vào lý do “điều hành yếu kém” để tìm cách loại ông khỏi chức vụ thủ tướng...

Nhưng tạm gác lại nạn đầu đá triển miên trong nội bộ, chúng ta có thể nhận ra rằng một khi chính Thủ tướng Phúc đã phải xác nhận về nguy hiểm “sụp đổ tài khóa quốc gia”, đây không còn là một giả thiết mà có nhiều khả năng sẽ trở thành sự thật.

Nếu không tìm cách nói thật, ông Phúc sẽ không thể nào thanh minh được với Bộ CT và bàn dân thiên hạ rằng ông “vô can” với một số hậu quả kinh tế và xã hội. Ông chỉ chịu trách nhiệm từ nay trở đi, chẳng hạn nếu Chính phủ phải gồng mình bảo lãnh cho Tập đoàn Tôn Hoa Sen của Lê Phước Vũ - người anh em cọc chèo với Bộ trưởng công thương Trần Tuấn Anh - được

vay vốn nước ngoài để bảo đảm 10 tỷ USD đầu tư vào Dự án Thép Cà Ná Ninh Thuận, một dự án đặc biệt bị dư luận phản đối vì có triển vọng trở thành một “Formosa thứ hai”.

Bởi thế những quan chức khác cũng sẽ dần theo gương Thủ tướng Phúc. Chẳng có gì phải che chắn cho những hậu quả gây ra bởi “triều đại Nguyễn Tấn Dũng”.

Trở trêu thay, có khi lúc đó báo chí nhà nước lại có cơ để ngợi ca về một chính phủ “kiến tạo và minh bạch”. Bất chấp nhiều năm trước Tổ chức Minh bạch quốc tế (TI) đã đòi VN phải bạch hóa các số liệu kinh tế và tài chính nhưng chẳng quan chức Việt nào thêm để tâm. ♦♦♦

thương, nhưng CSVN đã in tiền bù ra bồi đắp cho người trong nước.

2. Lợi dụng sự linh động, cơ hội làm ăn dơ bẩn với kinh tế tại những quốc gia tự do, người Việt hải ngoại dùng ngoại tệ này mua bất động sản trong nước, với một ước mơ đơn giản: về già hồi hương,

3. Nghĩ rằng CSVN ngu dốt là một cơ hội tốt, người Việt hải ngoại nên đem ngoại tệ đầu tư trong nước.

4. Lợi dụng sự tệ hại của xã hội, thủ lợi một cách vô tâm, hay nhân ái... Quyền tiền đóng góp vào đất nước mà bọn CSVN đang cầm quyền.

5. Du lịch thăm thân nhân, hí hồ, áo gấm về làng...

6. Và nhiều lý do khác nữa cung cấp ngoại tệ cho CSVN...

Dù lý do đúng hay không đúng, ngoại tệ vào Việt Nam là kết quả rõ

tham nhũng như là một quyền lợi cho lũ động vật tương cận phía dưới để hăng say làm việc, đàn áp sự nổi dậy của người dân vì phải bảo vệ miếng ăn, quyền lợi của chúng...

3) không gửi ngoại tệ (dollars, yen, tiền nước ngoài...) vào ngân hàng CSVN, giữ ngoại tệ vì những điểm lợi thực tế như:

- làm phát gia tăng tại VN, ngoại tệ đổi sẽ được nhiều hơn tiền lời ngân hàng trả.

- ngoại tệ dễ dàng cất giữ không như vàng, tiền CSVN.

- không mua vàng vì khó bán, khó tin tưởng, khó cất giữ, khó mang theo trong người.

- khi cần, ngoại tệ xử dụng được khắp nơi.

- CSVN thay đổi tiền, ngoại tệ được an toàn, không bị ảnh hưởng.

4) Nếu có sự may mắn nhận được trợ cấp từ hải ngoại, không nên tiêu xài phí phạm để kinh tế CSVN ngưng trệ vì không có mãi lực.

Và người Việt hải ngoại phải nhận biết là, để tránh sự đổ máu, chấm dứt sự đau khổ của người dân trong nước, của thân nhân người Việt tị nạn, và bảo vệ lãnh thổ Việt Nam... bằng cách dẹp bỏ chế độ CSVN hiện tại với phương pháp hữu hiệu là làm cho CSVN vỡ nợ: phải giảm ngoại tệ vào tay CSVN. Khi không có tiền của người Việt hải ngoại gửi vào trong nước trong một thời gian ngắn, thân nhân trong nước sẽ không chết; nhưng CSVN sẽ không có ngoại tệ để mượn đủ nợ mới, trả nợ cũ kèch xù, CSVN sẽ vỡ nợ và phải sụp đổ như Đông Âu và liên bang Xô Viết trước đây...

Kính thưa quý vị

Với những lời tâm huyết đầu năm này, tôi tha thiết mong mỗi sự ý thức, chấm dứt cung cấp ngoại tệ cho CSVN dưới mọi hình thức.

Sau đó, với tiền của chúng ta có, với khối óc của chuyên gia hải ngoại, với cộng đồng hải ngoại là bộ Ngoại giao, chúng ta cùng nhau xây dựng một Việt Nam hùng mạnh để Việt Nam sẽ là đồng minh của những cường quốc khắp năm châu.

Trân trọng kính chào quý vị và mong một sự tươi sáng, thay đổi cho Việt Nam vì hành động sáng suốt của mọi người dân trong và ngoài nước Việt; kết quả tốt có được là do sự tự quyết, ý thức của người Việt hải ngoại là không gửi tiền và không du lịch Việt Nam, và sự ý thức lưu giữ ngoại tệ cũng như không tiêu xài phí phạm để tạo mãi lực của người Việt trong nước: một hình thức trực đã tiếp nuôi sống CSVN.

Florida, Tết Đinh Dậu 2017.

TÂM THƯ ĐẦU NĂM

.....Ts Nguyễn Văn Lương 28-01-2017.....

Kính thưa toàn thể quý vị:

Nhân dịp đầu năm, tôi xin chân thành kính chúc toàn thể quý vị thêm một năm an lành và hạnh phúc. Riêng với dân tộc Việt Nam, tôi cầu mong một sự tươi sáng, một sự thay đổi trong nước để tất cả chúng ta chung vai, chung sức, xây dựng một Việt Nam phú cường, một quốc gia hùng mạnh, và mang sự no ấm tự do đến cho toàn dân Việt.

Cho đến hôm nay, ai cũng biết đất nước Việt Nam của chúng ta bị cai trị bởi một bộ máy phải nói là tệ hại nhất trong lịch sử: một lũ CSVN ngu dốt – tham lam – hiểm độc... thế nhưng bọn người này vẫn tồn tại tiếp tục luân phiên cai trị dân tộc Việt. Phải chăng vì người dân trong nước chấp nhận? Hay là sợ chết dưới chế độ CSVN này?

Sự thực, rất nhiều sự nổi dậy trong nước một cách rời rạc, khó khăn và bị dẹp tan nhanh chóng vì lũ lãnh đạo không có cái đầu và bọn động vật tương cận này được nuôi sống bằng ngoại tệ của người Việt hải ngoại hơn 41 năm qua.

Nói một cách ngắn gọn, chúng ta than phiền Hoa Kỳ là chỉ vài trăm triệu bị cắt viện trợ năm 1975 đã đưa đến kết quả miền Nam mất; do đó, hơn 41 năm qua, CSVN còn sống vì có ngoại tệ hàng tỉ dollars cung cấp vô điều kiện hàng năm bởi người Việt hải ngoại, là điều không thể chối cãi hay ngụy biện, như sau:

1. Gửi tiền vào trong nước đều đặn hàng tháng vô điều kiện để giúp thân nhân. Chúng ta nghĩ là tình

ràng nhất đã và đang nuôi sống CSVN ! Lãnh đạo CSVN tồn tại, vì chúng xử dụng ngoại tệ như một yếu tố kinh tế tăng trưởng, mượn nợ mới để trả nợ cũ và có cơ hội đàn áp, bịt miệng thân nhân chúng ta; chúng có cơ hội bán đất, tài nguyên của đất nước; chúng có dịp nô lệ, dâng hiến đất nước Việt cho Trung Cộng để đổi lấy sự cai trị dân tộc Việt Nam vĩnh viễn, để rồi tiếp tục thu nhận ngoại tệ người Việt hải ngoại gửi vào trong nước.

Chính vì thế, dù lý do đúng hay không đúng, khi gửi tiền vào Việt Nam là người Việt hải ngoại đã trực tiếp ủng hộ CSVN sống để đàn áp, giết thân nhân mình, giết người Việt trong nước; người Việt hải ngoại đóng góp vào sự bán tài nguyên của chế độ CSVN hiện tại; cũng như tiếp tay với CSVN để biến Việt Nam thành một tỉnh lỵ của Trung Cộng như CSVN mong muốn...

Kính thưa quý vị:

Người Việt phải nhận biết năm 2017 là năm cực kỳ quan trọng, có thể đưa vận mệnh CSVN vào một giai đoạn khó khăn nhất.

Do đó, người Việt trong nước, phải tự cứu mình và bảo vệ đất nước Việt Nam bằng những hành động sau đây:

1) làm giảm tiềm năng du lịch Việt Nam (gia tăng cướp bóc du lịch để kiếm sống, tạo bất ổn kinh tế, xã hội).

2) không hối lộ để tạo công ăn việc làm cho bọn công an, cảnh sát, cường hào ác bá... vì CSVN đã tạo những kế hoạch, xử dụng sự hối lộ,

MÙA XUÂN DÂN TỘC SẼ ĐẾN TỪ NGHỆ TĨNH?

.....Sơn Tùng 27-12-2016.....

Trước thảm họa cá chết ở vùng biển bốn tỉnh miền Trung vào đầu tháng 4-2016, những cuộc biểu tình tự phát để phản đối khởi đầu từ Vũng Áng, Hà Tĩnh, ngày 6-4-2016, rồi sau đó đến lượt Quảng Bình, Thừa Thiên-Huế, Quảng Trị... rồi Sài Gòn, Hà Nội, và đã bị đàn áp tàn bạo.

Đồng thời, bạo quyền Hà Nội đã thất bại sau khi làm mọi cách để chạy tội cho Formosa, nào là cá chết vì thủy triều đỏ, nào là vì thay đổi khí hậu... cuối cùng sự thật vẫn là sự thật không thể chối cãi. Chiều ngày 30-6-2016, Trần Nguyên Thành, chủ tịch Hội đồng Quản trị Công ty Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh cùng các thành viên khác cúi đầu xin lỗi trong cuộc họp báo của ngụy quyền Hà Nội, nhìn nhận chính nước thải từ nhà máy của Formosa đã gây ra thảm họa cá chết. Formosa đã nhận lỗi, xin lỗi và bằng lòng "bồi thường" 500 triệu đôla, trong khi một nguồn tin khác lại nói là hơn 1 tỉ đôla.

Nhưng, dù 500 triệu hay 1 tỉ đôla thì cũng không phải là cái giá để có thể bán dân tộc Việt Nam. Và, đúng như lời Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt đã nói khi tới thăm Nghệ Tĩnh: *"Tôi thấy cái chết của biển cũng như của cá nó chỉ là cái ngọn vấn đề, cái chính gây ra cái chết này là do cái chết của tâm hồn con người. Tôi thấy có ít nhất có bốn cái chết: cái chết của lương tâm, cái chết của luân lý, cái chết của lý trí, cái chết của chính trị."*

Thật vậy, thảm họa đang diễn ra tại các bờ biển miền Trung Việt Nam không phải chỉ có cá chết và người chết, hay sẽ chết. Và, quả thật đây chỉ là "cái ngọn của vấn đề".

Vụ "cá chết" đã phơi bày cái "thây ma chính trị" của một chế độ độc quyền về chính trị, rao giảng rất nhiều về chính trị, nhìn đâu đâu cũng thấy chính trị, cái gì cũng chính trị. Một thứ chính trị đồng nghĩa với chết chóc, chết từ trong tâm hồn tới ngoài xã hội. Chết của lương tri. Chết của đạo đức. Chết của chữ nghĩa.

"Chính trị", nghĩa chính xác là quản trị đất nước làm cho dân giàu nước mạnh, đã bị những đồ đệ mê muội của Mác-Lênin biến thành một tà đạo hắc ám lấy bạo lực và lừa dối làm phương tiện để dựng lên một chế độ khốn kiếp cho phép thiểu số nắm toàn quyền sanh sát, mặc sức làm giàu trên sự thống khổ của người dân và sự suy tàn của đất nước, trong lúc tự nhận là một chế độ thực hiện công

bằng xã hội, xóa bỏ cảnh người bóc lột người. Chúng độc quyền "làm chính trị" theo nghĩa thứ hai. Người nào muốn làm chính trị theo nghĩa thứ nhất, nghĩa đúng của danh từ ấy, thì bị kết tội "phản động", hay chống đối, âm mưu lật đổ "nhà nước nhân dân". Chính trị thực sự đã chết dưới chế độ cộng sản.

Vụ "cá chết" chỉ là thảm họa mới nhất, rõ rệt nhất, tai ương lớn nhất, đánh mạnh nhất vào đời sống của mọi người, đã khiến mọi người không thể ngồi yên, từ thôn quê tới thành thị, từ già tới trẻ, nam hay nữ. Trừ bọn công an, đồng phục hay giả dạng côn đồ, những tên tội tử không còn nhân tính, trực tiếp đánh đập người dân tay không xuống đường đòi quyền sống cho cá và cho người. Trừ những kẻ học cao, bằng lớn nhưng tâm hồn đã chết, những bồi bút văn nô cam tâm làm thân trâu ngựa phục vụ ngụy quyền tiếp tay che giấu sự thật, bênh vực thủ phạm, lừa dối người dân.

Sau khi những cuộc biểu tình không bạo động tự phát ở nhiều nơi bị đàn áp thẳng tay bằng bạo lực, tình hình có vẻ lắng dịu. Bất ngờ, ngày Chủ nhật 2-10-2016, khoảng trên mười ngàn người, phần lớn là ngư dân, đã hẹn nhau xuống đường biểu tình bên ngoài nhà máy luyện thép Formosa tại Hà Tĩnh. Khí thế bùng bùng, tuy không bạo động, họ mang theo những biểu ngữ có vẽ chống FORMOSA ("Formosa cút đi!"), nhưng đã đồng thời đập thẳng vào mặt bè lũ cầm quyền: *"Dừng vì Formosa mà phản bội nhân dân", "Chúng tôi cần biển, cần tôm, cần cá, không cần sắt thép!"...*

Cảnh sát cơ động và quân đội được huy động tạo thành rào cản nhưng đã phải tháo lui, "bỏ chạy" trước khí thế quyết liệt của những người biểu tình. Hàng ngàn người đã tiến vào địa điểm tập trung bên ngoài cổng Nhà máy Formosa mà không bị đàn áp, và đã không xảy ra bạo động hay đập phá. Cuộc biểu tình đầy khí thế đã chấm dứt trong vòng trật tự sau nhiều giờ tập hợp để truyền đạt nguyện vọng và đòi hỏi của người dân trong vùng Nghệ Tĩnh: Chúng tôi cần sự sống cho cá và cho người, gián tiếp trả lời câu hỏi xấc láo của kẻ nào đó: "Muốn sắt thép hay tôm cá?"

Trước cuộc biểu tình 1 tuần, ngày 26-9-2016, 1 phái đoàn đông đảo dân Nghệ Tĩnh đã nạp đơn kiện tại tòa án địa phương đòi Formosa phải đóng

cửa và bồi thường thiệt hại do chất độc từ nhà máy thải ra gây thảm họa cho bờ biển 4 tỉnh miền Trung khiến cá chết hàng loạt, hoạt động ngư nghiệp và du lịch bị tê liệt kéo dài chưa biết đến bao giờ mới chấm dứt.

Vụ kiện này và cuộc biểu tình ngày 2-10-2016 ở Nghệ Tĩnh đã và đang được nhiều người quan tâm theo dõi, đặc biệt là những người đang dần thân vào cuộc tranh đấu cho một "Mùa Xuân Dân Tộc" sớm trở về trên đất nước Việt Nam sau hơn 70 năm đắm chìm trong thống khổ, thù hận, chiến tranh, ô nhục do đảng CSVN gây ra.

Phải chăng "thảm họa cá chết" ở bờ biển bốn tỉnh miền Trung, khởi đầu từ Nghệ Tĩnh, sẽ là sự lặp lại của một bi kịch dài trong lịch sử Việt Nam mà đây là màn chót với hồi kết đảo ngược, đem lại Tự do và Nhân quyền cho dân tộc Việt Nam?

Có thể, những người cầm đầu đảng CSVN ở Ba Đình, Hà Nội, cũng đang lo sợ trước viễn ảnh hải hùng của màn kết của thiên bi kịch 86 năm về trước, do chính họ dựng ra, cũng tại Nghệ Tĩnh, và đã được tô vẽ như bước khởi đầu oanh liệt của "đảng": "Xô-viết Nghệ Tĩnh".

Thật vậy, theo sử sách của đảng CSVN, chín tháng sau ngày thành lập đảng Cộng sản Đông Dương (3-2-1930), tiền thân của đảng CSVN, ngày 18-11-1930, dưới sự xúi giục và cầm đầu của những người cộng sản VN, dân nghèo Nghệ Tĩnh đã nổi dậy, dùng bạo lực cướp chính quyền theo kiểu của Lê-nin tại nước Nga năm 1917 nên được gọi là chính quyền "Xô-viết Nghệ Tĩnh". "Chính quyền Xô-viết" lai căng này không sống lâu vì đã bị quân đội thực dân Pháp dẹp tan đầm máu mà CSVN giải thích như "một cuộc diễn tập" khởi đầu của cách mạng vô sản do quần chúng nổi dậy dùng bạo lực để cướp chính quyền nhằm dựng lên nhà nước xã hội chủ nghĩa theo chủ thuyết Mác-Lênin.

Ngày nay, chủ nghĩa Mác-Lênin đã mờ yên mả đẹp hơn một phần tư thế kỷ, nhưng CSVN vẫn ngoan cố tiếp tục núp sau cái bóng ma cộng sản để nắm quyền và gây tội ác với bộ máy đàn áp vô nhân tính được gọi là "chuyên chính vô sản". Nhiều người thường nói thực dân Pháp khi cai trị nước ta đã thi hành chính sách thâm độc nhằm ru ngủ dân ta với "bơ thừa sữa cặn", ăn chơi đồi trụy, văn chương lãng mạn, rượu chè, bài bạc... Và ngày nay, VC cũng theo chính sách ấy để làm cho người dân không còn ý thức đấu tranh, hay chống đối. Thật ra, không chỉ ru ngủ,

Hà Tĩnh: cơn bão lòng dân lại nổi vì Formosa, dân biểu tình chặn đường quốc lộ 1ANguyễn Hữu Vinh 14-01-2017.....

VC còn súc vật hóa con người, biến con người thành nửa người nửa súc vật, sống như một con vật, chỉ có cái bao tử mà không còn cái đầu, có mồm nhưng chỉ để đưa thức ăn vào nuôi sống cơ thể, không còn được nói ra những điều để phân biệt con người với con vật: những suy tưởng tự do từ óc não. Chẳng khác nào một bầy cừu, dắt đi đâu thì ngoan ngoãn đi đó.

Người cộng sản lên nắm quyền bằng bạo lực, tồn tại bằng bạo lực, và cũng sẽ tan rã bởi bạo lực. Phải chăng vì lý do đó mà công an và bộ đội ở Nghệ Tĩnh đã không dám dùng bạo lực để giải tán đám biểu tình với hơn mười ngàn người, dù tay không tác sát? Họ đã học được điều gì từ sự sụp đổ của khối cộng sản Đông Âu và sự tan biến của LB Sô-viét chăng? Và họ đã biết số phận ấy rồi cũng sẽ đến với mình.

Nhưng, từ cuộc biểu tình tại Nghệ Tĩnh ngày 2-10-2016, "mặt trận không tiếng súng" của toàn dân VN cũng đã rút tỉa được những điều quý báu. Trong đó, điều quan trọng nhất: nếu tập hợp được một khối quần chúng lớn với vài chục ngàn người, bạo quyền sẽ không dám đàn áp, như đã giải tán thô bạo những đám biểu tình với vài trăm người trước đây. Điều quan trọng thứ hai: đừng sợ. Đòi lại quyền làm người đã bị tước đoạt là chính đáng. Của mình bị cướp mình không dám đòi lại thì ai đòi cho mình? Chính kẻ cướp phải sợ mình chứ không phải mình sợ kẻ cướp. Điều quan trọng thứ ba: đừng vô cảm. Thấy người khác đứng lên bị đánh đập, hành hạ, tù tội, đừng đứng đưng như kẻ vô can. Đó là những người dũng cảm tranh đấu cho mình, mình phải can thiệp, cứu giúp, phản đối. Tóm lại, khi mọi người đồng lòng cùng sát cánh bên nhau đòi lại quyền làm người thì không có bạo lực nào đàn áp được. Một việc tưởng là khó sẽ trở thành dễ nếu mọi người cùng nhận thức và hành động như người dân Nghệ Tĩnh.

Nghệ Tĩnh đã làm được. Sài Gòn, Hà Nội... cũng sẽ làm được, và "Mùa Xuân Dân Tộc" sẽ về trên đất nước Việt Nam. Mùa Xuân vĩnh cửu sẽ về trên đất nước VN khi mỗi người dân Việt là một con én. Và, sao lại không thể trong năm Đinh Dậu?

<http://phonhonline.com>

**Biến thảm họa Formosa
Vũng Áng thành ngọn lửa
hủy thiêu chế độ bất nhân!
Đem đạo luật Magnitsky
Toàn cầu làm rào cản ngăn
chặn tham quan cường bạo!**

Thảm họa Formosa gây cho môi trường Miền Trung VN đã đẩy hàng triệu người vào cảnh điêu đứng. Đã gần một năm qua, hàng triệu người mất việc làm, độc tố không chỉ giết chết môi trường biển, các sản vật, hải sản cũng như các loại động, thực vật khác mà còn đưa đi khắp nơi đầu độc giống nòi dân Việt.

Không chỉ các ngư dân, những người trực tiếp khai thác và chế biến hải sản bị ảnh hưởng, mà nền kinh tế bị thiệt hại nghiêm trọng, nhiều ngành nghề khác như du lịch, vận tải, đóng tàu, điện lực, kinh doanh... đều bị ngưng trệ.

Trước những bức xúc và thiệt hại của người dân, nhà cầm quyền tìm cách giấu giếm, lấp liếm bao che và làm ngơ trước nỗi đau dân chúng. Thế rồi nhà cầm quyền Việt Nam đã nhanh nhẩu nhận 500 triệu đôla của "Thế lực thù địch" và nhận đền bù cho dân nhằm lấp liếm tội ác ngay khi chưa có thống kê thiệt hại. Điều đó gây căm phẫn lòng dân.

Điều lạ lùng nhất, là chỉ một doanh nghiệp nước ngoài như hàng trăm ngàn doanh nghiệp nước ngoài đầu tư "bình đẳng" ở VN. Nhưng khi gây tai họa cho đồng bào VN cách nghiêm trọng, thì nhà nước VN đứng ra lo việc đền bù cho doanh nghiệp này đã đặt lên câu hỏi lớn: Nếu như hàng trăm ngàn doanh nghiệp khác cũng đều vi phạm, chính phủ VN liệu có đủ thời gian, súng đạn, công an và các loại nhân tài vật lực huy động từ người dân để giúp đỡ họ nhằm chạy tội?

Dự án Formosa là một dự án của Đài Loan, mang yếu tố TQ hết sức "đậm đà" được đưa vào khu vực Hà Tĩnh là khu vực trọng yếu của đất nước về an ninh, quốc phòng. Với 3,2 triệu m2 đất được cho thuê dài hạn 70 năm vượt cả luật lệ hiện hành, nhà cầm quyền VN đã được các trí thức, những người có tâm huyết với tiền đồ dân tộc cảnh báo ngay khi bắt đầu rằng: "Đây là một dự án bán nước trọn gói" cho Tàu.

Thế nhưng, tất cả đều bị bỏ ngoài tai. Điều này đã phản ánh một

tình trạng hết sức nguy hiểm khi các nhóm lợi ích, phe phái và đảng đã bất chấp vận mệnh đất nước để bằng mọi cách bán chác nhằm kiếm tiền bỏ túi.

Thế rồi thảm họa xảy ra, những động tác của nhà cầm quyền từ C. phủ đến Bộ trưởng Tài nguyên môi trường, các bộ phận khác nhau của chính quyền từ TW đến địa phương chỉ lo trấn áp và lừa đảo người dân mà không hề quan tâm đến sự tồn vong của dân tộc. Thậm chí, nhiều động tác của cán bộ nhà nước còn khuyến khích người dân ăn cá nhiễm độc, mặc cho sức khỏe và tình trạng suy kiệt giống nòi là điều hiển nhiên trước mắt và lâu dài.

Hệ thống báo chí bị bịt miệng, hệ thống công an, côn đồ và nhiều lực lượng khác được huy động nhằm trấn áp người dân cất lên tiếng nói đòi quyền sống của mình.

Những động tác pháp lý của người dân bị ngăn chặn thô thiển và bỉ ổi; những người lo cho dân, cho đất nước bị mạ lỵ và bôi nhọ trên hệ thống truyền thông của đảng và nhà nước. Nhiều cuộc biểu tình đã diễn ra phản ánh sự bức xúc không thể kiềm chế của người dân. Nhưng hầu như đều bị bỏ ngoài tai những tình cảnh và nguyện vọng của họ.

Việc đền bù được tiến hành nhiều bất cập, nhiều doanh nghiệp, cá nhân và những người buôn bán, du lịch... không được đền bù thiệt hại đã đẩy cuộc sống của họ vào chỗ cuối đường hầm. Thậm chí, đến nay nhiều nơi vẫn chưa nhận được một đồng tiền đền bù nào.

Và điều gì đến sẽ phải đến. Ngày 14-1-2017 đợt biểu tình của người dân Đông Yên, một vùng đất chuyên sống bằng nghề biển mà cho đến nay một bộ phận bị cô tình bỏ quên đã diễn ra tại đường Quốc lộ 1A đoạn qua Đèo Con, cách vài chục km trừ hầm Đèo Ngang phân giới địa phận Quảng Bình-Hà Tĩnh.

Nhiều người cho biết có thể họ đã bị cô tình bỏ quên, chỉ vì họ đã từng không đồng ý với việc cưỡng bức họ từ nơi chôn nhau cắt rốn bao

QUẢNG BÌNH

Người dân tiếp tục chặn quốc lộ biểu tình

.....CTV Danlambao 20-01-2017.....

đời với biển bên cạnh và cuộc sống đảm bảo từ biển. Nay được chuyển đến vùng đất "chó ăn đá, gà ăn sỏi và người thì đi ăn mày" tại đây. Trong khi nơi chôn nhau cắt rốn của họ bị đập phá, cưỡng chế mà không hề có một dự án nào.

Từ trưa đến chiều nay, bà con ngư dân đã mang lưới lên chặn ngang đường quốc lộ. Bởi họ chẳng biết dùng lưới đó để làm gì khi mà cả năm nay không được xuống biển, đánh bắt cá dù nguồn nào cũng không có ai mua... Đây cuộc sống họ đến chỗ diệt vong. Nhưng họ đã không được đền bù nhằm đảm bảo cuộc sống tối thiểu. Người dân Đông Yên cho biết, đến nay, mấy ngàn dân nơi đây chưa nhận được một đồng tiền đền bù nào. Số tiền đền bù từ Formosa đang bị chặn lại nhằm loại bỏ, cắt bớt... theo ý muốn của nhà cầm quyền. Trong khi những ngày tết cổ truyền của dân tộc đang đến gần. Và họ không còn con đường nào khác là đấu tranh.

Cuộc biểu tình của người dân Đông Yên mở đầu cho những hành động phản kháng trong năm mới đã làm tê liệt hệ thống giao thông qua đường Quốc lộ 1A khu vực Hà Tĩnh. Nhiều công an, Cảnh sát giao thông, CS cơ động đã được huy động đến ngăn chặn, trấn áp... nhưng đều vô hiệu trước cơn giận dữ của lòng dân. Nhiều lái xe, người dân đi qua dù bị tắc đường gây cản trở, nhưng đã hết sức cảm thông và ủng hộ những nạn nhân ở đây. Bởi họ hiểu nạn nhân không chỉ những người biểu tình, mà trong đó có bản thân họ. Nhà cầm quyền đã dùng công an, cán bộ... qua gặp gỡ và điện thoại, hứa hẹn sẽ giải quyết vấn đề cho người dân.

Tuy nhiên, đây cũng chỉ mới là lời hứa như những lời hứa trước đây đối với họ khi bị cưỡng bức di chuyển khỏi nơi ở của mình nhưng đã không được thực hiện.

Người dân đã tạm thời về nhà sau cuộc biểu tình và cho biết: Nếu nhà cầm quyền không đền bù đầy đủ cho họ, họ sẽ tiếp tục biểu tình và đấu tranh. Một năm mới đã mở đầu bằng cơn sóng lòng dân với chế độ CS tại đây. ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Sáng ngày 19-01-2017, hàng trăm người dân thôn Xuân Hòa, xã Quảng Xuân, huyện Quảng Trạch tỉnh Quảng Bình một lần nữa, đã đồng loạt xuống đường biểu tình yêu cầu Formosa phải chịu trách nhiệm trong việc xả thải chất độc hại gây ô nhiễm vùng biển trên 4 tỉnh miền Trung, đồng thời yêu cầu nhà cầm quyền phải có giải pháp thỏa đáng nhằm mang lại cuộc sống bình thường của người dân ở đây.

Nguyên nhân cuộc biểu tình là vì người dân quá phẫn nộ đối với nhà cầm quyền cộng sản, trong việc bồi thường thiệt hại cũng như có hành vi bảo vệ tội ác của Formosa và đồng bọn. Người dân đã giơ cao những tấm băng-rôn khẩu hiệu với nội dung trên quốc lộ "Formosa cút", "Chúng tôi chọn tôm cá", "Buôn bán nhỏ lẻ chưa được bồi thường" và "Yêu cầu bồi thường thiệt hại môi trường" để phản đối nhà cầm quyền CS đã không minh bạch trong việc bồi thường thiệt hại môi trường ảnh hưởng trực tiếp đến sinh hoạt đời sống người dân.

Hàng chục tấm lưới đánh cá được giăng ngang quốc lộ cùng nhiều người già và trẻ em ngồi ngay trong lòng đường để phản đối sự bất công mà họ phải gánh chịu suốt một thời gian dài. Nhiều xe tải, xe khách và các loại phương tiện giao thông khác đã buộc phải dừng lại khi đi ngang qua đoạn đường quốc lộ có đoàn người biểu tình. Một số người chia sẻ với CTV Danlambao rằng: "Chúng tôi cũng bị ảnh hưởng do thảm họa Formosa gây ra, tuy nhiên nhà nước không công bằng trong việc bồi thường thiệt hại. Nhiều hộ dân chúng tôi đã thất nghiệp suốt thời gian xảy ra thảm họa đến giờ vẫn không được nhà nước quan tâm".

Ông P người dân thôn Xuân Hòa bức xúc: "Bây giờ chúng tôi không cần bồi thường gì nữa, vì nhà nước cấu kết với Formosa rồi. Chúng tôi yêu cầu đuổi Formosa ra khỏi VN".

Một số tài xế xe tải, xe khách và cán bộ địa phương ra "thuyết phục"

người dân giải tán nhưng người dân không chấp nhận và đề nghị phía lãnh đạo cấp cao của tỉnh đứng ra đối thoại với họ. Hình ảnh trẻ em và người già biểu tình trên đường phố khiến chúng ta cảm nhận "sâu sắc" về câu nói của TBT đảng CSVN: "Nhìn tổng quan, đất nước mình có bao giờ được như thế này không?"

Kể từ khi có quyết định 1880/TTg của Thủ tướng chính phủ về việc bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra, đã có nhiều địa phương trên 4 tỉnh thành miền Trung thực hiện bồi thường, hỗ trợ người dân bị thiệt hại mang tính cách tượng trưng. Vẫn còn rất nhiều xã, huyện nằm trên vùng bị thiệt hại không nhận được bồi thường hay hỗ trợ gì cả. Cán bộ địa phương luôn đưa ra lý do: "Người dân không chứng minh được thiệt hại nên không nhận được sự hỗ trợ hay bồi thường theo quyết định 1880/TTg".

Đây là sự khốn nạn, tàn nhẫn của những kẻ cầm quyền đã cố tình tìm cách đẩy người dân vào ngõ cụt không lối thoát.

Rõ ràng thảm họa môi trường biển đã cướp đi hàng trăm nghìn công việc của ngư dân. Vì biển đã chết thì ngư dân không thể nào đánh bắt cá, tôm được. Không chỉ là ngư dân mà là tất cả người dân định cư trên 4 tỉnh miền Trung đều phải gánh chịu thiệt thòi. Kinh doanh buôn bán, nhà hàng, du lịch thì ế ẩm vì du khách đến đây vẫn còn lo sợ ảnh hưởng "dây chuyền" từ thảm họa môi trường.

Sự việc người dân thôn Xuân Hòa dùng lưới đánh cá để chặn quốc lộ phản đối nhà cầm quyền cho thấy nhà nước cộng sản luôn xem thường người dân. Trước, bảo vệ thủ phạm bằng cách đàn áp các buổi biểu tình bảo vệ môi trường. Sau, không bảo vệ được thì tự đưa ra con số 500 tr. USD bồi thường.

Từ việc đưa ra con số bồi thường cho đến việc người dân nhận bồi thường cũng cho thấy cộng sản chỉ toàn là sự dối trá và thủ đoạn mà thôi. ★★★★★★★★★★

CUỘC TƯỞNG NIỆM Tử sĩ Hoàng Sa lại tiếp tục bị đàn áp

Đài RFA 19-01-2017

TƯỞNG NIỆM TỬ SĨ HOÀNG SA

Thông tin viên RFA tại Việt
Nam, 2017-01-18

Cách đây đúng 43 năm, ngày 19/1/1974, quần đảo Hoàng Sa của VN bị rơi vào tay Trung Quốc sau khi lực lượng Hải quân Việt Nam Cộng Hòa thất thủ trước đợt tấn công từ phía hải quân Trung Quốc.

Suốt một thời gian dài, trận hải chiến lịch sử đó không được nhà cầm quyền Hà Nội đề cập đến một cách chính thống. Trong mấy năm gần đây, một số nhân sĩ, trí thức và giới hoạt động trong nước công khai tưởng niệm tri ân 74 chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa phải bỏ mình trong cuộc chiến giữ biển đảo của tổ quốc đó. Tuy nhiên hoạt động vinh danh những người lính anh dũng hy sinh vì lãnh thổ quốc gia như thế không những không được ủng hộ mà còn bị cản phá mạnh mẽ.

Ngày 14-01, nghệ sĩ Kim Chi công khai trên mạng xã hội Facebook thư ngỏ kêu gọi cả nước tham gia những hoạt động nhằm tưởng nhớ đến những anh hùng tử sĩ đã hi sinh mạng sống để bảo vệ đất nước qua ít nhất ba cuộc chiến gần nhất là hải chiến Hoàng Sa, cuộc chiến biên giới phía bắc và trận Gạc Ma.

Tại khu vực miền nam, sau đó không lâu cũng có thông báo thấp hươg cho các tử sĩ hy sinh tại Hoàng Sa năm 1974.

Nghệ sĩ Kim Chi trình bày lý do công khai thư ngỏ: “Chúng ta không biết ơn những người ngã xuống thì còn biết ơn ai? và khi chúng ta tôn vinh những người đó có nghĩa là nhắc nhở con cháu, những người nối tiếp phải tiếp tục sự nghiệp đó, nên tôi nghĩ đã là người Việt Nam uống nước phải nhớ nguồn do đó xuất phát từ tình thần chúng tôi làm thư ngỏ kêu gọi tình thần đó.”

Cựu chiến binh Phan Trọng Khang cũng có ý kiến về việc cần phải có cuộc tưởng niệm như thế.

“Dù ai chẳng nữa, đảng phái

nào chẳng nữa đã là người Việt Nam thì phải biết trân trọng những tính mạng xương máu của đồng bào mình đã hy sinh vì sự trọn vẹn của tổ quốc chúng ta.”

Tuy nhiên, các hoạt động nhằm tưởng nhớ công ơn của những người lính đã hi sinh để bảo vệ Hoàng Sa cũng như nằm xuống trong những trận chiến bảo vệ tổ quốc khác thường bị phía nhà cầm quyền cản trở.

Nữ nghệ sĩ Kim Chi kể lại thực tế xảy ra đối với buổi lễ tưởng niệm, vào năm ngoái ở Hà Nội.

“Tôi, chính tôi từng đi những cuộc như thế ở Hà Nội và từng bị các dư luận viên đánh phá xác xược nhay vào nói láo nói bậy, rồi giăng những khẩu hiệu băng rôn của chúng tôi.”

Chính quyền lo sợ gì?

Nhận định về lý do vì sao cơ quan chức năng lúc đầu cử những nhóm được mệnh danh là ‘dư luận viên’ đến phá; và gần đây chính công an sắc phục ra mặt ngăn chặn các nhóm tổ chức lễ tưởng niệm chiến sĩ hy sinh vì tổ quốc trong ba cuộc chiến Hoàng Sa, biên giới phía bắc và Gạc Ma; anh Nguyễn Chí Tuyên nói: “Sau khi Hội nghị Thành Đô 1990 thì phía nhà cầm quyền không muốn nhắc đến những cuộc chiến tranh chống lại sự xâm lược cũng như bành trướng của nhà cầm quyền TQ, nên nhà cầm quyền VN hiện tại đều có những động thái là không muốn cho người dân làm những việc như vậy, mặc dù những việc đó theo quan điểm cá nhân tôi cũng như nhiều người dân là việc chính đáng.”

Nhà hoạt động Lã Việt Dũng cũng có nhận định: “Tôi cho rằng họ rất sợ các nhà hoạt động dân sự mà họ không kiểm soát được nên họ ngăn chặn họ tìm cách dẹp ngay từ đầu bởi vì những hoạt động xã hội dân sự đó một sẽ xảy ra biểu tình, hai gắn kết mọi người và những ai khi lên tiếng phản đối họ nhiều quá thì họ khó cai trị đất nước.”

Tương tự là ý kiến của cựu chiến binh Phan Trọng Khang: “Họ muốn ngăn chặn này là tạo ra ranh giới giữa những người Việt Nam ở chính quyền khi xưa và những người Việt Nam hiện nay đang ở trong nước, hay nói khác đi là không trân trọng sự hy sinh của đồng bào chiến sĩ của Việt Nam mình dù bất kể ở chiến tuyến nào mà người ta lo cho đất nước Việt Nam thì đây là điều không chính đáng.”

Trước biện pháp ngăn chặn của chính quyền Hà Nội và cơ quan chức năng đối với những nhân sĩ, trí thức và giới hoạt động xã hội trong những hoạt động vinh danh anh hùng- liệt sĩ bỏ mình để bảo vệ tổ quốc, nữ nghệ sĩ Kim Chi đưa ra cảnh báo về nguy cơ đang hiện rõ:

“Trong suy nghĩ của tôi, một chế độ mà sử dụng những con người không có tấm lòng không có trình độ thì tôi rất mừng vì sự tồn tại đó không được lâu nữa đâu, khi sử dụng những con người như thế để bảo vệ một chế độ.”

Vào ngày 17 tháng 1, chỉ hai hôm trước ngày kỷ niệm trận hải chiến Hoàng Sa; một số nhà hoạt động tại Sài Gòn đến Nghĩa Trang Bình An ở Bình Dương làm lễ tưởng niệm những anh hùng bỏ mình cho đất nước, họ bị lực lượng công an đến gây khó như thường gặp bấy lâu nay.

CÔNG AN NGĂN CẢN, TRẦN ÁP CÁC CUỘC TƯỞNG NIỆM TỬ SĨ HOÀNG SA

RFA 19-01-2017

Hôm nay 19/01/2017, hàng trăm người dân Việt Nam tại nhiều tỉnh thành trong cả nước như Hà Nội, Sài Gòn, Nghệ An cùng nhau xuống đường tham gia nghi lễ tưởng niệm các chiến sĩ hy sinh trong trận hải chiến Hoàng Sa giữa Việt Nam và Trung Quốc năm 1974. Hãng thông tấn AFP loan tin như trên.

Người dân mang vòng hoa, khẩu hiệu, băng rôn với những dòng chữ như “Anh hùng tử - khí hùng bất tử”, “Trường Sa – Hoàng Sa- Việt Nam”, “Quyết tử đòi TQ trả lại Hoàng Sa, Trường Sa cho VN”...

Các nghi lễ tri ân diễn ra sôi nổi, bất chấp sự phản đối, đàn áp của chính quyền, công an. Từ 2 ngày trước, tư gia của các nhà tranh đấu nhân quyền trên khắp cả nước đã bị công an canh gác, ngăn chặn. Từ Hà Nội anh Nguyễn Hữu Vinh cho biết:

Sáng nay một số người chúng tôi tập trung tại tượng đài Lý Thái Tổ để tưởng niệm ngày mất Hoàng Sa ngày 19 tháng Giêng năm 1974. Mọi việc diễn ra bình thường cho tới khi chúng tôi ra về thì bị một đám người mà sau này công an ở đây xác nhận là công an mặc thường phục xông vào bắt bớ, cướp giật điện thoại, bắt một số người đưa lên xe buýt đánh đập một số người và đưa họ về công an Long Biên. Họ bỏ đói chúng tôi đến khoảng 2 giờ chiều thì họ cho công an phường lên chở chúng tôi về nhà. Tôi đã yêu cầu họ lập biên bản về việc bắt giữ chúng tôi cũng như những hành động, lời nói lỗ mắng, chửi bới hay hành hạ chúng tôi nhưng họ lơ chuyện ấy đi và vẫn làm công việc của họ.

Đánh đập thô bạo

Anh Trương Dũng người có mặt trong sự kiện hôm nay cho biết về việc anh Phạm Quang Thuận bị bắt và bị an ninh đánh đập thô bạo trên bờ hồ trong khi mọi người diễu hành: *Khi ra được giữa đường an ninh họ xô vào họ nhảy vào đánh anh Phạm Quang Thuận rất là đau sau đó họ đập cây thánh giá và tôi không biết có ai ghi lại được hình ảnh này hay không. Sau đó an ninh vào bắt chúng tôi và một số anh em khác nữa lên ô tô. Khi lên ô tô buýt rồi họ nhảy vào chửi bới chúng tôi rất là thô tục.*

Tại Nghệ An, một thanh niên trẻ tường thuật lại việc anh em tổ chức thả vòng hoa xuống biển tưởng niệm 75 chiến sĩ hy sinh trong trận Hoàng Sa năm 1974 như sau: *Sáng nay vào khoảng 9 giờ 30 khoảng 20 bạn trẻ trong tỉnh Nghệ An đã có mặt để đưa vòng hoa xuống biển ghi nhớ ngày các chiến sĩ quân lực VNCH đã hy sinh bảo vệ Hoàng Sa. Chính quyền đã ra tay ngăn cản và sau đó nhờ người dân đổ vào khiến họ rút lui và chúng tôi đã thả được vòng hoa tưởng niệm xuống biển*

Nghệ An ghi nhớ ngày hy sinh của anh hùng chiến sĩ VNCH.

Trong khi đó tại Sài Gòn nhà báo Sương Quỳnh ghi nhận lại buổi lễ kỷ niệm sáng hôm nay: *Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng khi đưa ra thông báo để người dân Sài Gòn đến tưởng niệm 75 tử sĩ Hoàng Sa thì ngay tối hôm qua rất nhiều người đã bị chặn không cho ra khỏi nhà như các anh Kha Lương Ngãi, Phan Đắc Lữ, Phạm Đình Trọng, bị canh gác gay gắt nhất. Sáng nay thì nhà báo Lê Phú Khải, anh Lê Công Giàu trong ban chủ nhiệm, nhà thơ Hoàng Hưng, anh Hoàng Dũng, anh Trần Minh Phước, chị Kim Chi, chị Ánh Hồng đã có mặt được cùng với hơn một trăm người dân đến được và buổi lễ đã diễn ra thành công tốt đẹp.*

Chính quyền không tổ chức, đưa tin bất cứ buổi lễ tưởng niệm nào tại VN trong ngày 19 tháng Giêng năm nay. Cách đây 43 năm hải quân Trung Quốc đã tấn công chiếm các đảo tại Hoàng Sa do quân lực VNCH trấn giữ. ■■■■■■

VONG ÂN BỘI NGHĨA

—Nguyễn Tường Thụy 19-01-2017—

Mỗi lần đi tưởng niệm các tử sĩ bỏ mình vì Tổ quốc trong các cuộc chiến đấu với quân xâm lược Trung Quốc, tôi mang theo một cảm xúc rất thiêng liêng, đặc biệt là đối với những tử sĩ Hoàng Sa. Cũng là vị quốc vong thân, nhưng liệt sĩ trong cuộc chiến tranh Biên giới năm 1979 hay liệt sĩ trong trận Gạc Ma so với tử sĩ Hoàng Sa thì có một sự khác nhau rất đáng kể. Đó là sự phân biệt rất khó san bằng từ phía nhà cầm quyền vì họ vẫn coi các anh là nguy quân. Lễ tưởng niệm tử sĩ Hoàng Sa ở quốc nội mới chỉ diễn ra trong những năm gần đây, có thể lấy mốc từ cuộc biểu tình ngày 24-7-2011. Cuộc biểu tình đã tôn vinh các chiến sĩ đã ngã xuống Hoàng Sa năm 1974 và Trường Sa năm 1988.

Những tưởng đi tưởng niệm các tử sĩ bỏ mình vì Tổ quốc, một việc làm đúng đạo lý thì sẽ suôn sẻ, đó là sự đương nhiên. Vậy mà chúng tôi

vừa bước ra khỏi nhà đã có một đám 6, 7 an ninh chực sẵn ngăn cản, chưa kể số canh vòng ngoài.

Tôi không đi được, quay vào lên mạng thấy Nguyễn Trung Lĩnh, một nhà hoạt động dân chủ nhân tin anh cũng bị chặn. Lại thấy thông tin Nhà báo Nguyễn Vũ Bình cũng bị tình trạng tương tự.

Rồi những thông tin về những người bị bắt lần lượt được đưa lên. Chị Trần Thị Thảo nhân tin chị bị bắt từ nơi tưởng niệm đưa về công an phường Bách Khoa. Buổi trưa, tới tận 1 giờ chiều công an vẫn không cho người nhà đem cơm cho chị và cũng không cho chị xuống lấy. Tới 4 giờ chiều chị mới được thả.

Trịnh Bá Phương cũng bị bắt về công an phường Dương Nội. Tại đây, anh bị dọa giết. Theo băng ghi âm anh công bố lên mạng xã hội cho thấy công an dọa nạt, nói năng với anh như kẻ chợ búa.

Chị Vũ Thị Hải, dân oan Ninh Bình gọi điện cho biết, chính mắt chị thấy Vũ Quang Thuận và Điền Ai Quốc bị bắt, bị đánh tại chỗ

trước khi chúng bắt đem về đồn công an.

JB Nguyễn Hữu Vinh, Trương Văn Dũng và nhiều người khác bị bắt sang đồn công an bên quận Long Biên. Tôi gọi điện hỏi thăm thì Trương Văn Dũng cho biết anh bị đánh rất đau, JB Nguyễn Hữu Vinh cũng bị đánh.

Fb Hồng Thắm Phạm kể trên trang facebook của mình: Sau buổi lễ, chị và chị Gia Đức Hoài còn đứng lại chứng kiến cảnh anh em trẻ bị rượt đuổi, đánh, dồn ép lên xe buýt. Chị thấy cảnh anh em bị đánh, uất quá, không nén được, hét lên: "Đánh người". Một thanh niên bị 4-5 tên khỏe mạnh đuổi theo, đè cổ xuống và đánh rất đau.

Như vậy, các buổi lễ tưởng niệm mảnh đất Hoàng Sa và tử sĩ Hoàng Sa năm nay so với các năm trước bị đàn áp mạnh hơn cả. Việc tưởng niệm một vùng đất đã bị mất vào tay quân xâm lược và tưởng niệm

các tử sĩ đã bỏ mình vì Tổ quốc, bị nhà cầm quyền đàn áp và ngăn cản có lẽ chỉ có ở Việt Nam. Miệng họ thường nói đến hòa giải dân tộc, nhưng với những việc làm như thế thì ai tin được họ thực tâm hòa giải?

Việc này chỉ có thể nói là hành động vong ân bội nghĩa.

Cần đề ý rằng, buổi tưởng niệm các tử sĩ Hoàng Sa năm nay diễn ra trong bối cảnh ông Nguyễn Phú Trọng vừa đi Trung Quốc về.

Huỳnh Ngọc Chênh. Do thời gian gần đây nhiều người bị mời, mời một cách rất lạ lùng, bị triệu tập với những lý do rất vớ vẩn. Hai vợ chồng anh bị mời liên tục. Do đó anh có ý làm triển lãm. Ai có giấy mời từ xưa đến giờ, cũ nhất, hàng độc đáo, hàng lạ lùng, hoặc cũ xưa nhất thì đưa lên.”

Ông Huỳnh Công Thuận cho biết ông đã được trao giải thưởng là người có giấy mời cũ nhất. Ông đã nhận lệnh mời của công an phải đi “học tập” vào năm 1979 và một

triệu tập.

Ông Chênh giải thích ý nghĩa của cuộc triển lãm:

“Tôi làm cuộc triển lãm này để nói lên rằng cơ quan pháp luật mà không hiểu biết pháp luật và lạm dụng quyền của mình để xúc phạm quyền lợi của người dân. Tôi đưa lên cũng nhằm mục đích trao đổi kinh nghiệm với nhau: việc gì mình cần thì mình đến, nếu không cần thì mình không đến. Đồng thời cũng muốn góp ý với cơ quan nhà nước là phải hiểu các quyền của mình ở mức nào và quyền của người dân ở mức nào. Và phải làm cho đúng pháp luật.”

Theo nhà báo cũng như là blogger Huỳnh Ngọc Chênh, nhiều người đã nhận các loại giấy triệu tập mà không rõ lý do bị triệu tập, nhưng vì họ không còn lưu giữ các giấy tờ đó nên không tham gia vào cuộc triển lãm độc đáo này. Ông Chênh khuyến khích các nhà tranh đấu nên lưu giữ các loại giấy mời và triệu tập để làm bằng chứng cho điều mà ông cho là cách thực thi pháp luật sai trái của nhà nước.

CUỘC TRIỂN LÃM "giấy mời" lên làm việc của công an Việt Nam

.....VOA Tiếng Việt 25-01-2017.....

Cuộc triển lãm trên mạng trung bày ‘giấy mời lên làm việc’ sau gần hai tháng thực hiện đã thu hút gần 100.000 số lượt người vào xem. Cuộc triển lãm độc đáo này do các nhà tranh đấu nhân quyền Việt Nam thực hiện, trưng bày hơn 150 văn bản do chính quyền gửi đến người dân như giấy mời, giấy hay lệnh triệu tập.

Giới hoạt động nói rằng cuộc triển lãm cho thấy chính quyền đã lợi dụng các loại giấy mời khác nhau để đe dọa và sách nhiễu những tiếng nói phản biện.

Từ thành phố Hồ Chí Minh, cựu nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh cho VOA biết lý do của cuộc triển lãm này: “Do cơ quan nhà nước, mà cụ thể là công an, họ nghĩ là họ có quyền, họ muốn làm gì thì họ làm. Cứ mỗi việc là người ta gửi giấy mời xuống tới công dân và bắt công dân, áp lực công dân phải tới đồn công an, làm những việc mà họ cần. Thực ra những việc đó là họ cần người dân. Nếu muốn người dân hợp tác thì họ phải xin người dân để người dân cung cấp thông tin cho họ... Ngược lại họ rất uy quyền. Họ ngộ nhận họ có những quyền như vậy. Họ cứ gởi giấy mời và buộc dân phải tới đồn công an làm việc.”

Ông Huỳnh Công Thuận, người từng tham gia các đợt biểu tình chống chính sách bá quyền của Trung Quốc cho VOA biết:

“Người khởi xướng là anh

giấy mời khác năm 1987. Ông Thuận cho biết ông không nhớ nổi ông đã nhận tất cả bao nhiêu giấy mời, có giấy với rất nhiều lý do rất vô lý từ chính quyền, kể từ khi ông tham gia các cuộc biểu tình chống ý đồ bá quyền của Trung Quốc. Ông Thuận cho biết đã có lần nhận được giấy mời đi kèm với lệnh áp tải:

“Cái đợt anh Điều Cày bị bắt, tôi bị triệu tập 3, 4 đợt. Có khi gửi đợt 1, gửi đợt 2, và đem xe hủ cùi đến chờ đi luôn. Đợt đó là lúc Trung Quốc tổ chức Olympic ở Bắc Kinh. Họ giữ chúng tôi 2 ngày mà lại mượn danh là triệu tập.”

Theo cựu nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh, cuộc triển lãm được sự hưởng ứng của giới tranh đấu, những người liên tục bị gọi lên làm việc với chính quyền. Người có giấy mời nhiều nhất như bà Dương Thị Tân với 51 giấy mời và giấy triệu tập, ông Phạm Bá Phải nhận được 39 giấy mời và giấy triệu tập... Nhìn chung, theo nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh, khi gửi giấy mời mà người dân không đến, thì chính quyền gửi giấy triệu tập.

Trên diễn đàn của cuộc triển lãm người ta thấy các nhà hoạt động như cựu tù nhân lương tâm Huỳnh Ngọc Tuấn, nhà vận động Phạm Thanh Nghiên, nhà báo tự do Trương Duy Nhất, blogger Nguyễn Thị Thúy Quỳnh, blogger Nguyễn Văn Thanh, luật sư Hà Huy Sơn... đều đã nhận rất nhiều giấy mời và giấy

CÔNG BỐ GIẢI THƯỞNG TRIỂN LÃM GIẤY MỜI NHÂN DỊP TẾT ĐÌNH DẬU

Sau khi cập nhật các thông tin mới và tham khảo ý kiến của bạn đọc và của các nhà tài trợ, ban tổ chức TRIỂN LÃM GIẤY MỜI xin chính thức công bố các giải thưởng nhân dịp tết Đình Dậu như sau:

- Giải thưởng cho người có giấy mời nhiều nhất: Dương Thị Tân (Huong Mua Thu) với 51 giấy mời và giấy triệu tập. Trị giá 3.000.000đ

- Giải thưởng cho người có giấy mời nhiều thứ nhì: Phạm Bá Hải với 39 giấy mời và giấy triệu tập. Trị giá 2.500.000đ

- Giải thưởng cho người có giấy mời nhiều thứ ba: Phạm Thanh Nghiên với 32 giấy mời và giấy triệu tập. Trị giá 2.000.000đ

- Giải thưởng cho người có giấy mời nhiều thứ tư: Ngô Duy Quyền với 18 giấy mời và giấy triệu tập. Trị giá 1.500.000đ.

- Giải thưởng cho người có giấy mời độc đáo nhất: Huỳnh Công

Thuận với hiện vật là "lệnh mời" có từ năm 1979. Trị giá 2.000.000đ

- Giải thưởng cho người có giấy mời cũ nhất: Huỳnh Công Thuận với lệnh mời năm 1979 và giấy mời năm 1987. Trị giá 2.000.000đ

- Giải thưởng cho giấy mời mới nhất: Phạm Quốc Bảo với giấy mời ghi ngày 13-1-2017. Trị giá 2.000.000đ

- Giải thưởng cho người tham gia đầu tiên: Huỳnh Ngọc Tuấn, gởi hiện vật về sớm nhất, vào ngày 18-12-2016. Trị giá 2.000.000đ.

- Giải thưởng cho người có giấy mời vô lý và bát nháo nhất gồm:

1. Dục Tran Van với giấy mời cho người đã bị khai tử từ 49 năm trước. Trị giá 2.000.000đ.

2. Đặng Bích Phượng với quyết định đi giáo dục vì tội đi biểu tình và giấy xác nhận đã học tập tốt mặc dù không hề chấp hành và tham gia "học tập". Trị giá 2.000.000đ.

3. LS Hà Huy Sơn với giấy chứng nhận bảo vệ bị hại Đỗ Đăng Dư của tòa án Cầu Giấy gởi ngày 8-11-2016 mà mãi 9-1-2017 mới nhận được giấy báo. Trị giá 2.000.000đ.

4. Khang Nguyên với giấy mời về việc xuất cảnh lại lên làm việc về blog. Trị giá 2.000.000đ.

5. LS Nguyễn Văn Đài với giấy triệu tập của công an huyện Nghi Lộc (Nghệ An) buộc anh đến làm việc về vấn đề nhân quyền sau khi anh đã bị bộ công an bắt tạm giam. Trị giá 2.000.000đ.

Xin chân thành cảm ơn các nhà tài trợ sau:

- Tường Năng Tiến: 200 usd
- Penny Washington : 100 usd
- Đinh Tấn Lực: 100 usd
- Hoangmy Phan: 3000.000đ
- Dominic Pham : 2.000.000đ
- Nhóm xin đồ cũ: 11.800.000đ

TỔNG SỐ TIỀN: 26.800.000đ

Cảm ơn tất cả các bạn đã gởi hiện vật về tham gia và các bạn đã ghé vào thăm phòng triển lãm.

Ban tổ chức triển lãm giấy mời vẫn tiếp tục nhận hiện vật gởi về trưng bày, mời các bạn tham gia.

PS: Các bạn có giải thưởng xin inbox về cho số tài khoản hoặc địa chỉ để ban tổ chức chuyển phần thưởng. Xin cảm ơn.

HÃY BẮT CHO HẾT ĐI RỒI TRẢ NỢ MỘT LẦN

Trần Nhật Phong 23-01-2017

Dù hôm nay khá bận rộn, về nhà rất trễ nhưng tôi vẫn không thể nhin được cảm xúc, khi buổi sáng nhìn thấy hình ảnh của Trần Thị Nga, mà mọi người vẫn quen thuộc với với cái tên Thúy Nga, bị an ninh Việt Nam còng tay và bắt giữ cô với điều luật "88" của đảng cộng sản VN.

So với Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, tôi lại chưa hề quen biết với Thúy Nga, mặc dù vẫn theo dõi cuộc tranh đấu của người mẹ có mấy con này, xưa nay tôi vẫn cảm phục họ, bởi vì họ hơn tôi rất nhiều, ít nhất tôi là một kẻ hèn nhát đã bỏ chạy khỏi Việt Nam hơn 30 năm trước, trong khi những người phụ nữ này đã can đảm ở lại tranh đấu cho một nước Việt Nam không lệ thuộc kẻ thù phương bắc, không "ăn mày" ở cộng đồng quốc tế, họ không hề rời khỏi Việt Nam, mặc dù nếu họ đồng ý, thì họ vẫn có thể rời khỏi Việt Nam một cách dễ dàng như một số anh em tranh đấu cho quyền làm người ở Việt Nam.

Hôm nay khi nhìn thấy hình ảnh Thúy Nga bị bắt, tôi không biết diễn tả cảm xúc của mình như thế nào, chỉ có thể dùng 2 chữ để minh họa "đê tiện".

Sự đê tiện của những kẻ cầm quyền, đã và đang "cuồng điên" với những bết tắc, sẵn sàng làm đủ mọi thứ "đê tiện" nhất để tồn tại, bất kể chữ nhân bản là gì, bất kể hoàn cảnh của những đứa con thiếu sự chăm sóc của người mẹ.

Liên tục bắt giữ Thúy Nga, Mẹ Năm và nhiều nhà tranh đấu xã hội dân sự khác, rõ ràng những kẻ cầm quyền đang lo sợ, sợ sự bất mãn của dân chúng đã lên đến tột đỉnh, sợ những giả dối bị phanh phui, sợ những "chấp vá" quyền lực đang bị bóc trần và sợ sự yếu hèn trước Trung Quốc đang bị lột trần khắp nơi.

Đây được xem là phản ứng "đê tiện" nhất mà bất cứ một chính quyền độc tài, độc đảng nào thường làm trước khi chúng bị dân chúng đào thải: bắt giữ những nhà tranh

đấu, một mặt muốn dùng hình ảnh này để trấn áp người dân, một mặt lại muốn có thêm một số "con tin" để trao đổi quyền lợi với cộng đồng quốc tế, nhằm giữ lại quyền cai trị.

Nhưng CSVN đã lâm, nhìn cảnh bắt giữ, thì nổi bất mãn của dân chúng sẽ càng bùng phát dữ dội hơn, sẽ còn nhiều "tin xấu" từ công chúng đưa lên mạng, sẽ còn nhiều "sự thật" được phanh phui và khi người dân hiểu rõ bản chất của chế độ này, họ cũng sẽ hiểu CSVN không thể thay đổi, mà chỉ có thể "đào thải"; các vụ bắt giữ chỉ làm cho tốc độ sụp đổ của CSVN nhanh thêm mà thôi.

Đừng bao giờ nghĩ rằng với những "con tin" trong tay, thì có thể trao đổi với chính phủ mới của Hoa Kỳ dưới thời của tân Tổng thống Donald Trump. Ông Trump không phải là Bill Clinton, không phải là Obama. Với cá tánh quyết liệt của ông, quyền lợi và giá trị của Hoa Kỳ sẽ được ưu tiên hàng đầu, ông Trump sẽ không để cho bất cứ quốc gia nào "uy hiếp" Hoa Kỳ bằng những trò "láu cá vặt", "rẻ tiền" kiểu như CSVN đã từng làm dưới thời của Bill Clinton hay Obama.

Quyền lợi cốt lõi về kinh tế, quân sự của Hoa Kỳ sẽ được bảo vệ với những chính sách mới, không nhân nhượng cho quốc gia nào vi phạm đến các quyền lợi cốt lõi của Hoa Kỳ.

Giá trị về quyền con người, là một trong những giá trị lớn nhất mà Hoa Kỳ theo đuổi từ nhiều năm nay, Donald Trump cũng sẽ không bỏ rơi giá trị này, và sẽ có thái độ cứng rắn hơn đối với những quốc gia nào có những hành động vi phạm vào quyền con người, vì chính những giá trị đó mà đất nước Hoa Kỳ đã đưa Trump trở thành tổng thống thứ 45 của đất nước này.

Do đó việc sử dụng các "con tin" để trao đổi như CSVN đã từng làm dưới thời Clinton hay Obama sẽ không còn hữu hiệu dưới thời đại của ông Trump. Việc bãi bỏ TPP đã

là một chứng minh tốt nhất cho thấy ông Trump sẽ quyết liệt trong việc bảo vệ quyền lợi và giá trị của HK.

Bắt giữ Thúy Nga, CSVN đang đốt giai đoạn cho sự sụp đổ của chính họ. Sự lũng đoạn của Trung Quốc đối với nền kinh tế của Việt Nam, đang là sợi dây thòng lọng thắt cổ đảng CSVN, chứ không phải là cứu tinh cho quyền lực. Càng để cho Trung Quốc thao túng, CSVN sẽ càng “chết” nhanh hơn.

Hôm nay Trung Quốc “ép” thông qua các dự án thép, thì ngày mai chúng sẽ “ép” không được đụng đến tàu đánh cá Trung Quốc vào lãnh hải của Việt Nam, và những ngày tới chúng sẽ “ép” sử dụng Nhân dân tệ làm đồng tiền chính lưu hành, hay bay vào không phận Việt Nam sẽ không cần thông báo vì đó là... không phận của Trung Quốc.

Bắt nữa, bắt tiếp đi, rồi sẽ trả nợ trong một lần, và lần trả nợ này sẽ là một cơn “đại hồng thủy”, bởi vì người dân không những chỉ bắt mất, mà sự thù hận của họ với chế độ này, sẽ càng lúc càng sâu đậm hơn bao giờ hết. Và cứ chờ xem, với tình hình toàn màu xám về kinh tế, văn hóa, giáo dục và y tế, sẽ không đến 2 năm đâu, sự sụp đổ của CSVN sẽ còn khốc liệt hơn bất cứ cuộc sụp đổ nào của chủ nghĩa CS trên khắp thế giới ở đầu thập niên 90.

danlambaovn.blogspot.com

NGHỀ RÚC GÀM GIƯỜNG

Hương Khê 26-01-2017

Vậy là chị Trần Thị Nga, một trong những nhà đấu tranh dân chủ nổi tiếng nhất, cũng là người bị công an thường xuyên khủng bố, truy sát, đánh đập đến gây thương tích, đã bị công an tỉnh Hà Nam bắt tạm giam hôm 21-1 với cáo buộc “Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam”, theo Điều 88 Bộ luật hình sự.

Việc chị Nga bị bắt đã làm dấy lên luồng dư luận phản đối mạnh mẽ trong và ngoài nước, lên án việc bắt người trái phép này.

Để biện minh cho hành động này, công an Việt Nam đã vu khống chị nhiều tội trạng do họ dựng lên. Chỉ

riêng việc báo chí quốc doanh đồng loạt kết tội chị Nga tội chống đối nhà nước, khi tòa án chưa tuyên cũng đã là một hành vi vi phạm pháp luật.

Có một video clip (“Tôi yêu công an nhân dân”) của ngành công an Việt Nam vu khống chị Trần Thị Nga khi còn ở Đài Loan, đã “quan hệ bất chính” với Linh mục Nguyễn Văn Hùng. Clip này còn nói chị Nga không những “quan hệ bất chính” với LM Nguyễn Văn Hùng, mà còn quan hệ với một số người khác nữa.

LM Phêrô Nguyễn Văn Hùng hiện đang sinh sống và làm việc tại Đài Loan. Tại đây ông tổ chức và tham gia các hoạt động nhằm giúp đỡ, bảo vệ quyền lợi của người Việt ở đây. Ông là trưởng Văn phòng Trợ giúp Pháp lý cho Công nhân và Cô dâu Việt ở Đài Loan.

Vậy tại sao công an VN lại bắt chị Nga vào lúc này?

Phải chăng vì nguồn “con tin” trong kho để VN làm vật mặc cả đối chác với đối tác nước ngoài đã cạn sau khi Trần Khải Thanh Thủy; Cù Huy Hà Vũ; Tạ Phong Tần; Nguyễn Văn Hải (Hải điều cay) v.v... và mới đây là Đặng Xuân Diệu đã bị “tống khứ” ra nước ngoài.

Phải chăng vì chị Trần Thị Nga là một trong những người lên tiếng chống Tàu xâm lược mạnh nhất. Mà những người chống “thiên triều” thì “rút dây động rừng”, xúc phạm đến “Trung Nam Hải” cũng là xúc phạm đến “Hà Nội”. Từ sau Hội nghị Thành Đô năm 1990, và những văn kiện ký kết giữa hai đảng về sau, đặc biệt là 15 văn kiện mới được Trọng Lú ký kết với họ Tập vào ngày 12-01-2017, đã chứng tỏ ĐCSVN đã hoàn toàn thần phục Tàu. Đúng như câu ca dao mới của dân ta: “Từ ngày sụp đổ

Đông Âu. Đảng ta không bám đảng Tàu là tan”. Do đó việc chị Nga phải vào “kho tập trung” nhằm bịt miệng kéo làm mất lòng “thiên triều”. Việc bắt chị Nga là hình thức lập công để bảm báo thiên triều trong những ngày cận tết.

Phải chăng vì công an Hà Nam muốn có thêm nguồn thu mỗi khi bắt giam các nhà đấu tranh dân chủ. Bắt giam càng nhiều thì lợi lộc càng nhiều. Nếu không bắt chị Nga thì kinh phí trên cấp sẽ đi về nơi khác.

Việc bắt một người phụ nữ “chân yếu tay mềm” và đang nuôi con nhỏ chứng tỏ nhà nước này đã đi vào con đường bí bách đến cùng cực. Họ có

cả một lực lượng “còn đảng còn mình” khổng lồ, luôn sẵn sàng đập nát mọi ý kiến trái chiều. Lực lượng ấy phải ra tay dùng mọi “mưu hèn kế bẩn” (chữ của Linh mục Đặng Hữu Nam), phối hợp tác chiến như “một trận đánh đẹp” (lời của Đỗ Hữu Ca-GĐCA Hải Phòng) để bắt một người phụ nữ đơn thân trong những ngày cận tết thì quá sức hèn hạ.

Trước đây, trong vụ án Cù Huy Hà Vũ, công an cũng đã xông vào khách sạn nơi Cù Huy Hà Vũ nghỉ lúc nửa đêm, và lục lọi cả thùng rác, đã phát hiện ra một vật chứng cực kỳ nguy hiểm, là “hai bao cao su đã qua sử dụng”.

Từ hai bao cao su này, sau đó được phù phép thành tội “Tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam” theo điều 88 Bộ luật Hình sự.

So với thời điểm bắt CHHV năm 2010, thì nay công an VN đã “phát triển thêm một tầm cao mới”, ấy là rúc gầm giường để theo dõi những kẻ nào dám vạch mặt chỉ tên bọn buôn dân bán nước.

Đúng như ông Nguyễn Đình Quyền, Phó Chủ nhiệm Ủy ban Tư pháp Quốc hội (khóa XIII) đã nhận xét rằng, công an Việt Nam vào loại giỏi nhất thế giới. Công an VN vào loại giỏi nhất thế giới với những thành tích “vang dội” sau đây:

Công an VN có biệt tài đánh chết hàng trăm người trong các trại tạm giam, rồi lấy dây rút quần buộc vào cổ nạn nhân và treo lên khung cửa sổ, sau đó báo cho người nhà nạn nhân biết là nạn nhân đã treo cổ tự sát. Nhiều khi cái khung cửa sổ chỉ cao ngang ngực nạn nhân, và chân nạn nhân còn chạm đất. Thế mà nạn nhân vẫn “vui vẻ” chui đầu vào thòng lọng được. Thế mới tài. Cũng có khi nạn nhân chết vì lý do “rửa bát bẩn” như vụ em Đỗ Đăng Dư năm 2015, mà tên Vũ Văn Bình phải làm “con dê tế thần” thay cho ai đó là thủ phạm đích thực của vụ này.

Trong một phiên họp của Ủy ban Thường vụ Quốc hội khóa XIII, Trung tướng Trần Trọng Lượng -Phó tổng cục trưởng Tổng cục Cảnh sát Phòng chống tội phạm Bộ công an- đã báo cáo: Trong 3 năm, từ 10.2011-9.2014 đã xảy ra 226 trường hợp chết tại nhà tạm giữ và trại tạm giam trên toàn quốc.

Công an giả dạng côn đồ trấn áp bắt dân di dời để cướp đất.

Công an giả dạng côn đồ đánh người cướp của giữa ban ngày.

Công an VN giả dạng côn đồ đi trấn áp, đánh đập và khủng bố các nhà đấu tranh dân chủ, những dân

oan bị cộng sản cướp đất. Một trong những nạn nhân đấu tranh dân chủ bị công an giả dạng khủng bố nhiều nhất là chị Trần Thị Nga.

Công an VN có biệt tài khi nghi ngờ ai thì bắt vào đồn, mặc dù không có bằng chứng phạm tội; nhưng nếu không khai theo ý của công an thì bị đánh cho học máu ra bắt phải khai nhận những tội mình không phạm nếu không sẽ bị chết trong trại giam v.v... Nổi bật nhất cho những vụ án oan, mà cơ quan chức năng đã phải nhục nhĩ cúi gằm mặt nhận tội trước nhân dân, là vụ ông Nguyễn Thanh Chấn, Hàn Đức Long ở Bắc Giang; và ông Huỳnh Văn Nén ở Bình Thuận.

Nay vẫn còn hai tử tù oan do việc bức cung nhục hình của công an chưa được minh oan, là Hồ Duy Hải (Long An) phải chết thay cho cháu của Trương Mỹ Hoa, nguyên Phó chủ tịch nước; và Nguyễn Văn Chưởng (ở Hải Phòng), phải chết vì chức PGĐ CA TP Hải Phòng của Dương Tự Trọng.

Và nay công an VN còn có biệt tài mà có lẽ không một lực lượng an ninh nào trên thế giới làm được. Đó là “rúc gằm giường”. Có rúc gằm giường thì họ mới biết được chị Nga lúc ở bên Đài Loan quan hệ với ai, quan hệ ở đâu, lúc nào chứ?

Khi bàn về nghề dư luận viên, thầy Tuấn Ngọc đã phân chia dư luận viên làm hai hạng: là DLV cấp cao và DLV cấp thấp.

Thầy nói trong một quốc gia dân chủ, cơ quan nhà nước được người dân bầu lên một cách dân chủ và công bằng, thì gọi là **Chính quyền**. Còn ở những quốc gia độc tài đảng trị, thì việc bầu bán chỉ là trò dối trá bịp bợm. Do đó những cơ quan cai trị dân không phải là chính quyền, mà là **tà quyền**. Bọn tà quyền giống như loài cú vọ chuyên đi ăn đêm. Chúng cũng lợi dụng đêm tối để lén lút rình mò các nhà đấu tranh để khủng bố, trấn áp và hãm hại họ.

Những DLV cấp thấp vì tiền mà “nặn” ra những sản phẩm rất thiếu văn hóa để phục vụ cho bọn tà quyền này, nhằm trấn áp khủng bố người dân, hoặc bợm đút bọn cầm quyền (<https://www.youtube.com/watch?v=Hf0prONeoGU>).

Vậy sản phẩm “rúc gằm giường” này đích thị là của bọn DLV mạt hạng. Chỉ có lớp người cận bã này mới có những sản phẩm đặc trưng cho giới “đỉnh cao trí tuệ” trong xã hội VN hiện nay.

Dân Làm Báo

☆☆☆☆☆☆☆☆

Khủng Bố Hay Bảo Vệ Ổn Định Chính Trị?

.....**Mặc Lâm RFA 25-01-2016**.....

Trong những ngày giáp Tết trùng hợp với Tổng thống mới của Hoa kỳ nhậm chức, các tổ chức nhân quyền thế giới lại ngạc nhiên khi thấy người bị bắt tại VN tăng lên đột ngột và khó hiểu. Họ không hề có một hoạt động chống chính phủ nào cụ thể nhưng nhà giam và những bản án vẫn tiếp tục áp đặt lên họ như một sự răn đe.

Gia tăng bắt bớ

Blogger Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh là người mở đầu danh sách tù nhân lương tâm. Bị bắt vào ngày 10-10-2016 tại nhà riêng với cáo buộc “tuyên truyền chống nhà nước” theo điều 88 Bộ luật hình sự. Mẹ Nấm có tuyên truyền nhưng không phải chống nhà nước mà chị chống Formosa khi công ty này xả thải giết hại môi trường 4 tỉnh miền Trung trong khi chính quyền từ địa phương tới trung ương không có bất cứ biện pháp nào đối phó hay xử lý.

Sau Mẹ Nấm là anh Nguyễn Văn Hóa, Ngày 17 tháng Giêng năm 2017 anh bị bắt và ghép vào tội danh vi phạm điều 258 bộ luật hình sự, với cáo buộc ‘lợi dụng quyền tự do dân chủ làm hại quyền và lợi ích của Nhà nước, tổ chức, công dân...’

Giống như Mẹ Nấm, anh Hóa là người tích cực lên tiếng tố cáo những gì đang xảy ra tại Kỳ Anh Hà Tĩnh khi người dân không còn gì để làm ăn sinh sống và sự chờ đợi nhà nước trợ giúp đã đi đến giới hạn của tuyệt vọng. Anh Nguyễn Văn Hóa, 22 tuổi ở xã Kỳ Khang, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh từng trực tiếp tường thuật những vụ nộp đơn kiện Formosa và bản án ghép anh vào tội danh 258 đã làm cho người dân ở đây phẫn nộ. Hai ngày sau khi anh Hóa bị bắt, vào khoảng 22g ngày 19-01-2017, anh Nguyễn Văn Oai đang đi trên đường 36 thuộc xã Quỳnh Vinh, thị xã Hoàng Mai, tỉnh Nghệ An, thì bị một nhóm người được phục kích và bắt giữ.

Ông Nguyễn Văn Doãn, Trưởng công an xã Quỳnh Vinh thông báo cho gia đình biết về việc bắt giữ anh Oai. Anh bị cáo buộc “chống người thi hành công vụ” và “không thi hành bản án quản chế”.

Vợ anh Oai là chị Linh Châu kể lại: Anh Oai bị bắt vào lúc 9 giờ 30 ngày 19 tháng 1 nghe nói anh bị tội danh “chống người thi hành công vụ” Họ bắt mà không đưa ra một loại giấy tờ gì cả coi như một cuộc bắt cóc. Nó còng tay anh Oai lại bỏ lên xe chở đi luôn. Người ta gán ghép cái tội là chống phá nhà nước bị tới 4 năm tù

bây giờ họ phải quản chế, anh mới về 1 năm hay hơn 1 năm thôi.

Lý do anh Oai bị bắt cũng không khác với anh Hóa và blogger Mẹ Nấm, bởi vì anh lên tiếng và tiếp tay tung ra sự thật về vùng biển mà anh đang sinh sống.

Và quy trình bắt người theo nhịp độ hai ngày một lại xảy ra, ngày 21 tháng Giêng, tức trước Tết vài ngày, công an tỉnh Hà Nam lại đến nhà bà Trần Thị Nga đọc lệnh tạm giam với cáo buộc giống như Mẹ Nấm đó là “tuyên truyền chống nhà nước” theo điều 88.

Nếu có quan tâm tới những người tranh đấu cho dân oan cũng như lợi quyền người lao động, người ta sẽ thấy sự cáo buộc “tuyên truyền” đối với bà T.T. Nga là đúng nhưng không phải chống nhà nước. Bà Nga chống lại những bắt công, mờ ám từ các công ty môi giới xuất khẩu lao động ra nước ngoài vì chính bà là nạn nhân. Bà chống lại các vụ tịch thu đất đai trái phép và rất mạnh mẽ chống lại Formosa từ những ngày đầu tiên.

Vì sao?

Nhà báo Phạm Chí Dũng, người đang có những hoạt động về xã hội dân sự cho biết nhận xét của ông về hiện tượng bắt giữ người đồng loạt và có kế hoạch này như sau:

Có mấy sự kiện trùng lặp trong thời gian gần đây, thứ nhất là TPP tan vỡ, thứ hai là Nguyễn Phú Trọng đi Trung Quốc đã về đó là những sự kiện quốc tế có thể tác động đến việc công an gia tăng đàn áp tại Việt Nam. Theo tôi còn một lý do nữa một số chính quyền và công an địa phương thù hận đối với những người bất đồng chính kiến, đặc biệt là đối với chị Trần Thị Nga. Chị Nga là một người đấu tranh cho dân oan phải nói là có tiếng và rất mạnh mẽ, không ngại gì cả và do vậy mà trước đây chị bị đánh gãy chân phải bó bột suốt mấy tháng ở bệnh viện.

Lần này chị Nga tiếp tục tố cáo một số bất công xã hội do các nhóm lợi ích chính sách đưa lên như vấn đề tăng giá xăng hay tăng thuế bảo vệ môi trường. Tôi cho chị Nga là cái gai trong mắt chính quyền Hà Nam và công an Hà Nam và chị cũng chửi CA Hà Nam rất nhiều. Đây là bối cảnh không thuận lợi cho phong trào đấu tranh dân chủ nhân quyền bối cảnh mà công đoàn có thể bị hoãn vô thời hạn thì công an Hà Nam đã bắt chị.

Một phụ nữ khác khá nổi tiếng tại Huế là ca sĩ Dạ Thảo gần giống như

VIỆT NAM:

Thêm một đợt bắt giữ những người phê phán chính phủ

—Human Rights Watch 27-01-2017—

trường hợp của bà Trần Thị Nga mặc dù Dạ Thảo chưa một lần có tiền án tiền sự. Ca sĩ Dạ Thảo sống ở Huế, nơi phong trào bất đồng chính kiến rất nhỏ lẻ và không mấy ai biết tới bỗng dưng trở thành tâm điểm của công an tỉnh.

Kể với chúng tôi về việc bị sách nhiễu chỉ cho biết công an và an ninh chim nổi đã chặn xe chị tại nhà riêng yêu cầu tới phường làm việc. Do chị từ chối quyết liệt nhóm người đại diện công quyền này phải chùn bước nhưng vẫn hăm dọa, canh chừng trước nhà chị một cách công khai. Khi hỏi lý do khiến bị giam lỏng như vậy ca sĩ Dạ Thảo cho biết: *Từ lâu nay em nằm trong tầm ngắm của nó rồi mà em bị họ đe dọa không phải công khai như vừa rồi nhưng họ đánh tiếng qua những người bạn của Dạ Thảo coi chừng trước sau gì cũng bị, có nghĩa là em đã bị đe dọa trước đó rồi. Hôm vừa rồi em nghĩ chắc có lẽ là một động thái đe dọa em xem phản ứng của mình thế nào, nếu mình run sợ thì họ mời lên phường làm việc hỏi mình vừa rồi ai là người giảng biểu ngữ rồi ai là người đi cùng, chủ yếu của họ là vậy thôi. Họ nói là có tài liệu có chứng cứ em là thành viên của Hội Anh em dân chủ có liên lạc có đi lại với cha Lý cha Lợi, có kết nối với một số thành phần ở Hà Nội, Sài Gòn những thành phần mà họ gọi là phản động, như vậy thì em nằm trong tầm ngắm của nó. Em chả làm gì để gọi là tội cả chẳng qua là mình lên tiếng ở Huế mà cái địa bàn rất nhỏ, mình lên tiếng nhiều cho nên không tránh được tầm ngắm của nó.*

Với những người nổi tiếng trong đấu tranh thì chính quyền có phương cách khác để đối phó, hoặc ngăn cản hoặc bao vây cô lập tại nhà.

Ls Lê Công Định đã gặp cảnh ngăn cản khi Ngoại trưởng Hoa Kỳ sang VN lần cuối cùng trước khi mãn nhiệm. Ls Định nhận được giấy mời gặp gỡ ngoại trưởng Mỹ nhưng công an biết được và ngăn cản không cho ông tới gặp, Ls Định kể lại: *Họ nói với tôi là họ không muốn tôi gặp ông John Kerry chiều nay vì họ biết bên sứ quán Mỹ có mời tôi lúc 3 giờ chiều. Tôi không đồng ý chuyện đó thì họ nói anh không đồng ý thì cũng không thể đi được vì họ sẽ có biện pháp.*

Dư luận của những người bất đồng chính kiến khi xâu chuỗi những việc bắt bớ liên tục này chỉ có thể giải thích rằng nhà nước đang nỗ lực bịt chặt các mầm mống gây bất ổn chính trị, nhất là nạn nhân trực tiếp của Formosa đang chờ đợi bồi thường mà trung ương vẫn chưa có giải pháp nào toàn vẹn. ❖❖❖❖❖❖❖❖

Đàn áp các nhà hoạt động và blogger

Hôm nay, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền phát biểu rằng Việt Nam cần ngay lập tức phóng thích nhà hoạt động nhân quyền Trần Thị Nga và hủy bỏ mọi cáo buộc có động cơ chính trị đối với bà. Các nhà tài trợ cho Việt Nam cần công khai kêu gọi chính phủ nước này chấm dứt sách nhiễu và truy tố những người lên tiếng phê phán và vận động nhân quyền.

Trần Thị Nga (còn được biết đến với tên khác là Thúy Nga), 40 tuổi, bị bắt vào ngày 21 tháng Giêng năm 2017 với cáo buộc tuyên truyền chống nhà nước theo điều 88 bộ luật hình sự. Báo chí nhà nước đưa tin rằng Trần Thị Nga đã “truy cập mạng Internet đưa một số video, clip, bài viết tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam.”

“Chính quyền Việt Nam coi việc truy cập Internet và đăng tải quan điểm phê phán là một tội hình sự thì thật là kỳ cục,” ông Brad Adams, Giám đốc Ban Á châu của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền nói. “Các nhà tài trợ và đối tác thương mại quốc tế cần nói thẳng và rõ ràng rằng mình sẽ xem xét lại quan hệ nếu chính phủ Việt Nam cứ tiếp tục bỏ tù những người phê phán ôn hòa.”

Chỉ trong năm tháng vừa qua, chính quyền đã bắt ít nhất là hơn một chục nhà hoạt động và blogger và cáo buộc họ với các tội danh mơ hồ về an ninh quốc gia.

Bà Trần Thị Nga từ lâu nay vẫn bị đe dọa, sách nhiễu, câu lưu, thẩm vấn và hành hung vì đã hoạt động vì người lao động và trong các lĩnh vực khác. Bà cũng tham gia các cuộc biểu tình chống Trung Quốc, bảo vệ môi trường, đến các phiên tòa xử các nhà hoạt động nhân quyền và blogger, và tới thăm gia đình các tù nhân chính trị để bày tỏ tình đoàn kết. Bà từng là thành viên trong ban điều hành hội Phụ nữ Nhân quyền Việt Nam, được thành lập vào tháng Mười một năm 2013.

Tháng Năm năm 2013, bà Trần Thị Nga và hai con trai, lúc đó mới được 3 tuổi và 5 tháng, đi từ Hà Nam lên Hà Nội để dự một buổi dã ngoại nhân quyền ở Công viên Nghĩa Đô vào ngày hôm sau. Công an gây áp lực buộc chủ nhà trọ đuổi họ ra vào lúc nửa đêm, giữa trời mưa, khiến ba

mẹ con phải ra vỉa hè mãi cho đến khi bạn bè đến giúp đỡ.

Tháng Năm năm 2014, một nhóm năm người đàn ông tấn công bà Nga bằng gậy sắt, khiến bà Nga bị gãy chân gãy tay. Tháng Ba năm 2015, nhân viên an ninh ở Hà Nội câu lưu và áp giải bà về quê ở Hà Nam. Trên đường đi, một người bẻ cổ và bịt miệng khiến bà không kêu cứu được. Hai người khác giữ chân tay bà trong khi người còn lại tát và đâm bà. Tháng Hai năm 2016, trên đường từ một siêu thị ở Phủ Lý, Hà Nam về nhà, ba mẹ con bà bị những người đàn ông mặc thường phục ném mắm tôm vào người. Bà bị thương ở mắt và cậu con trai lớn, Phú, bị dị ứng.

Những vụ bắt giữ khác trong thời gian gần đây gồm có:

- Ngày 19 tháng Giêng, công an Nghệ An bắt giữ một cựu tù nhân chính trị, Nguyễn Văn Oai, vì cho rằng ông vi phạm lệnh quản chế. Ông bị bắt từ tháng Tám năm 2011 với cáo buộc đã tham gia Việt Tân – một đảng chính trị tại hải ngoại bị Việt Nam đặt ra ngoài vòng pháp luật, và bị kết án bốn năm tù. Sau khi hoàn tất án tù vào tháng Tám năm 2015, ông bị quản chế thêm bốn năm nữa. Hiện nay ông vẫn đang bị giam giữ.

- Ngày 11 tháng Giêng, công an tỉnh Hà Tĩnh bắt nhà hoạt động nhân quyền Nguyễn Văn Hóa, người đã vận động chống Công ty Thép Formosa vì gây ra thảm họa môi trường vào tháng Tư năm 2016. Ông bị cáo buộc đã “lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích Nhà nước” theo điều 258 của bộ luật hình sự.

- Tháng Mười hai năm 2016, công an tỉnh Thanh Hóa bắt Nguyễn Danh Dũng vì cho là anh tham gia Thiên An TV, một kênh trên YouTube có nội dung phê phán chính phủ, và buộc anh tội “lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích Nhà nước” theo điều 258 của bộ luật hình sự.

- Tháng Mười một, công an Thành phố Hồ Chí Minh bắt một blogger, Hồ Văn Hải (bút danh Bác sĩ Hồ Hải) vì phê phán chính quyền trên mạng, theo điều 88 bộ luật hình sự. Hai nhà hoạt động khác, Lưu Văn Vĩnh và Nguyễn Văn Đức Độ cũng bị bắt ở Thành phố Hồ Chí Minh hồi tháng Mười một vì vận động thành lập một nhóm dân chủ với tên gọi là Liên minh Dân tộc Việt Nam và bị buộc tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền

nhân dân" theo điều 79 bộ luật hình sự.

- Tháng Mười, công an tỉnh Khánh Hòa bắt blogger nổi tiếng Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (bút danh Mẹ Nấm), vì các bài đăng trên mạng và cáo buộc cô tội tuyên truyền chống nhà nước theo điều 88 bộ luật hình sự.

- Tháng Chín, công an tỉnh Gia Lai bắt giữ bốn người Thượng – Puih Bop (tên khác là Ama Phun), Ksor Kam (tên khác là Ama H'Trum), Đinh Nông (tên khác là Bá Pol) và Rơ Lan Kly (tên khác là Ama Blan) – vì tham gia vào nhà thờ Tin lành Đền Ga độc lập và cáo buộc họ tội phá hoại khối đại đoàn kết dân tộc theo điều 87 bộ luật hình sự.

Việt Nam hiện có ít nhất 112 nhà hoạt động và blogger đang thụ án tù chỉ vì thực thi các quyền tự do cơ bản của mình, như tự do ngôn luận, nhóm họp, lập hội và tự do tôn giáo. Từ lâu rồi, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền đã kêu gọi loại bỏ những điều luật có nội dung hình sự hóa ngôn luận ôn hòa ở Việt Nam.

"Việt Nam có một quá trình dài trừng phạt bất cứ ai bị Đảng Cộng sản cầm quyền coi là mối đe dọa tới vị thế độc tôn quyền lực của mình," ông Adams nói. "Việt Nam cần gia nhập thế kỷ 21 và loại bỏ những điều luật hà khắc có từ thời trước."

Để xem thêm các báo cáo của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền về Việt Nam, vui lòng truy cập:

<https://www.hrw.org/vi/viet-nam>

Để có thêm thông tin, vui lòng liên hệ:

Ở San Francisco, Brad Adams (tiếng Anh): +1-347-463-3531 (di động); hoặc adamsb@hrw.org. Twitter: @BradMAdams

Ở Bangkok, Phil Robertson, (tiếng Anh, tiếng Thái): +66-85-060-8406 (di động); hoặc robertp@hrw.org. Twitter: @Reaproy

Ở New York, John Sifton (tiếng Anh): +1-646-479-2499 (di động); hoặc siftonj@hrw.org. Twitter: @john-sifton

PHONG TRÀO DÂN CHỦ BỊ ĐE DỌA

.....**Kính Hòa RFA 30-01-2017**.....

Cuộc trấn áp vẫn tiếp tục

Thêm một người phụ nữ hoạt động dân sự nữa bị bắt. Bà Trần Thị Nga bị công an ập vào nhà bắt giữ vào ngày 21-01, chỉ vài ngày trước Tết nguyên đán để lại hai con còn nhỏ. Bà Nga được biết đến là người đấu tranh chống những sai trái trong việc đưa công nhân ra nước ngoài đi làm thuê, và đấu tranh cho những nông dân bị mất đất.

Blogger Châu Đoàn đặt ra câu hỏi tại sao nhà cầm quyền lại bắt giam một người phụ nữ không một tác sát trong tay: *Bắt để đe dọa những người đấu tranh khác? Có thể đây là tư duy của những người đưa ra quyết định nhưng đây là một sai lầm. Những người đã tham gia vào đấu tranh, nếu sợ họ đã không làm từ đầu. Việc bắt bớ một người với lý do thiếu thuyết phục sẽ chỉ khiến họ phần nộ hơn và có thể sẽ khiến cả những người không quan tâm tới chính trị sẽ ít thiện cảm hơn với chính quyền.*

Những người đã có đủ dũng khí để đấu tranh đều hiểu một điều đơn giản là đời chỉ có một lần, thời gian sống thực ra cũng không là bao nhiêu, sống làm sao cho có ý nghĩa nhất và để được thế thì họ cần phải sống đúng là mình. Nỗi sợ, nếu có chỉ là thoáng qua và sẽ bị chôn vùi bởi khát vọng đẹp đẽ. Do vậy mà càng sống, nỗi sợ trong họ càng ít đi, và nếu đã đấu tranh, họ sẽ ngày càng quyết liệt hơn mà thôi.

Hình ảnh gương mặt không sợ hãi của bà Nga được lan truyền khắp các trang blog và mạng xã hội, bên cạnh những nét mặt mà blogger Cánh Cò mô tả là hoàn toàn thiếu tự tin, đầy tự ti của các nhân viên công an, điều mà Cánh Cò cho rằng thể hiện rõ ràng sự nhỏ mọn của nhà cầm quyền: Sự nhỏ mọn mà chính quyền Việt Nam dung dưỡng cho công an các cấp biểu hiện trên từng khuôn mặt của những cán bộ thi hành lệnh bắt giam chi. Mỗi ánh mắt hay từng cái nhếch mép, hành động đều toát lên vẻ ác độc và đầy tự ti. Chiếc còng số 8 tra vào tay chi trong khi kẻ cầm nó lại không dám nhìn vào mắt người mà chúng cho là phản động. Chi Nga đúng là phản động theo ngữ nghĩa tích cực nhất: Thay đổi tư duy nhỏ mọn của bọn cầm quyền.

Nhạc sĩ Tuấn Khanh nhìn thấy trong cuộc bố ráp vây bắt bà Nga của lực lượng an ninh, có một điều gì đó mỉa mai khi so với những cuộc tìm kiếm vô vọng, cũng của cơ quan an

ninh, đối với các quan chức cao cấp của nhà nước phạm tội tham nhũng: *Cuộc vây bắt rầm rập và quá chuyên nghiệp đến mức người ta nhớ đến các cuộc ra đi khỏi Việt Nam một cách thư thả, của các quan tham nhũng như Trịnh Xuân Thanh, mà tiếng hô vang truy tìm giống như một trò chơi trốn tìm của trẻ con. Thật dễ nhận ra, ở đâu cũng vậy, khi một nhà nước kinh sợ công lý và sự thật, tìm cách trấn áp, thì chắc chắn đó là một nhà nước tầm tối và vô luân.*

Đề cập tới công lý, Thiên Luân nhắc lại câu chuyện một quyển sách về pháp luật Việt Nam in hình một diễn viên hài mặc quần ngắn cách đây đã lâu, tác giả viết trên trang Dân Luận về sự bế tắc của ngành tư pháp Việt Nam dưới sự lãnh đạo toàn diện của đảng cộng sản Việt Nam:

Tòa án theo nghĩa là biểu tượng của Công lý, là nơi công dân gửi gắm niềm tin rằng bất kỳ vi phạm pháp luật nào cũng bị xử lý nghiêm minh. Nhưng tòa án ở nước ta không làm được như vậy. Các tranh tụng tại tòa không được coi trọng, vai trò luật sư thì mờ nhạt - phiên tòa như "đấu tố". Nên nói không ngoa rằng, tòa án chỉ là cơ quan hợp thức hóa các khâu trước của cơ quan điều tra và viện kiểm sát.

Nói thêm rằng, với cơ chế hiện nay, tòa án khó mà độc lập khi xét xử và người thẩm phán khó có thể có đủ bản lĩnh để độc lập. Tòa án như một cơ quan hành chính và người thẩm phán như là một công chức trong hệ thống hành chính và họ điều là Đảng viên mà Đảng viên phải chịu sự chỉ đạo cấp ủy. Cho nên chỉ có ở xứ ta mới những quy tắc "bắt thành văn" như báo cáo án, thỉnh thị án, duyệt án... Nhà văn Vũ Thư Hiên nhận xét: "Cái này thì rõ ràng, rằng là những gì tôi biết tới nay thì đảng đều có sự can thiệp vào công việc của tòa án."

Trở lại với vụ bắt giữ bà Trần Thị Nga, đây là vụ mới nhất trong một loạt vụ bắt bớ các nhà hoạt động xã hội dân sự và bất đồng chính kiến trong một thời gian rất ngắn. Giải thích hiện tượng này, tác giả Trương Nhân Tuấn nhắc lại nhận định của ông cách đây không lâu rằng bây giờ giới đấu tranh dân chủ ở Việt Nam rất đơn độc, vì các quốc gia dân chủ phương Tây vốn chống lưng cho phong trào dân chủ khắp nơi trên thế giới đang phải lo toan những việc khác trong đất nước của họ.

Xã hội công an trị bị tháo ra

từng mảnh

Những hành động trấn áp bất đồng chính kiến được blogger Nguyễn Anh Tuấn cho là nằm trong cách hành xử của những kẻ chưa kịp khôn lớn nhưng đã lên cầm quyền. Những người cầm quyền này áp dụng một tiêu chuẩn đạo đức mà Nguyễn Anh Tuấn gọi lại là một thói quen đạo đức nước đôi: *Liên tục dẫn lời tiền bối cách mạng của chính họ: 'Dân chủ là để cho dân được mở miệng ra', song họ lại thường xuyên xuyên tạc ý nghĩa câu nói này bằng cách thêm thắt, phân loại lời nói của dân lúc thì 'mang tính xây dựng', khi thì 'có ý phá hoại', tùy vào ý thích chủ quan của họ. Dân nhận 'phá hoại' xong thì cứ theo đó mà trấn áp người dân, họ như đưa trẻ ngông cuồng hành xử theo cảm tính yêu ghét cá nhân nhưng lại được giao quá nhiều quyền lực nên bỗng dưng trở thành mối đe dọa đối với ổn định xã hội.*

Nhưng cũng xin nhắc lại rằng những người cộng sản luôn quan niệm rằng cơ quan công an là một công cụ trấn áp của họ chống lại những lực lượng đối lập trong xã hội, tạo nên một xã hội mà nhiều người trong đó có blogger Đoàn Trang gọi là xã hội công an trị.

Đoàn Trang viết rằng lực lượng này sử dụng những biện pháp lừa đảo và khủng bố để gieo rắc nỗi sợ trong dân chúng, từ đó trấn áp, cô lập những người đối lập trong xã hội.

Nhưng những biện pháp như vậy được cho là đã tạo nên một xã hội chia rẽ, bị tháo rời ra từng mảnh, theo lời của blogger Viết Từ Sài Gòn:

Lẽ ra, Việt Nam đã tốt đẹp hơn nhiều và dân chủ hơn nhiều nếu như không có sự can thiệp thô bạo bằng những chính sách xóa bỏ dân tộc, xóa bỏ văn hóa và tâm linh nhằm sáp nhập vào cái giáo điều gọi là "quốc tế Cộng sản". Nhưng không, đất nước đã không được như thế, dân tộc không những không đoàn kết, tình yêu thương bị mất mà qua thời gian, những chính sách gắt gao, công an trị và bóp chết tự do của người dân, để giới cán bộ, quan chức lộng hành đã nhanh chóng đẩy xã hội Việt Nam đến vực thẳm của lòng thù hận, sự mất mát và máu lạnh.

Tác giả viết thêm rằng sự chia rẽ đó có cả trong nội bộ những người mong muốn có một xã hội Việt Nam dân chủ hơn.

Sự chia rẽ đó lại càng trầm trọng hơn khi số đông người Việt Nam hiện nay vẫn chưa có một nhu cầu về một xã hội dân chủ. Blogger Nguyễn Thị Từ Huy viết rằng: *Nếu chúng ta trung thực với chính mình thì chúng ta sẽ*

phải nói thật rằng: hiện nay dân chủ hoá chưa phải là nhu cầu của đa số chúng ta. Đa số vẫn chỉ đang dừng lại ở nhu cầu thoát nghèo và nhu cầu tiêu dùng. Tầng lớp trung lưu chủ yếu vẫn đang bị cuốn vào lô gic của xã hội tiêu thụ, và đặt mục tiêu kiếm tiền, nhưng chưa tự đặt cho mình nỗi băn khoăn về việc kiếm tiền theo cách nào và kiếm tiền để làm gì.

Đoạn văn trên đây được bà viết trong bài cảm ơn Giáo sư người Mỹ Jonathan London khi ông vừa công bố một bức thư gửi cho tất cả những người VN, và tự nhận mình là một người bạn thân. Bức thư vạch ra những khó khăn của tiến trình dân chủ hóa tại VN trên nhiều lãnh vực, trong tình hình thế giới biến động nhiều bất an, mà cả một nền dân chủ lớn như nước Mỹ cũng bị đe dọa.

Tuy nhiên ông London vẫn cho rằng dân chủ vẫn là nguồn cảm hứng cho tất cả mọi người, trong đó có người Việt Nam:

Muốn Việt Nam trở thành một thị trường hấp dẫn, hãy chọn con đường chính đạo. Hãy dũng cảm và sáng suốt để bảo vệ người lao động Việt Nam. Hãy dứt khoát nói không với những dự án không đảm bảo môi trường. Hãy hiểu và biết quý trọng giá trị câu "dân cần nước sạch". Làm như thế thì Việt Nam mới có lực để 'chịu phát triển' bền vững, và có chất lượng hơn so với những năm gần đây.

Tinh thần sẵn sàng đầu tư cho giáo dục của con cái sẽ vô cùng lãng phí nếu chúng ta (tức là cộng đồng nhà giáo và người dân) không đòi hỏi và xây dựng được một hệ thống giáo dục thực sự phản ánh tinh thần cởi mở, phản biện khoa học. Nếu không thế, chúng ta không có cơ sở gì để kỳ

vọng đất nước Việt Nam cất cánh.

Hiện nay người dân VN ngày càng quan tâm hơn đến số phận của đất nước mình. Và đây chính là lúc để coi trọng nhất đối với người dân Việt Nam từ thời Pháp đến nay: tự do ngôn luận, tự do hội họp, tự do báo chí, tự do tư duy chính trị. Nếu bạn hỏi tại sao tôi lại lạc quan khi những giá trị này chưa được tôn trọng đúng mức? Bởi vì tôi thấy ngày càng nhiều người Việt nhìn nhận rằng những quyền này là cần thiết hơn bao giờ hết. Trong tình trạng bất an hôm nay, tôi tin rằng người dân Việt Nam sẽ tiếp tục nỗ lực học hỏi, tham gia đóng góp và ra sức thúc đẩy một xã hội dân chủ hơn, văn minh, minh bạch, công bằng, và có trật tự. Tôi nghĩ rằng dù ở Việt Nam hay ở Mỹ hay bất cứ ở nơi nào trên trái đất, những nỗ lực phát triển xã hội thể theo nguyện vọng dân chủ và nhân dân vẫn là vấn đề cốt lõi và cần được khuyến khích hơn bao giờ hết.

Nhà báo Trần Phong Vũ nhận xét bức thư của Giáo sư London: *Đây là sự đồng nhất trong quan điểm của một trí thức luôn tỏ ra quân bình trong mọi phê phán, nhận định về đường lối, chính sách của đảng và nhà nước Cộng Sản Việt Nam cũng như khát vọng sâu xa của người dân, các nhà đấu tranh cho dân chủ và các tổ chức Xã hội Dân sự ở Việt Nam lâu nay.*

Ông Trần Phong Vũ cho rằng đây là một bức thư thẳng thắn và đầy thiện chí, một cái phao để đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam tìm ra một sinh lộ, tránh điều mà blogger Nguyễn Anh Tuấn lo ngại rằng Bất ổn xã hội như một lẽ tự nhiên nếu không có gì thay đổi. ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Liệu có bắt hết được chúng tôi không ?Nguyệt Quỳnh 29-01-2017.....

Người ta bảo rằng Mahatma Gandhi có một khả năng thuyết phục tuyệt vời khi giúp cho người dân Ấn Độ nhận ra rằng vận mệnh của kẻ cầm quyền đang nằm trong chính bàn tay của họ, chỉ cần quăng đi nỗi sợ hãi họ có thể đối diện để nói chuyện sòng phẳng với chính quyền. So với VN ngày nay, số phận dân tộc VN cũng thế. Có thực sự đáng tiếc là chúng ta không có một Gandhi không?

Điều đáng nói hơn cả là cái cảm giác **Tự Do** mà Gandhi đã trao truyền cho các thế hệ thanh niên Ấn Độ. Như một Jawaharlal Nehru, nhà cách mạng trẻ, người trở thành Thủ tướng đầu tiên của Ấn Độ chia sẻ rằng ông đã say sưa với cái cảm giác can đảm mà Gandhi đã mang đến cho ông. Nehru bị chính quyền thuộc địa bắt bỏ tù cả thảy 10 lần trong vòng 27 năm, nhưng ông luôn cảm thấy mình là người tự do với một niềm tự hào mãnh liệt dành cho sự tự do mà ông chọn lựa.

Nhìn ở một khía cạnh khác, có thể nói Ấn Độ nhờ có thật nhiều người tự

tháo xiềng như Nehru, hàng triệu triệu người đã theo bước chân Gandhi từ Ashram Ahmedabad đến bờ biển Danhi trong cuộc diễu hành muối; chính họ đã tạo nên Gandhi và sự độc lập của Ấn Độ. Cho nên đừng vội bi quan khi thấy VN mãi không thấy xuất hiện một Mahatma Gandhi hay một Aung San Suu Kyi. Nếu chịu nhìn, bạn sẽ thấy càng ngày càng có thật nhiều người trẻ Việt Nam đang tự tháo xiềng. Và họ đang trao truyền cho nhau cái cảm giác tuyệt vời của “tự do”.

Hãy đọc những chia sẻ của Paulus Lê Sơn, Nguyễn Hồ Nhật Thành, MC Phan Anh,... bạn sẽ cảm nhận được rằng họ đang sống với tự do. Như thi sĩ Paul Elluard, họ đang viết tự do trên “đá, máu, giấy hay tro bụi”

Nhìn thái độ bình tĩnh của Lê Sơn trước những đe dọa bắt bớ từ công an; nghe MC Phan Anh chia sẻ “hãy nói những điều có trách nhiệm” trước một hội trường đầy các đảng viên CS trẻ với đề mục rất giáo điều “Đảng trong lòng thanh niên”, và nghe Nguyễn Hồ Nhật Thành tâm sự sau khi bị công an đánh hội đồng chúng ta không hề cảm thấy tuyệt vọng... Ngược lại, tự do được viết bằng những nhục nhằn, những vết bầm trên cơ thể, đôi khi có cả máu và nước mắt nhưng sao nó lại tươi thắm như những câu thơ của Paul Elluard:

*Trên những trang vở học sinh
Trên bàn học trên cây xanh
Trên đất cát và trên tuyết
Tôi viết tên em*

Nếu nói chúng ta bất hạnh vì sanh nhầm thế kỷ để phải chứng kiến hoàn cảnh cạn kiệt của đất nước; hoặc nói chúng ta may mắn được nhìn thấy những hy sinh, những vươn dậy mãnh liệt của con người cho sự đổi thay thì cả hai đều đúng.

Chỉ ở thời điểm này chúng ta mới nghe được nỗi trăn trở sâu thẳm của băng hữu, của đồng chí, khi phải vượt qua chính mình để làm cái quyết định rời bỏ nơi làm việc, rời bỏ đảng, rời bỏ cái lý tưởng mà họ đã hy sinh cống hiến cả cuộc đời. Gần đây nhất, là tâm sự của nhà báo Hoàng Đức Truật khi ông

xin thôi việc ở báo Quảng Trị: *“Thật tình chưa bao giờ tôi thấy thanh thản và nhẹ nhõm như mấy hôm nay, khi quyết định vứt bỏ công việc mà suốt gần 30 năm hằng đeo đuổi với những trăn trở, đam mê. Tôi được trở lại với chính con người thật của mình, ngay thẳng, cương trực, quyết liệt đấu tranh với cái xấu, cái thấp hèn và những thói đạo đức giả...”*

Và cũng tại thời điểm này, người dân VN đang sẵn sàng chấp nhận mọi bất trắc để tự tay mình viết lại lịch sử. Những hy sinh của người lính trong các trận chiến “Hoàng Sa - Biên Giới - Trường Sa” đang được khẳng định bằng các buổi lễ tưởng niệm ở khắp các thành phố lớn. Những đàn áp, ngăn trở, bắt bớ từ công an chỉ có thể vẽ nên hình ảnh ảm đạm, ô nhục của một thể chế sắp bị đào thải.

Những ngày cuối năm Thân đang được khép lại bằng những sự kiện nổi bật của cuộc đấu trí âm thầm và cả công khai giữa dân và nhà cầm quyền. Cuộc hải chiến với quân Trung Quốc ở Hoàng Sa chỉ được biết đến một vài năm trở lại đây với thể hệ trẻ, thế nhưng buổi lễ tưởng niệm những người lính miền nam đã được tổ chức đồng loạt gần như ở khắp nơi từ Hà Nội, Nghệ An cho đến Sài Gòn... Người dân với khăn xanh in hàng chữ Hoàng Sa - Biên Giới - Gạc Ma chít trên đầu và những băng rôn khẳng định chủ quyền đất nước là những hành động quyết liệt được gởi tới chính quyền như lời hô “Sát Thát”. Đám đông phía sau họ đang tăng dần, khi con số ấy đáng kể, số phận dân tộc VN được cứu rỗi.

Đáp trả lại từ chính quyền là vụ bắt giam thanh niên Nguyễn Văn Hóa, TNLT Nguyễn Văn Oai và bà Trần Thị Nga vào những ngày giáp tết. Tuy nhiên, động thái này của lãnh đạo CS đang gây tác dụng ngược. Bắt giam những người phụ nữ có con nhỏ như blogger Mẹ Nấm hay chị Trần Thị Nga chỉ tạo nên hình ảnh côn đồ, kém cỏi của chính quyền. Nó không đủ sức làm chùn bước những nhà hoạt động khác. Ngược lại, nó đang đẩy lên niềm căm phẫn từ khắp nơi. Nhiều cá

nhân, nhiều tổ chức XHDS đã lên tiếng, thậm chí một số các blogger đã chụp hình với tấm bảng mang hàng chữ “Tôi là Trần Thị Nga, hãy bắt tôi”. Một tấm bảng khác của facebooker Bạch Hồng Quyền còn ghi rõ nỗi ám ảnh của lãnh đạo CS “Liệu có bắt hết được chúng tôi không?”

Rõ ràng bắt bớ tù đầy, nay chỉ tôi luyện thêm sự mạnh mẽ cho các nhà hoạt động và tăng dần con số các nhà hoạt động khác. Đám đông sẽ chỉ tăng chứ không giảm bởi lãnh đạo CS vừa bỏ thêm củi vào “nồi súp-de căm phẫn”.

Mặc cho lãnh đạo tự bịt mắt, người dân VN ngày càng nhận biết ra rằng chính bản thân họ chứ không ai khác, bấy lâu đã căm lạng chấp nhận sự nắm quyền của một chính quyền bất xứng. Họ đang khát khao muốn chuyển đổi xã hội. Và để được sống trong một xã hội văn minh, tốt đẹp, không ai còn có thể quay lưng lại với cái ác.

Xin từ giã năm Thân bằng lời nhắn của facebooker Bạch Hồng Quyền. Con đường trước mặt chắc còn nhiều gian nan, nhưng đó là thử thách của toàn thể con dân VN. Chủ nghĩa Cộng sản đã bùng phát mạnh mẽ ở thế kỷ 20 nhưng nó cũng sụp đổ khi chưa tàn thế kỷ và lụi tàn ngay chính tại cái nôi đã sản sinh ra nó. Những dân tộc khác đã hoàn thành sứ mạng thiêng liêng của họ.

Trong những giờ khắc giao mùa xin được gọi tên và tạ ơn những hy sinh cao quý của Trần Huỳnh Duy Thúc, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, Nguyễn Văn Đài, Đoàn Huy Chương, Hồ Đức Hòa, Trần Anh Kim, Nguyễn Đặng Minh Mẫn, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Bùi Minh Hằng, Trần Thị Thúy, Trần Thị Nga, Nguyễn Văn Oai, Nguyễn Văn Hóa...

Xin được cảm ơn những bạn trẻ có tên và không tên đang trao truyền cho nhau cái cảm giác tuyệt vời của tự do. Một cách nhìn khác, tôi nhìn thấy thật nhiều Gandhi nơi các bạn. Hãy luôn là lực nâng của người khác và hãy trao cho nhau niềm tin mãnh liệt rằng VN rồi sẽ có tự do vì chính các bạn đang Là **Tự Do.** ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Công an Xã dùng gậy đánh chết học sinh 15 tuổi

.....CTV Danlambao 21-01-2017.....

Ngày 19-01-2017, bà Ngô Thị Luận ngụ tại xã Đức Hạnh, huyện Bù Gia Mập tỉnh Bình Phước đã gửi đơn đến nhiều cơ quan chức năng của nhà nước để yêu cầu làm rõ vụ việc con trai của bà là cháu Phùng Viết Quân (học sinh 15 tuổi đang học lớp 7 tại trường Nguyễn Trãi, huyện Bù Gia Mập) bị tử vong.

Bà Luận cho biết trong đơn gửi, con của bà chết là do CA xã Đức Hạnh, huyện Bù Gia Mập đánh khi cháu Quân đang đi trên xe máy cùng hai người bạn học tham dự một buổi sinh nhật. "Hôm ấy là ngày 25-12-2016, vào khoảng 19 giờ, cháu Hiếu (bạn của Quân) lấy xe gắn máy của gia đình chở Quân và một người bạn khác là Quang đi tham dự sinh nhật bạn. Đến cây xăng Phú Văn thì 3 cháu bị 2 CA xã Đức Hạnh thổi còi bắt dừng lại. Do xe chở ba nên cháu Hiếu không dám dừng lại mà tiếp tục chạy. Khi ấy hai CA xã đuổi theo và dùng gậy quất vào tay cháu Quang khiến cháu này bị gãy tay, cháu Quân cũng bị quất vào tay. Tiếp sau đó hai CA viên này tiếp tục dùng gậy quất vào tay và lưng cháu Hiếu làm Hiếu gãy tay và choáng váng không điều khiển được xe. Chiếc xe lao vào lề khiến cháu Quân chết tại chỗ, còn cháu Quang và Hiếu bị thương tích nhiều nơi trên cơ thể".

Bà Luận cho biết thêm: sau khi sự việc xảy ra bà đã trình báo CA xã. Khi ấy một CA viên tên Đ của xã Đức Hạnh đã tường trình và đã thừa nhận có đánh em Quân vì khi ra hiệu dừng xe nhưng các em không chấp hành. Về phía nhà cầm quyền xã Đức Hạnh và huyện Bù Gia Mập thì tìm cách phủ nhận trách nhiệm.

Ông Nguyễn Minh Hóa, chủ tịch UBND xã Đức Hạnh từ chối bình luận về vụ việc vì cho rằng sự việc đang trong quá trình điều tra. Về phái CA Huyện Bù Gia Mập mà người đại diện là Thượng tá Nguyễn Văn Tốt, trưởng CA huyện Bù Gia Mập thì cho rằng: "không có chuyện CA xã Đức Hạnh đánh chết học sinh. Quá trình điều tra ban đầu cho thấy 3 học sinh này đã vi phạm giao thông. Khi CA xã ra hiệu dừng xe nhưng các em vẫn chạy. Vì thế CA xã dùng gậy giơ lên để chặn xe nhưng do các em chạy nhanh nên đã va chạm vào gậy dẫn đến ngã xe và xảy ra cái chết của em Quân".

Kể từ khi "tai nạn" dẫn đến cái chết của cháu Quân đến nay, bà Luận cho biết: "Sau khi chôn cất con tôi đến nay, phía CA xã hay huyện

không một ai đến để xin lỗi hay có trách nhiệm gì". Bà cho rằng: "Nếu vi phạm giao thông thì xử lý sao cho phù hợp, chứ sao lại đánh các cháu đến như thế. Tôi mong các cơ quan chức năng làm rõ vụ việc để trả lại công bằng cho gia đình tôi".

Đây là một trong những trường hợp cho thấy sự lạm quyền của CA cộng sản tại VN. Hơn nữa càng làm rõ vấn đề nhà cầm quyền cộng sản luôn sử dụng bạo lực trong nhiều trường hợp và vụ việc dù dân sự hay dân quyền. Chỉ với tư cách là CA viên của một xã đã tự cho mình cái quyền đánh đập công dân, dẫu đó là người trưởng thành hay chỉ là các em học sinh như trường hợp trên. Nhà cầm quyền cộng sản dùng CA như công cụ để bảo vệ đảng, bảo vệ chế độ. Chính vì thế, mỗi sự vụ CA đánh chết hay gây thương tích cho công dân thì nhà nước cộng sản sẽ dùng báo chí để chuyển hướng sự bức xúc của dư luận cũng như tìm đủ mọi cách để bảo kê cho những "công cụ bạo lực" của mình.

Những kẻ mặc sắc phục bảo vệ nhân dân lại chính là những kẻ đánh đập, giết hại nhân dân không gớm tay. Những đồng lương hàng tháng, hàng năm mà các công chức cộng sản từ lớn đến bé nhận được đều từ mồ hôi công sức và cả máu của người dân đóng góp. Nhưng những đầy tớ của nhân dân có mấy ai phục vụ nhân dân, có mấy kẻ đứng về phía dân??? Việt Nam đang đứng trước nhiều biến cố lớn về kinh tế từ sự sụp đổ tài khóa do nợ công ngập tràn. Áp lực quốc tế về các vấn đề chính trị cũng đã và đang ảnh hưởng lớn đến sự tồn vong của chế độ cộng sản toàn trị. Quan trọng hơn là lòng căm phẫn chế độ từ phía người dân trong nước ngày một dâng cao. Đây là lúc, hay nói đúng hơn là cơ hội cuối cho CA cộng sản, những con người mang sắc phục bảo vệ nhân dân, bảo vệ tổ quốc hồi tâm, cải thiện. Một khi chế độ sụp đổ thì chính người dân sẽ bảo vệ CA hay sẽ truy bức những điều, những kẻ gây tội ác với nhân dân. Thêm một cái chết oan của công dân bởi sự tàn ác của CA thì lịch sử sẽ thêm một vết nhơ cần phải thanh tẩy bằng máu chăng???

CA cộng sản hãy dừng tội ác lại trước khi quá muộn.

HỌC SINH BỊ ĐÁNH CHẾT VÌ VI PHẠM GIAO THÔNG
Bạn đọc Danlambao –

CA truy đuổi, sử dụng gậy đánh vào người 3 em học sinh đang đi trên xe máy khiến một em chết, hai em khác bị thương tích nặng.

Sự việc xảy ra vào tối 25-12-2016 tại địa phận xã Đức Hạnh, Bù Gia Mập, Bình Phước. Lúc này, em Vũ Đình Hiếu (15 tuổi, ngụ xã Đức Hạnh, Bù Gia Mập, Bình Phước) điều khiển xe gắn máy chở em Phùng Viết Quân (15 tuổi) và Nguyễn Hào Quang (14 tuổi) đi dự sinh nhật bạn. Khi xe đang lưu thông trên địa phận xã thì bị lực lượng CA phát hiện và yêu cầu dừng xe vì vi phạm luật giao thông đường bộ. Do lo sợ, em Hiếu không chấp hành hiệu lệnh và tăng ga bỏ chạy.

Hai CA viên đã sử dụng xe gắn máy truy đuổi. Theo lời tường trình từ bà Đỗ Thị Luận (mẹ của em Quân) gọi cơ quan chức năng thì trong quá trình truy đuổi, 2 công viên đã sử dụng gậy đánh vào người các em đang ngồi trên xe khi xe đang chạy với tốc độ cao. Cụ thể: CA vụt gậy vào tay Quang làm gãy tay, mặt tím bầm. Quân cũng bị vụt cây vào tay. Tiếp đó, hai CA xã còn đánh vào lưng, tay Hiếu. Việc này làm Hiếu gãy tay, tối sầm mắt nên không thể điều khiển xe khiến xe lao vào lề, té ngã.

Hậu quả khiến em Quân bị tử vong tại chỗ, hai em Hiếu và Quang bị thương tích nặng.

Cũng theo bà Luận cho biết thêm thì "Sau khi chôn cất con đến giờ, tôi chưa thấy CA xã hay huyện đến xin lỗi hay có trách nhiệm gì."

CA kết luận: "tự va mặt vào gậy" Trước hậu quả đau lòng với 3 em học sinh, cơ quan CA huyện Bù Đăng đã vội vàng lấp liếm, phủ nhận sự việc. Báo Pháp Luật TP. HCM dẫn lời ông Nguyễn Văn Tốt, trưởng CA huyện Bù Gia Mập (Bình Phước) cho rằng: "Các em học sinh tự va mặt vào gậy, gây tai nạn".

Phát ngôn xảo trá của ông Tốt lại trái ngược với sự thừa nhận của CA viên "có dùng gậy đánh" được ông Nguyễn Minh Hóa, Chủ tịch UBND xã Đức Hạnh (huyện Bù Gia Mập) cung cấp. "Chạy quá sức chết", "tự va mặt vào gậy", "vung tay trúng má" là những kết luận hết sức dị hợm và quái đản thường xuyên được phát đi từ cơ quan CA Việt Nam trong trường hợp họ đánh chết người. Và với tám khiên bảo vệ từ đảng cộng sản, CA như những tên tử thần trên tay cầm lưỡi dao sắc nhọn đe dọa mạng sống của người dân nước Việt.

